

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ [Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2008] 4,00 €

ΠΑΤΡΙΔΑ - ΤΙΜΗ

WWW.XRUSHAUGH.ORG

ηλεκτρονική εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ηλεκτρονική εφημερίδα του Λαϊκού Συνδέσμου

ΑΡΧΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ   ΓΑΥΡΟΤΥΠΟΣ   ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ ΤΗΣ   ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ   ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ   ΕΠΙΧΡΕΜΟΝΕΣ

Κατηγορίες
 Αλληλεγγύη
 Πολιτική
 Κινηματάρια
 Εξωτερικά
 ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΡΧΗ
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
 Πρωτοδικά
 ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΝΘΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ "ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ" ΠΡΟΣ ΤΟΝ Η. ΓΚΡΟΦΕΣΚΙ
 Δημοσιεύθηκε από: 17/11/2017 στις 22:34:16
 Απόστολος είναι από τον λαοκρατικό αγώνα της, υπέρβαση των γραμμών της λαϊκής συνείδησης και της εθνικής ιδιότητας. Η καμπαρόν για το παλιό Μακεδονικό και για το παλιό Μακεδονικό είναι... "μακεδονιστές".

Απόστολος είναι από τον λαοκρατικό αγώνα της, υπέρβαση των γραμμών της λαϊκής συνείδησης και της εθνικής ιδιότητας. Η καμπαρόν για το παλιό Μακεδονικό και για το παλιό Μακεδονικό είναι... "μακεδονιστές".

Η αρχή των "αναβιβηδών" "...Οι διευθυντές των οικείων αναρχικών και η ηθική"
 Δημοσιεύθηκε από: 17/11/2017 στις 22:34:16
 Όλα τα αποκαταστάθηκαν με την ιδιότητα των "αναβιβηδών" με έναν ομοιομορφία. Η αρχή των "αναβιβηδών" είναι από τον λαοκρατικό αγώνα της, υπέρβαση των γραμμών της λαϊκής συνείδησης και της εθνικής ιδιότητας. Η καμπαρόν για το παλιό Μακεδονικό και για το παλιό Μακεδονικό είναι... "μακεδονιστές".

Τσαρκική Κατοχή παραγωγή στο Βόρειο Αιγαίο με μεγάλη στρατηγική σημασία
 Δημοσιεύθηκε από: 17/11/2017 στις 22:34:16

η πρώτη Εθνικιστική ιστοσελίδα με περισσότερες από 1000 επισκέψεις καθημερινά!

για την καθημερινή σας ενημέρωση:
ειδήσεις από Ελλάδα και όλο τον κόσμο,
θέσεις και απόψεις του Λαϊκού Συνδέσμου,
πραγματικά αδέσμευτη ηλεκτρονική ενημέρωση
και αποκλειστική αρθρογραφία!

WWW.ANTEPITHESSH.NET

Η ιστοσελίδα του ΜΕΤΩΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ.
Πολιτική Δράση, αθλητισμός και μουσική
σε καθημερινή βάση... Πέρα στην Αντεπίθεση!

Γίνε μέλος στο φόρουμ της Αντεπίθεσης:
www.forum.antepithesh.net

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ   ΕΝ ΑΝΤΩΝ ΘΩΜΩ

Ο Αληθής είναι trendy...

Εφημερίδα ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, αρ. φύλλου 632

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
Βρόχι Κι

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρ. Τεύχους 139 - Νοέμβριος / Δεκέμβριος 2008
www.xrushaugh.org / info@xrushaugh.org

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΝΕΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Ζεκάθαρες Ιδέες και ολομέτωπη επίθεση! ΣΕΛ. 4-5

ΝΙΚ. ΠΟΛΙΤΗ - ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΚΑΝΘΑΡΩΝ ΣΕΛ. 10-13

ΛΕΩΝΙΔΑΣ «Χ» ΣΕΛ. 16-19

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΕΛ. 20-23

ALFRED ROSENBERG - "ΜΝΗΜΕΣ" ΣΕΛ. 26-29

Από τον Σείριο έρχομαι και στην κορφή κανέλλα... ΣΕΛ. 34-39

Η. Ρ. Lovecraft: Ήταν «Ρατσιστής» και «αντισημίτης» ο αρχιμάστορας του Φανταστικού; ΣΕΛ. 40-41

Ο Κοντρεάνου και η Σιδηρά Φρουρά ΣΕΛ. 42-47

.....
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ
ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ
.....

Διμηνιαίον Περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Επιστολές - Συνεργασίες: Τ.Θ. 8346, Τ.Κ. 10010, ΑΘΗΝΑΙ

Εκδότης - Διευθυντής: Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Συνεργάτες: Ι. ΑΛΕΞΙΟΥ, Ι. ΒΟΥΛΔΗΣ, Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΙΑΣ,

Ε. ΖΑΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Γ. ΜΑΣΤΟΡΑΣ, Η. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ, Σ. ΝΟΜΙΚΟΣ,

Ε. ΠΑΠΠΑ, Χ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΓΕΡΑΚΗΣ, Ν. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Μ. ΜΑΝΩΛΕΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ Μ., ΚΩΣΤΑΣ Χ.

Στη Μάχη των Ιδεών: ΟΧΙ πνεύμα απολογητικό! Ξεκάθαρες Ιδέες και ολομέτωπη επίθεση!

Μετά το 1993, όταν και φάνηκε με τα ογκώδη συλλαλητήρια για το Μακεδονικό ότι ο Ελληνικός Λαός διατηρεί ισχυρά Πατριωτικά στοιχεία, ετέθη η νεολαία μας κάτω από ένα αυστηρό πρόγραμμα ανθελληνισμού και αποεθνικοποίησης.

Άρχισε ένα νέο «παιδομάζωμα» στην κυριολεξία, παιδομάζωμα ψυχών, που είχε σαν αποτέλεσμα γενίτσαρους δύο ειδών: Τους συνειδητούς προδότες, που δεν θέλουν η Ελλάδα να είναι ένα κράτος εθνικό, αλλά μια απλή επαρχία μέσα στα πλαίσια μίας άχρωμης, χωρίς καμμία ταυτότητα, παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας, και οι γενίτσαροι, που είναι το μέρος εκείνο της κοινής γνώμης, που αποδέχεται χωρίς αντίδραση τα κηρύγματα της «νέας εποχής».

Αλλάζουν συνεχώς τα σχολικά βιβλία αφαι-

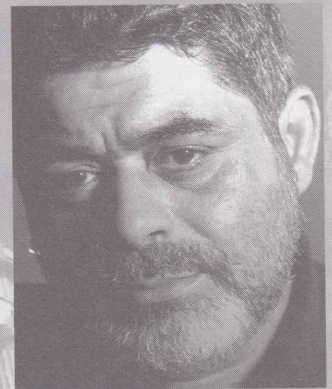
ρώντας τα τμήματα εκείνα που αποτελούν και την ουσία της εθνικής μνήμης του λαού μας. Μαθαίνουν τα παιδιά μας με το ζόρι να αγαπούν τους λαθρομετανάστες, όποιοι και εάν είναι αυτοί. Και όμως, μέχρι στιγμής τουλάχιστον έχουν αποτύχει! Η Ιστορία, ο τρόπος με τον οποίο μαθαίνει το μέλλον του Έθνους, η νεολαία μας, το παρελθόν της μεγάλης Πατρίδος μας, είναι ένα καίριο σημείο για την διαπαιδαγώγηση ενός λαού. Για τον λόγο αυτό μία ανθελληνική συμμορία με την πλήρη κάλυψη της εξουσίας αλλάζει τα πάντα, χωρίς δυστυχώς να συναντά σοβαρή αντίδραση στον ακαδημαϊκό κόσμο, στην διδασκαλία της Ιστορίας του λαού μας. Περισσότερα μαθαίνουν τα παιδιά μας για το ολοκαύτωμα και για τον αντιρατσισμό, παρά για τους Έλληνες και την Ιστορία του Μεγάλου μας Έθνους. Είναι προφανές πως το νέο κράτος που θέλουν να φτιάξουν απαιτεί πολίτες χωρίς εθνική ταυτότητα.

Αναφερόμενη στην σχολική ύλη μια καθηγήτρια «προοδευτική», η οποία μάλιστα έχει

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Γκρέμισε, ω Ελλάδα, τα σχολειά,
τα σκιάχτρα, μα και τα είδωλα!
Πα στα παλιά σου κάτασπρα θεμέλια
της Λευτεριάς, της Ομορφιάς και της Αλήθειας
χτίσε τον άφτιαχτο βωμό πάλι του Ωραίου,
να σκύψει προσκυνήτρα η Πλάση
και του θριαμβικού σου θείου κάλλους,
φάλτης πολύστομος ο αιώνας!
Κι' έτσι γιγάντια, ωραία, αιώνια, αχάλαγη,
υψώσου πάλι ως τ' άστρα!»

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΜΜΕΛΗΣ

γράφει ο Ν.Γ. Μιχαλολιάκος
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Κάθε δεύτερη Τετάρτη
στο περίπτερο
της περιοχής σου!

διαχειριστεί και τεράστια κονδύλια για τον «επαναπροσανατολισμό» της παιδείας αποκαλύπτει την αποστολή της(...) γράφοντας:

«**Η εθνική ταυτότητα που καλλιεργούν τα περιεχόμενα των σχολικών βιβλίων ανήκει σε εποχές περασμένες, ανήκει στις εποχές των επεκτατισμών και των ηρώων. Δεν προετοιμάζει για την αποδοχή της πραγματικότητας που υπερκαθορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, η αυξανόμενη παρουσία αλλοδαπών, τόσο Ευρωπαίων πολιτών όσο και μεταναστών εργαζομένων.**

Ιδού λοιπόν, η νέα «Ελλάς», που θέλουν οι δεξιοί και αριστεροί λακέδες της παγκοσμιοποίησης: Μια Ελλάδα χωρίς ήρωες, χωρίς σκλαβωμένες Πατρίδες, χωρίς θυσίες για την Πατρίδα. Μια Ελλάδα με αυξανόμενη την παρουσία των αλλοδαπών, με κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, μια Ελλάδα πολιτών με δικαιώματα και όχι εθνικό χρέος απέναντι στην Ιστορία. Το χρέος απέναντι στην Ιστορία είναι η ουσία του Εθνικισμού και για τον λόγο ακριβώς αυτόν, η πρώτη μεγάλη νίκη των «εκσυγχρονιστών», που το πολιτικό τους φάσμα αρχίζει από την μαρξιστική αριστερά και τελειώνει στην φιλελεύθερη δεξιά, είναι η δαιμονοποίηση του Εθνικισμού!

Για την σημερινή κατάσταση, βεβαίως, φταίνε πολλοί, φταίει προπαντός και η δεξιά, η λεγόμενη δεξιά και το κέντρο, που λειτουργώντας μόνιμα σαν πελατειακοί μηχανισμοί διαχείρισης της εξουσίας, παρέδωσαν τα πάντα σε κάθε είδους διεθνιστές, χωρίς να προτάξουν

στον κυρίαρχης σημασίας τομέα των Ιδεών, την οποιαδήποτε αντίσταση. Τους αρκούσε και τους αρκεί να κυβερνούν και τίποτα άλλο, να διαχειρίζονται τα κονδύλια και τα κρατικά έσοδα και τίποτα άλλο, να βολεύουν τους «ημετέρους» και τίποτα άλλο.

Η Νεολαία (τουλάχιστον κατά ένα μεγάλο μέρος της) ακόμη αντιστέκεται. Παρ' όλα αυτά, είναι προφανές πως ένας θανάσιμος κίνδυνος απειλεί την Πατρίδα μας και πρέπει να υπάρξει αντίδραση. Πρέπει να υπάρξει Αντίσταση και η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ δεν μπορεί να γίνει με ένα πνεύμα απολογητικό, αλλά με ξεκάθαρες Ιδέες και με μία ολομέτωπη επίθεση!

Πρέπει να ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ! Να πούμε ένα μεγάλο ΟΧΙ σε αυτούς που δημόσια και μάλιστα από καθέδρας (κυριολεκτικά) διακηρύσσουν ότι «**Η εθνική ταυτότητα ανήκει σε εποχές περασμένες...**». Απέναντι σε νεογρικούς και νεογενίτσαρους, πρέπει να δώσουμε την μάχη των Ιδεών. Προπαντός επαναλαμβάνω όχι με πνεύμα απολογητικό, δεν έχουμε να δώσουμε κανέναν λόγο σε αυτούς που μας αρνούνται την εθνική μας ταυτότητα για το εάν είμαστε «φασίστες», «ρατσιστές» ή ό,τι άλλο θέλουνε... Και αν ακόμη τα σχολεία και τα πανεπιστήμια του α-εθνικού εάν όχι αντεθνικού κράτους έχουνε γίνει τα κέντρα του αφελληνισμού και της καταστροφής της εθνικής ταυτότητας του λαού μας, τότε ας κάνουμε το εθνικιστικό κίνημα το «Νέο Κρυφό Σχολείο» του Γένους μας!

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

ειδήσεις και σχόλια

Το «Ουράνιο Τόξο» για την «νύκτα των κρυστάλλων»

Διαβάστε το δελτίο του «Ουράνιου Τόξου», στο οποίο κάνει αναφορά και στα όσα δήθεν υποφέρουν οι «μακεδόνες» στην Ελλάδα, ενώ δεν παραλείπει να τονίσει ότι στην χώρα μας υπάρχουν αντιεβραϊκά στερεότυπα:

«ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δελτίο Τύπου - Νύχτα των Κρυστάλλων: Πριν από 70 χρόνια ξεκίνησε τη «Νύχτα των Κρυστάλλων» να διαπράττεται ένα φοβερό έγκλημα κατά του Ισραηλιτικού λαού από τη ναζιστική ηγεσία της Γερμανίας. Χιλιάδες αθώοι άνθρωποι έχασαν την ζωή τους, βασανίστηκαν και ταπεινώθηκαν. Με αποκορύφωμα τις αποτρόπαιες πράξεις στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι εθνικά Μακεδόνες της Ελλάδας έχουν ζήσει ρατσιστικές συμπεριφορές από το κράτος μας εδώ και δεκαετίες από τις αρχές του περασμένου αιώνα. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει ρατσιστική διάκριση πολιτικής εφαρμογής καθεστώτων στο παρελθόν... Λυπούμαστε επίσης ότι σήμερα υπάρχει δυστυχώς στη χώρα μας λανθάνων αντιεβραϊκά - αντισημιτικά στερεότυπα σε επίπεδο εκκλησίας - κοινωνίας...»

§

Τίμησε(και πάλι) το «ολοκαύτωμα» το κόμμα του Καρατζαφέρη

Πολύ καιρό (από τον Φεβρουάριο του 2008) είχε το κόμμα ΛΑΟΣ να δώσει τα διαπιστευτήρια του στον διεθνή σιωνισμό και δεν άφησε την ευκαιρία που του δόθηκε ανεκμετάλλετη. Πιο συγκεκριμένα, όχι ένας αλλά δύο εκπρόσωποι του «αντισιωνιστικού» για κάποιους- κόμματος παραβρέθηκαν στην εκδήλωση για το «ολοκαύτωμα» των Εβραίων που έγινε στις 10 Νοεμβρίου 2008 στο Ευρωκοινοβούλιο. Διαβάζουμε σχετικά στην εφημερίδα «Α1» της 15-11-2008, σελίδα 14:

«Διεθνής αναγνώριση για τον ΛΑΟΣ» - Ο αντιπρόεδρος των «Ευρωπαϊών Δημοκρατών» Κ. Αϊβαλιώτης επίσημος προσκεκλημένος στο Ευρωκοινοβούλιο στην μεγάλη Ευρωπαϊκή εκδήλωση για τα εγκλήματα του ναζισμού κατά των Εβραίων, ενώ και ο Πρόεδρος κ. Γ. Γεωργίου εκπροσωπεί την Πολιτική Ομάδα IND/DEM ως αντιπρόεδρός της. Αναγνώριση του καίριου ρόλου του ΛΑΟΣ στον αγώνα κατά του ρατσισμού αποτελεί η συμμετοχή δύο στελεχών του κόμματος στην μεγάλη Ευρωπαϊκή εκδήλωση για τα εγκλήματα του ναζισμού... Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Κ. Αϊβαλιώτης ήταν ο μόνος Έλληνας βουλευτής που εκπροσώπησε μια Πολιτική Ομάδα του Συμβουλίου της Ευρώπης σε αυτή την κορυφαία εκδήλωση, η οποία απασχόλησε όλα τα μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα και εφημερίδες της Ευρώπης...».

Υ.Γ.: Βεβαίως η εκδήλωση αυτή στο Ευρωκοινοβούλιο έγινε με αφορμή την επέτειο της «νύκτας των κρυστάλλων». Χέρι-χέρι με το «Ουράνιο Τόξο» στην περίπτωση αυτή ο Καρατζαφέρης...

§

Συνεχίζεται ο διωγμός των αναθεωρητών ιστορικών

Ενώ όμως κάποιοι (δεξιοί και αριστεροί) τιμούν το ολοκαύτωμα, υπό διωγμόν βρίσκονται όσοι τολμούν να εκφράσουν αντίθετη άποψη. Ο Γερμανός αναθεωρητής ιστορικός Fredrick Toben συνελήφθη στο αεροδρόμιο Heathrow του Λονδίνου. Η σύλληψη του έγινε μετά από Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο είχε εκδοθεί στην Γερμανία. Πρέπει να σημειωθεί όμως ότι στην Βρετανία η άρνηση του ολοκαυτώματος δεν είναι ποινικό αδίκημα και επομένως η σύλληψη είναι αντίθετη προς τους νόμους του ίδιου του κράτους. Επίσης, ο ίδιος είναι υπήκοος της Αυστραλίας. Ο εξηνταετής ιστορικός διώκεται για το δικαίωμα του στην ελευθερία του λόγου. Διώκεται γιατί απλά δεν δέχεται ως γενική αλήθεια το Εβραϊκό ολοκαύ-

ειδήσεις και σχόλια

τωμα και τολμά να αναθεωρεί σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας της Ευρώπης. Το 1999 είχε καταδικαστεί σε εννέα μήνες φυλάκισης για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Από το 2002 διατηρούσε ιστοσελίδα μέσω της οποίας εξέφραζε τις απόψεις και τις έρευνες του. Το ίδιο έτος το ομοσπονδιακό δικαστήριο της Αυστραλίας έκρινε πως το περιεχόμενο της ιστοσελίδας στρεφόταν κατά των Εβραίων και απαίτησε την αφαίρεση του προσβλητικού περιεχομένου.

§

Άντρο τοξικομανών ένας πανάρχαιος τόπος λατρείας των Αρχαίων Ελλήνων

Η περιφρόνηση που δείχνουν οι «αρμόδιοι» για τους αρχαίους χώρους λατρείας των Ελλήνων ξεπερνά τα όρια της αδιαφορίας και δείχνει ότι πρόκειται για συνειδητή ενέργεια. Διαβάσαμε σε μεγάλη καθημερινή εφημερίδα: «Σύγχρονα πάθη πανάρχαιου λατρευτικού σπηλαιού, Της Ν. ΚΟΝΤΡΑΡΟΥ-ΡΑΣΣΙΑ: Άντρο ναρκομανών, κάποτε δωδεκαθεϊστών, σατανιστών, αλλά και θρησκόληπτων γίνεται συχνά το Σπήλαιο Πανός και Νυμφών, στη Βάρη. Πρόκειται για έναν σημαντικό αρχαιολογικό χώρο με ανάγλυφα, επιγραφές, λατρευτικό άγαλμα (5ου αι. π.Χ.), άλλοτε επισκέψιμο και πασίγνωστο, σήμερα κλειστό και απαξιωμένο. Κι επειδή κονδύλια για την ανάδειξή του το υπουργείο Πολιτισμού δεν διαθέτει, η Εφορεία Σπηλαιολογίας και Παλαιανθρωπολογίας προσπαθεί να το προστατεύσει με μια καγκελόφρακτη περιφράξη, την οποία κάθε τόσο βρίσκει παραβιασμένη. Το σπήλαιο αυτό είναι γνωστό από το 1765. Πρώτος το περιέγραψε ο περιηγητής Ρίτσαρντ Τσάντερ. Πριν καν ανασκαφεί από την Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή (1902), δεχόταν επισκέπτες... Ως Σπήλαιο του «Νυμφόληπτου» είναι περισσότερο γνωστό. Ονομάζεται έτσι γιατί εγκαταστάθηκε σε αυτό πριν από τον Πελοποννησιακό Πόλεμο ένας νυμφόληπτος, δηλαδή νεραϊδοπαρμένος, ο Αρχέδαμος από τη Θήρα. Αυ-

τός διαμόρφωσε εσωτερικά τον λατρευτικό χώρο, σμιλεύοντας ανάγλυφα, αγάλματα, βωμούς και θέσεις αφιερωμάτων για τις χθόνιες Νύμφες και τον ποιμενικό Πάνα...»

§

Ένα άγνωστο τραγούδι για την αχαριστία των «συμμάχων» απέναντι στην Ελλάδα

Η Ελλάς υποτίθεται ότι ήταν από τα κράτη εκείνα, τα οποία νίκησαν στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Όμως στην πραγματικότητα δεν πήρε τίποτε... Πάλι καλά, γιατί η Πολωνία βρέθηκε πενήντα χρόνια υπόδουλη στους μολσεβίκους! Για την αχαριστία των «συμμάχων» μας, που όταν χύναμε το αίμα μας, μας υποσχόντουσαν και Κύπρο και Βόρειο Ήπειρο είχε γραφτεί και τραγούδι, που σήμερα βέβαια είναι στα αζήτητα: Στίχοι Τραϊφόρος, μουσική Σουγιούλ, τραγούδι Σοφία Βέμπο:

*«Ποιος το περίμενε στ' αλήθεια,
να βγουν ψευτιές και παραμύθια
και να ξεχάσουν πια τα λόγια εκείνα τους,
που μας τα λέγαν κάθε βράδυ απ' τα
Λονδίνα τους...*

*Σε κάθε χιονισμένη ράχη,
σαν πολεμούσαμε μονάχοι,
όλοι λαγούς με πετραχήλια μας ετάζετε
και μες τα μάτια με λατρεία μας κοιτάζετε.
Μα ξεχασμένα όλα εκείνα,
η Πίνδος και η Τρεμπεσίνα,
ίσως μια μέρα εμάς που τόσο αίμα χύσαμε
να μας καθίσουν στο σκαμνί
γιατί νικήσαμε...*

*Μα φυσικό θα μας φανεί κι' αυτό ακόμα
και στην Ελλάδα μας θα πούμε
μ' ένα στόμα:*

*Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου,
όσο μπορείς κρατήσου
και στα παλιά παπούτσια σου γράψε
όσα λεν οι εχθροί σου,*

ειδήσεις και σχόλια

*κι' αν μας την έσκασαν με μπαμπεσιά
οι σύμμαχοι στην μοιρασιά,
κάνε κουράγια Ελλάδα μου
μην μας αρρωστήσεις,
γιατί το θέλει κι ο Θεός να ζήσεις
και θα ζήσεις».*

§

Το Βυζάντιο, η Ελληνική παιδεία και η αλχημεία

Από το 945 έως το 959, με πρωτοβουλία του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Ζ' του Πορφυρογέννητου, οργανώθηκε στο παλάτι ομάδα από φιλολόγους και επιστήμονες, οι οποίοι συνέταξαν ιστορικές εγκυκλοπαίδειες, εγχειρίδια στρατιωτικής τακτικής, αγροτικές, ιατρικές, κτηνιατρικές εγκυκλοπαίδειες, καθώς και πραγματείες και άλλα βοηθήματα που σχετίζονταν με τη διοίκηση. Ωστόσο, η φιλοσοφία ήταν, όπως και στη Δύση, στην υπηρεσία της Θεολογίας. Οι Έλληνες φυσικοί φιλόσοφοι και αλχημιστές, υπήρξαν οι πρόδρομοι Βυζαντινών αλχημιστών των μέσων χρόνων. Η πρακτική της Αλχημείας, όπως και η θεωρία, εξακολουθούσε να καλλιεργείται τον 8ο αιώνα και στην Κωνσταντινούπολη, όπως μαρτυρεί η εφεύρεση του Γρηγοριανού πυρός και τα συγγράμματα των μοναχών Κοσμά, Ψελλού και Βλεμμύδη. Από τους φιλοσόφους, που ήκμασαν στο Βυζάντιο τον 11ο αιώνα, οι πλέον γνωστοί είναι ο Μιχαήλ Ψελλός και ο Ιωάννης Ιταλός. Ο Ψελλός, πολυγραφότατος και Ελληνιστής, άφησε έργα ποιητικά, χρονογραφίες, επιστολές, λίβελους, εγχειρίδια φιλοσοφίας, αστρονομίας και φυσικής, αλλά και αποκρυφιστικά, όπως και αλχημιστικά κείμενα (περί λίθων).

§

Η καταγωγή των Ευρωπαίων

Το 95% των Ευρωπαίων ανδρών κατάγεται από

δέκα μόλις «πατέρες», σύμφωνα με έρευνα διεθνούς ομάδας επιστημόνων που δημοσιεύεται στο περιοδικό Science. Δύο από τις προγονικές αυτές ομάδες έφτασαν στην Ευρώπη σε ένα μεταναστευτικό κύμα από την Εγγύς Ανατολή και την Ασία κατά την παλαιολιθική εποχή, ενώ, πολύ αργότερα, οι υπόλοιπες οκτώ μετανάστευσαν ανεξάρτητα στην ήπειρο, 9 - 15 χιλιάδες χρόνια πριν. Όπως αναφέρει το BBC, τα αποτελέσματα αυτά προκύπτουν από τη μελέτη ποικιλομορφιών σε 22 περιοχές του χρωμοσώματος Υ (το οποίο υπάρχει μόνο στους άνδρες) 1.007 Ευρωπαίων. Τα συμπεράσματα αυτών των γενετικών αναλύσεων βρίσκονται σε συμφωνία με την ισχύουσα άποψη ότι ο σύγχρονος πληθυσμός της Ευρώπης προέκυψε από την ανάμιξη τοπικών πληθυσμών της παλαιολιθικής περιόδου με μετανάστες που έφτασαν στην ήπειρο την νεολιθική εποχή.

§

Σιωνιστικά παραμύθια

Μετέδωσαν τα διεθνή πρακτορεία ειδήσεων: Γραφή 3.000 χρόνων πριν. Το αρχαιότερο εβραϊκό κείμενο υποστηρίζουν ότι ανακάλυψαν αρχαιολόγοι στο Ισραήλ: Οι πέντε γραμμές του κειμένου δεν έχουν ακόμα αποκρυπτογραφηθεί πλήρως. Αρχαιολόγοι στο Ισραήλ ανακοίνωσαν ότι ανακάλυψαν το αρχαιότερο εβραϊκό κείμενο που έχει βρεθεί ποτέ, κατά τη διάρκεια ανασκαφών στο οχυρό Ηλά, τοποθεσία όπου η Βίβλος αναφέρει ότι ο Δαβίδ νίκησε τον Γολιάθ. Οι ειδικοί δεν έχουν καταφέρει ακόμα να αποκρυπτογραφήσουν τις πέντε γραμμές κειμένου που έχουν γραφτεί με μαύρο μελάνι σε θραύσμα κεραμικού που βρέθηκε στο φρούριο Ηλά, ή Κιρμπέτ Κεϊγιάφα. Κατάφεραν ωστόσο να αποκρυπτογραφήσουν ορισμένες λέξεις, όπως «σκλάβος» και «βασιλιάς». Οι αρχαιολόγοι του Εβραϊκού Πανεπιστημίου της Ιερουσαλήμ ανακοίνωσαν ότι η ραδιοχρονολόγηση των αντικειμένων που βρέθηκαν στο φρούριο -20 χλμ. νοτιοδυτικά της Ιερουσαλήμ- δείχνουν ότι η εβραϊκή γραφή χρονολογείται 3.000 χρόνια πριν, 1.000 χρόνια

ειδήσεις και σχόλια

πριν τις περγαμινές της Νεκράς Θάλασσας. Φυσικά όλα αυτά δεν έχουν καμμία σχέση με την επιστημονική πραγματικότητα. Απλά, οι σιωνιστές με διάφορους τρόπους και κόλπα προσπαθούν να αποδείξουν μία δήθεν πολιτιστική τους ανωτερότητα. Καθώς φαίνεται δε «στρατολογούν» και τους Φοίνικες για τον σκοπό τους... Το τι υπήρξαν στην πραγματικότητα οι Φοίνικες αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα μυστήρια της ιστορίας και της αρχαιολογίας. Η επικρατούσα όμως στον Ακαδημαϊκό χώρο τυραννία σχεδόν τους έχει ταυτίσει με τους Εβραίους και προσπαθεί να σφετεριστεί την όποια κληρονομιά τους. Έτσι σύμφωνα με έρευνες που έγιναν ένας στους 17 άνδρες που ζουν σε ορισμένες κοινότητες της Μεσογείου είναι μακρινοί αλλά γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Φοινίκων, αποκαλύπτει μελέτη που συνδύασε ιστορικές αναφορές με γενετικές εξετάσεις. **Η ίδια μέθοδος θα μπορούσε να ιχνηλατήσει και την εξάπλωση των αρχαίων Ελλήνων, εκτιμούν οι ερευνητές.**

Προερχόμενοι από την περιοχή του σημερινού Λιβάνου, οι Φοίνικες ήταν δεινοί θαλασσοπόροι και έμποροι που επεξέτειναν τον πολιτισμό τους μέχρι τη Βόρεια Αφρική, την Ισπανία και άλλες χώρες γύρω από τη Μεσόγειο. Αμερικανοί και Βρετανοί ερευνητές κατάφεραν τώρα να εντοπίσουν έναν γενετικό δείκτη για τους Φοίνικες στο ανδρικό χρωμόσωμα Υ. Οι χαρακτηριστικές αλληλουχίες ανακαλύφθηκαν με σύγκριση του DNA ανάμεσα σε ανθρώπους που ζουν σήμερα σε πρώην αποικίες των Φοινίκων και άνδρες από άσχετες περιοχές της Μεσογείου. Η γενετική υπογραφή των Φοινίκων απαντάται στο 6% του ανδρικού πληθυσμού στις πρώην αποικίες.

§

Οι γενετικές ενδείξεις για την εξάπλωση των Ελλήνων από την ίδια έρευνα δεν έγιναν γνωστές...

Στην έρευνα συμμετείχε και το Γενογραφικό Πρόγραμμα του National Geographic και του Κέντρου

Υπολογιστικής Βιολογίας της IBM: «Τα αποτελέσματα είναι σημαντικά επειδή δείχνουν ότι οι τοποθεσίες των φοινικικών αποικιών χαρακτηρίζονται από μια γενετική υπογραφή διαφορετική από αυτή που θα είχε απομείνει από άλλες εμπορικές και αποικιστικές επεκτάσεις στην ιστορία, ή από καθαρή τύχη» σχολίασε ο Ντάνιελ Πλατ της IBM. «Αυτό αποδεικνύει ότι αυτοί οι οικισμοί, ορισμένοι από τους οποίους διήρκεσαν εκατοντάδες χρόνια, άφησαν μια γενετική που παραμένει μέχρι σήμερα», είπε. Αν και δεν ήταν άμεσος στόχος της μελέτης, οι ερευνητές εντόπισαν και γενετικές ενδείξεις για την εξάπλωση των Ελλήνων.

Η έρευνα για τους Φοίνικες δημοσιεύθηκε στο American Journal of Human Genetics.

§

**Αφρικανικός «πολιτισμός»:
Πνίγηκε για να διώξει τα
«κακά πνεύματα»**

Ένας ποδοσφαιριστής από τη Ζιμπάμπουε πνίγηκε σε ένα ποτάμι, στη διάρκεια ιεροτελεστίας για να εξαγνίσει την ομάδα του πριν από ένα κρίσιμο αγώνα. Δεκάεξι παίκτες ομάδας της δεύτερης κατηγορίας της χώρας, έπρεπε να βουτήξουν στο ποτάμι Ζαμπέζι, μετά από αίτημα της διοίκησης της ομάδας.

«Οι υπεύθυνοι της ομάδας είπαν σε όλους τους ποδοσφαιριστές να μπουν στο ποτάμι για να διώξουν τα κακά πνεύματα και να εξαγνιστούν», γράφει τοπική εφημερίδα. Στην περιοχή που έγινε η ιεροτελεστία απαγορεύεται το κολύμπι, καθώς έχει δυνατά ρεύματα, ενώ το ποτάμι είναι γεμάτο από κροκόδειλους και ιπποπόταμους. Οι συμπαίκτες του άτυχου ποδοσφαιριστή προσπάθησαν να τον σώσουν αλλά δεν τα κατάφεραν.

§

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΚΑΝΘΑΡΩΝ

Ο Νικόλαος Πολίτης είναι ο πατέρας της Ελληνικής Λαογραφίας. Γεννήθηκε στη Καλαμάτα το 1852. Η καταγωγή του ήταν από τα Γιαννιτσάνικα της Μάνης. Ο Νικόλαος Πολίτης ενδιαφέρθηκε να βρει όλα εκείνα τα στοιχεία και τα λείψανα του εθιμικού μας βίου, που παρουσίαζαν εκπληκτική ομοιότητα με τις εκδηλώσεις των αρχαίων προγόνων και αφοσιώθηκε στη σπουδή, τη μελέτη και τη συλλογή λαογραφικής ύλης, εθίμων, παροιμιών, δημοτικών τραγουδιών κλπ.. Ήταν η εποχή που η θεωρία του Φαλμεράγιερ είχε προκαλέσει πανελλήνιο συναγερμό κι είχε κεντρίσει τη φιλοτιμία των Ελλήνων λογίων να αποδείξουν με κάθε τρόπο την ιστορική συνέχεια και τους πνευματικούς δεσμούς της νεώτερης με την αρχαία Ελλάδα. Σε ηλικία 14 ετών ο Πολίτης δημοσιεύει στην «Πανδώρα» λαογραφικές πραγματείες «Περί λυκοκανθάρων» και μανιάτικα τραγούδια «Άσματα δημώδη της Μάνης», ενώ το 1870 είχε ήδη έτοιμο τον πρώτο τόμο της νεοελληνικής μυθολογίας

Από τα πολυάριθμα δημοσιεύματά του τα θεμελιώδη έργα του είναι οι «Παροιμίες» και οι «Παραδόσεις του ελληνικού λαού».

Μολώχ

Των Ελλήνων την πατρίδα
βάρβαροι την ατιμάζουν!
Όπου ανθοπετούσαν οι Έρωτες
παραδέρνει η νυχτερίδα.

Στη νυχτιά μας μια πυγολαμπίδα,
των αρχαίων η μνήμη, ψευτοφέγγει
κι είναι μια νυχτιά που δεν τη διώχνεις,
του παντοτινού μας ήλιου αχτίδα!

Και πατρίδα και ψυχή ρουφάν
βάρβαροι από βάθη και από ύψη.

Κι όταν, μ' ένα τρίςβαθο ώχ!
των Ελλήνων θεέ, ρωτούμε σε:

«Είσ' εσύ ξανθός Απόλλωνας;»
Αποκρίνεσαι: «Είμ' εγώ ο Μολώχ!»

Κωστής Παλαμάς

Ο Fallmerayer παρουσίασε την ανθελληνική του θεωρία στο Μόναχο, στον πρόλογο του έργου του για την ιστορία της Πελοποννήσου. Στην ανθελληνική αυτή πρόκληση η απάντηση ήταν οι έντονες αντιδράσεις από Έλληνες λόγιους και φιλέλληνες. Η κατά μέτωπο επίθεση του Fallmerayer στον πολύπαθο ελληνικό λαό, που με σκληρούς αγώνες αποτίναξε τον τουρκικό ζυγό και ανέκτησε την ελευθερία του διατηρώντας την εθνική του συνείδηση, του δημιούργησε επικίνδυνα τραύματα. Η αντίδραση εκδηλώθηκε αμέσως από λόγιους και φιλέλληνες, που απάντησαν με την κατεργασία πολλών γλωσσικών ιστορικών και λαογραφικών στοιχείων. Ενδεικτικοί είναι οι κόποι επιφανών Ελλήνων και ξένων λογίων προς την κατεύθυνση αυτή, όπως του Κωνσταντίνου Παπαρηγόπουλου, του Σλοβένιου Koritar, του Σπυριδώνα Λάμπρου, του Κωνσταντίνου Άμαντου, των Γερμανών Hopf και Zinkeisen, του Παύλου Καρολίδη και άλλων. Με συγγράμματά τους, που είδαν το φως της δημοσιότητας, οι λόγιοι αυτοί υποστήριξαν δυναμικά την αδιάσπαστη συνοχή του Ελληνικού εθνικού βίου από τα αρχαία χρόνια ως τη σύγχρονή τους εποχή, συγκεντρών-

νοντας ενδείξεις, που πιστοποιούσαν την ομοιότητα των στοιχείων της εποχής τους με στοιχεία προγενέστερων εποχών, ακόμη και με άλλα που ανάγονται στους αρχαίους ελληνικούς χρόνους. Εκείνη ακριβώς την εποχή έκανε την εμφάνισή του στο λαογραφικό χώρο ο

N. Πολίτης και στα πλαίσια της υπεράσπισης του Έθνους από τις ανιστόρητες ανθελληνικές επιθέσεις εργάστηκε με φιλότιμο εδραιώνοντας στην Ελλάδα την επιστήμη της Λαογραφίας.

Ο Ν. Πολίτης υπήρξε καθηγητής της Ελληνικής Μυθολογίας και της Αρχαιολογίας από το 1890. Λίγα χρόνια αργότερα περιέλαβε και θέματα λαογραφικά στις πανεπιστημιακές του παραδόσεις. Ίδρυσε και οργάνωσε την "Ελληνική Λαογραφική Εταιρία" και το "Λαογραφικό Αρχείο", με σκοπό να συστηματοποιήσει τη μελέτη των εκδηλώσεων του λαϊκού βίου. Εξάλλου τα περιοδικά "Λαογραφία" και "Επετηρίς του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας" της Ακαδημίας Αθηνών, που είναι τα κυριότερα ελληνικά περιοδικά λαογραφικού περιεχομένου με διεθνή απήχηση, υπήρξαν αποκτήματα της δημιουργικής έμπνευσης του Ν. Πολίτη. Ο Πολίτης ήταν εκείνος που πρότεινε στο Βυζαντινό τμήμα του Ιδρύου Συνεδρίου των Ανατολιστών στην Αθήνα την μελέτη της λαογραφίας του βυζαντινού κόσμου, όπου εντοπίζεται η απαρχή πολλών εκδηλώσεων της ζωής του Ελληνικού λαού και διαπιστώνεται η εθνική του συνέχεια, πρόταση που έγινε αποδεκτή με ιδιαίτερο ενθουσιασμό και ξεκίνησε μια λαογραφική δραστηριότητα, που απέφερε σημαντικούς πνευματικούς καρπούς στη λαογραφική έρευνα.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι πράγματι ιστορικό. Είναι η πρώτη εργασία του δεκαεπτάχρονου τότε πατέρα της Ελληνικής Λαογραφίας Νικολάου Πολίτη. Για να είμαστε ακριβείς είναι μέρος της πρώτης του εργασίας, αφού μαζί με την δημοσίευση που σας παραθέτουμε υπήρχε και μία σημαντική μελέτη του για ένα μανιάτικο μοιρολόι, το περίφημο μοιρολόι της Ληγορούς ή του Βέτουλα. Αυτήν την εργασία του Νικολάου Πολίτη, που αφορά τους καλικάντζαρους και δείχνει την

συνέχεια του ελληνισμού μέσα από τις παραδόσεις ακολούθησε ένα μεγάλο και αξεπέραστο έργο, το οποίο πέραν πάσης αμφιβολίας διαφεύδει κατηγορηματικά τους αρνητές της ελληνικής ταυτότητας των σημερινών κατοίκων της Πατρίδος μας.

N. ΠΟΛΙΤΗ

ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΚΑΝΘΑΡΩΝ «ΠΑΝΔΩΡΑ» 1866

«Το γηραιόν και σεσηπός δένδρον της ελληνικής πολυθείας, αν και μένει ήδη ξηρότατον και άνευ καρπού, δεν κατεστράφη όμως ολοσχερώς υπό του οξυτάτου πελέκεως, του χριστιανισμού και βεβαίως αιώνες πολλοί δεν θέλουσι δυνηθή να εκκριζώσωσιν εκ του λαού τας εθνικάς αυτού δοξασίας. Ούτως ο Χάρων θα νομίζεται ότι είναι ο πορθμεύς των ψυχών(1), αφ' ου μόλις προ τινων ετών οι απόγονοι των παλαιών Θρακών έπαυσαν να θέτωσιν οβολόν εις την χείρα των θανόντων(2), αι Νηρηίδες ότι κατοικούσιν εις τα νερά των, αι Έμπουσαι, Μορμοί, Λάμιαι (Στρίγκλες, Λάμιες) ότι περιέχονται την νύκτα κατωκημένα μέρη, αι Μοίραι ότι επισκοπούσι του ανθρωπίνου βίου και προσδιορίζουσι τα συμβησόμενα αυτώ και οι Σάτυροι (λυκοκάντζαροι) ότι μένουσιν επί της γης από των Χριστουγέννων μέχρι των Θεοφανείων, χορεύοντες και ενεδρεύοντες παρά τους μύλους ίνα απαγάγωσιν ωραίας.

Περί της παραγωγής της λέξεως λυκοκάνθαρος η Εφημερίς των φιλομαθών εδημοσίευσε διατριβήν, εν η ωνόμαζεν αυτούς καλλικανθάρους, και έλεγεν ότι η λέξις αύτη παράγεται εκ του καλός κάνθαρος. Αλλ' ίσως το καλλικάνθαρος (κοινώς καλλι(ια)κάνζαρος προέκυψε κατ' αναγραμματισμόν εκ του λυκοκάνθαρος, ως το σφάρδακλος(3) εκ του βάτραχος και το κελίμιον ίσως εκ του κειμήλιον. Βεβαίως λέγοντες καλλικάνθαρος δεν εννοούμεν καλόν κάνθαρον, αλλά τον λύκου και κανθάρου μετέχοντα (ίδε κατωτέρω).

Ότι οι λυκοκάνθαροι είναι οι σάτυροι ή φαύνοι των αρχαίων ουδεμία αμφιβολία. Η αυτή ασέλγεια, η αυτή μορφή, και τέλος, ως οι αρχαίοι περιγράφουσι τους Σατύρους ή τον Πάνα, ούτω και η των νεωτέρων φαντασία έπλασε τους λυκανθάρους. Οι Σάτυροι ήσαν χορευταί (4) και οι λυκοκάνθαροι, αγαπώντες πολύ τους χορούς, συνεκρότουν τοιούτους από του μεσονυκτίου μέχρι της εωθινής φωνής του αλέκτορος, ότε διελύοντο. Όλοι σχεδόν οι υπό

των αρχαίων αναφερόμενοι Σάτυροι δεν έχουνει όνομα ούτω και εις τας περί λυκοκανθάρων διηγήσεις ουδένα λυκοκάνθαρον ηκούσαμεν έχοντα όνομα, αλλά μόνον δια του κοινού ονόματος λυκοκάνθαρος ή καλλικάνθαρος αναφέρονται.

Η εις τους λυκοκανθάρους διδομένη μορφή είναι ομοία, ως προείπομεν, τη των Σατύρων ή του Πανός. Πόδες όνων ή τράγων, ώτα τράγου και δέρμα δασύ, δηλ. όμοια τη των Ουραγκουτάγκων ή πιθήκων είναι η μορφή των λυκοκανθάρων. Η λοιπόν τοιαύτην μορφήν έχοντες ούτοι ήσαν όμοιοι λύκω και κανθάρω (και κατά μεν το πρόσωπον λύκω, ένεκα της ομοιότητος της σιαγόνας και της ρινός του ζώου τούτου κατά δε τα άλλα κανθάρω, δια το μέλαν δέρμα των και του όνυχας των τε χειρών και ποδών, οίτινες είναι όμοιοι τοις του κανθάρου) ή λύκω μεν δια την αγριότητα και θηριωδίαν, κανθάρω δε δια την ακαθαρσίαν των. Αλλ' ένεκα του τελευταίου φαίνεται ότι έλαβον την ονομασίαν ταύτην.

Φοβούνται δε πολύ τον μέλανα αλέκτορα και δια τούτο τα γραΐδια συμβουλεύουσι πάντας να έχωσι παρ' αυτοίς ή τοιούτον ή όρνιθα, ως τρομερόν αλεξιτήριον των λυκοκανθάρων προσέτι και τους ραβδισμούς τους δια ξύλων ή κεκαυμένων ή ακαύστων γενομένους (5), και τον ιερέα την εορτήν των Θεοφανείων αγιάζοντα.

Καιρός της επί της γης παρουσίας τούτων είναι

η ημέρα της του Χριστού γεννήσεως, εν η οι δεισιδαίμονες, όπως μη ενοχληθώσιν υπ' αυτών τον καιρόν της επιγείου διατριβής των, κάμνουσι πολλά και ποικίλα. Φεύγουσι δε μετά δώδεκα ημέρας, (την βην Ιανουαρίου, κατά την εορτήν των Θεοφανείων), όπως υπάγωσιν υπό την γην δια να προινίξωσι την υπερμεγέθη στήλην, την υποστηρίζουσαν αυτήν. Δια τούτο, όταν ο ιερεύς αγιάζη την ημέραν των Θεοφανείων, τότε ούτοι φεύγουσι, λέγοντες μετά τρόμου αλλήλοις ταύτα:

**«-Φευγάτε να φεύγωμεν
-Γιατ' έρχετ' ο Τουρλόπαπας
-Με την αγιαστήρα του
-Και με τη πλαστήρα του
-Και θέλει μας ραντίσει
-Και πλιά μας μαγαρίσει».**

Ότε δε διατρίβουσιν επί της γης, τας μεν ημέρας κρύπτονται μετά των τέκνων των εις αφανή σπήλαια, τρώγοντες όφεις και σαύρας, τας δε νύκτας μίαν ή δύο ώρας προ του μεσονυκτίου εξέρχονται, όπως χορεύσωσιν ή ενεδρεύσωσι δια ν' απαγάγωσι γυναίκας.

Πέντε περί λυκοκανθάρων διηγήματα υπάρχουν, εξ ων εμάθομεν τας ανωτέρω συνηθείας αυτών, τα εξής: 1) Η πανουργία της δάφνης. 2) Η απατηθείσα γυνή (συνέχεια του προηγουμένου). 3) Η γραία και τα δύο τέκνα της. 4) Η μάνα. 5) Αι προς ύδρευσιν πορευόμεναι δύο γραίαι.

Ίσως δε και άλλα ή των δεισιδαιμόνων φαντασία έπλασεν, άτινα όμως ημείς δεν γνωρίζομεν.

Ν.Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

(1) Βλ. και Melanges Neoelleniques Μαρίνου Π. Βρεττού.

(2) Βλ. Πανδώρας τόμον ΙΑ'. Περί Φιλιππουπόλεως. Δεκέμβρ. 15 και Ιαν. 1

(3) Η λέξις ευρίσκεται εν Μεσσηνία

(4) Μόσχος. Ειδύλλιον Δ'. στιχ.2-3 ...ήρατο δε ηχώ σκιρτατά Σατύρω, Σάτυρος δ' απεμήνατο Λύδα.

(5) Ζύλα, κούτσουρα, δαυλιά καυμένα, είναι απειλή, ήν εις όλα σχεδόν τα περί λυκοκανθάρων διηγήματα βλέπουσι προφερομένην υπ' ανθρώπων και προξενούσαν πολύν τρόμον εις τους λυκακανθάρους.»

Ν. ΠΟΛΙΤΗ: ΟΙ ΝΕΡΑΪΔΕΣ ΣΤΗΝ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

- Καθεμιά νεράιδα έχει τ' όνομά της

Καθεμιά νεράιδα έχει τ' όνομά της, σαν τους ανθρώπους, και η νεραϊδάρα τα ξέρει, και της μιλεί κάθε μανής με τ' όνομά της. Και ο κόσμος εδώ φέρνει πολλά ονόματα νεραϊδωνε: Καλλιόπη, Μελομένη, Ουρανία, Αρετή, Αγλαΐα, Λαμπετία, Αστέρω, Αγράφω, Ζουγράφω, Παγώνα, Πυργούλα, Κανέλα, Λεϊμονιά, Γαρούφω, Γαρουφαλιά, Τριανταφύλλη, Μηλίτσα, Χάιδω, Ακριβή, Αργύρω, Ασήμω, Χρυσάφω, Ζαφείρω και Σμαράγδω, τ' όνομα της κουτσής νεραϊδας. Άλλη την έλεγαν Πουρναροπηδίστρα, άλλη Λάμια, άλλη Γελούσα, και ήταν και μία, η Λαστιώτισσα νεράιδα, που αγαπούσε τους Λασταίους και εμεσίτενε σαν να ειπούμε γι' αυτούς στις άλλες. Ήσανε και άλλα ονόματα, που κανένα απ' αυτά δεν είναι γραμμένο στ' αγιολόγι, μα τα ξεχάσανε τώρα ο κόσμος.

- Η νεράιδα του Ποδονίφτη

Μιά φορά, ένας διαβάτης επέρναγε απάνω στα μεσάνυχτα από το ρέμα του Ποδονίφτη, κοντά στην Αθήνα. Εκεί ακούει κλάμιατα μικρού παιδιού. Υπόθεσε πως θα είναι κανένα μικρό παιδί που θα το είχε ριγμένο η μάνα του, και επλησίασε εις το μέρος που άκουσε η φωνή. Εκεί, μέσα στα χαμοίκλαδα, βρήκε πραγματικώς ένα αγγελοκάματο παιδάκι. Το επήρε στην αγκαλιά του για να το γλιτώσει, εκείνο όμως τον άρπαξεν αμέσως από το λαμίο, και θα τον έπνιγε αν δεν επρόφτανε να φωνάξει: «Βόηθα Χριστέ και Παναγιά!» Και τότε αφανίστηκεν αμέσως η νεράιδα του μέρους εκείνου, γιατί αυτή επίτηδες παρουσιάζεται σαν μικρό παιδί, για να τους γελά τους ανθρώπους και να τους πνίγει.

- Οι δυο νεράιδες

Ο παπα-Αγαθάγγελος, εφημέριος του Σωτήρος, όταν ήτανε ακόμη παιδί, επήγε μια μέρα στα χωράφια, στο καταμεσήμερο. Κοντά στα Πατήσια εκατάλαβε πως κάποιος τον έπιασε, και δεν εμπόρηγε ούτε μπροστά να πάει ούτε πίσω. Δεν έβλεπε κανένα, αλλ' εννόησε πως ήταν νεράιδα, και άκουγε και μίαν άλλη που εγέλαγε. Επολέμησε να κάμει το σταυρό του και δεν κατόρθωσε, γιατί του κρατούσαν τα χέρια. Εις την αγανάχτησή του, εβλαστήμησε και είπε: «Στο διάβολο!» Τότε είδε ένα χέρι που σηκώθη να τον χτυπήσει στο πρόσωπο, αλλ' η άλλη νεράιδα, φαίνεται, το έπιασε, και είπε: «Ασ' τον να πάει!»

- Η παρμένη

Όταν είναι καμιά κόρη έμορφη και ζηλεμένη, τη ζηλεύουν οι ανεράιδες και την παίρνουν, να γίνει κι αυτή ανεράιδα. Έτσι μια ανεράιδα εξήλεψε μια ωραία νέα στην Αθήνα, τη θυγατέρα του Μπούσουλα, και την επήρε. Αυτό συνέβη εις τον καιρόν μας, ολίγους χρόνους ύστερα από την Επανάσταση. Οι γονείς της έφαγαν τον κόσμο να την ζητούν, και είχαν την ιδέα πως κάποιος τούς την έκλεψε. Δεν πέρασαν όμως οχτώ ημέρες, και την ήβραν εις τους Αέρηδες, όπου την άφησαν οι νεραϊδες. Η κόρη ήταν βουβή, είχε χάσει τη μιλιά της, και μόνο με τα νοήματα προσπαθούσε να τους παραστήσει τα παθήματά της. Έφεραν τους παπάδες, την εδιάβασαν, την πήγαιναν και στην εκκλησιά οχτώ ημέρες. Με αυτά την έκαμαν καλά και της εγύρισε και η φωνή. Τότε πλέον τους διηγήθη καταλεπτώς πως την άρπαξαν, χωρίς να ημπορεί να καταλάβει πού την πήγαιναν. Γιατί πήγαιναν, πήγαιναν, και στεκότανε πάντοτε σε κορφή βουνού. Επειδή έκλαιγε ολημέρα, τη λυπήθηκε μια ανεράιδα και της έδωκε μια μπάτσα και εβρέθη στους Αέρηδες.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΨΥΧΩΝ

Παιδιά του Ήλιου είναι οι Έλληνες. Από αρχαιοτάτων χρόνων, γεμάτοι υπερηφάνεια αλλά και δέος αναφέρονται στην προνομιακή τους σχέση με τον ζωοδότη του κόσμου τους, του κόσμου μας.

Από την αρχαιότητα και μέχρι τις μέρες μας οι θρησκείες των Ελλήνων είναι κατά βάση ηλιοκεντρικές. Οι χθόνιες δυνάμεις δεν περιφρονούνται, η πρωτοκαθεδρία όμως ανήκει στους ηλιακούς θεούς. Ο πολιτισμός τους, τα ίχνη δηλαδή της φυσικής τους υπάρξεως και ιδιοσυγκρασίας που άφησαν στη γη, αποτελούν ύμνο στη Ζωή, την ομορφιά της Φύσης και των ανθρώπων που τους περιβάλλουν, ένας ύμνος στο Φως που κάνει δυνατή την όραση, την παρατήρηση και την απόλαυση του κόσμου αυτού.

Λουσιμένοι στο φως μπορούμε να φανταστούμε τους ευσταλείς κούρους και τις μειδιούσες κόρες, τα μοναδικά αρμονικά αρχιτεκτονικά μνημεία και τα έργα του προφορικού και γραπτού λόγου των προγόνων μας.

Η ελληνική σκέψη δεν αναζητά το θείο στη μαγεία, στα σκοτεινά βάθη του εγώ, τα χθόνια και στολισμένα με χρυσό και πολύτιμους λίθους, το υλικό και υπαινικτικό υποκατάστατο δηλαδή του αληθινού ηλίου.

Η ελληνική σκέψη δεν υπαινίσσεται, δεν σχηματοποιεί, δεν συμβολίζει αλλά βλέπει με τα μάτια του σώματος και ερμηνεύει με τα μάτια της ψυχής μια πραγματικότητα υψηλής αισθητικής την οποία απεικονίζει σε όψη και σε βάθος όπως κανείς άλλος δεν μπόρεσε.

Με αυτά τα στοιχεία ως γνώμονα θα προσεγγίσουμε στο άρθρο αυτό μια από τις μεγαλύτερες θρησκείες του Χριστιανικού εορτολογίου και των ημερών μας, τα Χριστούγεννα.

Η εορτή των Χριστουγέννων παίρνει τη θέση της στο Χριστιανικό εορτολόγιο μετά τη σύζευξη του Χριστιανισμού με τον Ελληνικό κό-

σμο. Τους πρώτους τρεις αιώνες μετά τη γέννηση του Χριστού οι πιστοί εόρταζαν μόνον το Πάθος και την Ανάστασή του. Η αντίληψη αυτή της λατρείας ήταν ευκολότερα κατανοητή σε έναν κόσμο ζυμωμένο με τις ανατολικές δοξασίες και τις αναγεννητικές, γονιμικές τελετουργίες της άνοιξης που ήκμασαν στην μετακλασική και μεταελληνιστική εποχή. Ο «θάνατος» του σπόρου που αναγεννάται ως φυτό και δέντρο, είναι γνώριμο φαινόμενο αναφοράς για τις γεωργικές και εμπορικές κοινωνίες του ακμάζοντος χώρου της Ανατολικής Μεσογείου, μια ερμηνεία του κόσμου και του μεταφυσικού με την οποία μπορούν εύκολα να ταυτιστούν.

Η γέννηση που αναγγέλλουν τα Χριστούγεννα, από την άλλη, έχουν να κάνουν με μια διαφορετική αναγέννηση που είναι δυσκολότερο να γίνει αντιληπτή. Για να την προσεγγίσουμε πρέπει κατ' αρχήν να αναφερθούμε στην ημερομηνία στην οποία τοποθετούνται τα Χριστούγεννα. Το χειμερινό ηλιοστάσιο σηματοδοτεί τη μεγαλύτερη νύχτα της χρονιάς αλλά και την απαρχή της αναγέννησης της μέρας, που αρχίζει να μεγαλώνει.

Αυτό είναι το κορυφαίο γεγονός του ενιαυτού για τους πολιτισμούς που είχαν το ενδιαφέρον, την ικανότητα και το χάρισμα να παρατηρήσουν τις τροπές και την πορεία των ουρανίων σωμάτων στο στερέωμα, και με βάση αυτά τα επουράνια φαινόμενα να επιχειρήσουν να ερμηνεύσουν τον κόσμο και τη δική τους ύπαρξη μέσα σε αυτόν. Βέβαια, και στη Λαμπρή διακρίνουμε την τάση απόδοσης από το σκοτάδι στο φως με τον έντονο σωτηριολογικό χαρακτήρα της γιορτής. Στα Χριστούγεννα όμως αυτό που αναδεικνύεται δεν είναι η ελπίδα αναγέννησης του υλικού ανθρώπου και το μέλλον του στο επέκεινα, αλλά κάτι ανώτερο και βαθύτερο: η ψυχική αναγέννησή του στο Τώρα.

Τα Χριστούγεννα μιλούν στην ψυχή των Ελλήνων και άλλων Λευκών λαών γιατί αναφέρονται στη συμπαντική πρωτοφανέρωση της Δημιουργίας, στο μοναδικό εκείνο σημείο που έδωσε ζωή στο άκτιστο Φως, αυτό που δεν το αντιλαμβανόμαστε ως απτή ύλη, γι' αυτό και άχρονο, όπως άχρονο είναι και η Θεοτόκος, το σκεύος που θα το φανερώσει στις ταπεινές, γήινες αισθήσεις μας, αυτό το άκτιστο φως που εξυμνεί ο μελωδός με μύριους τρόπους στην εορτή των Χριστουγέννων και την αδελφή εορτή των Φώτων.

«Επεσκέπαστο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών, ανατολή ανατολών...».

«Άνθρωπος γίνεται Θεός, ίνα Θεόν τον Αδάμ απεργάσσηται» και «Αυτός ενθρόωνησεν, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν».

«Η γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών, ανέ-

τειλε τώ κόσμω το φώς το της γνώσεως, εν αυτή γάρ οι τοίς άστροις λατρεύοντες, υπό αστέρος εδιδάσκοντο, Σέ προσκυνείν, τον ήλιον της δικαιοσύνης και Σέ γινώσκειν έξ ύψους ανατολήν, Κύριε δόξα Σοι».

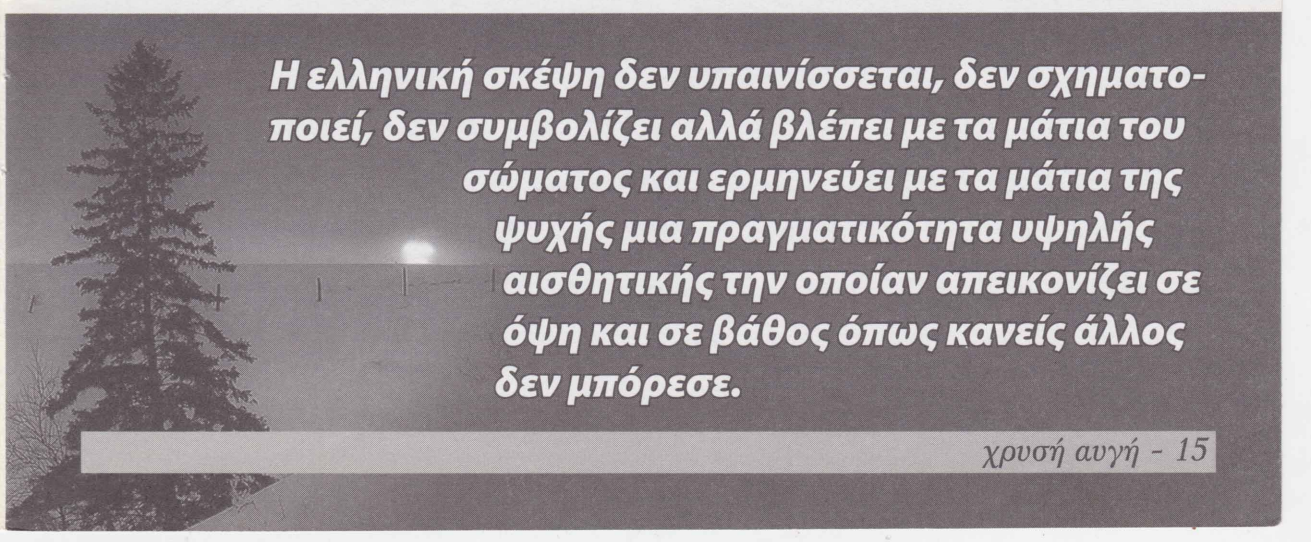
Αυτή τη γνώση, την υψηλή και ασύλληπτη γνώση του κτίσαντος -Θεού, που ξεπερνά οποιαδήποτε ανθρώπινη προσπάθεια κατανόησης του κόσμου- κτίσματος, αυτήν ευαγγελίζονται τα Χριστούγεννα. Τη γνώση που οι Έλληνες φιλόσοφοι αναζητούν, τη γνώση του αληθινού Θεού και του Κόσμου. Τη γνώση του φωτός που δίνει όχι μόνο ζωή αλλά νόημα στη ζωή, που φωτίζει τα σκοτεινά ανθρώπινα δώματα και φέρνει στον άνθρωπο, αν θελήσει να γίνει συμμετοχος του Θεού στις ανώτερες σφαίρες, στη χωρία της ψυχής, της μιας αδιάσπαστης ψυχής, της θείκης ψυχής του σύμπαντος.

«Η Παρθένος σήμερον τον υπερούσιον τίκτει, και η γη το σπήλαιον τω απροσίτω προσάγει».

Αυτήν τη μοναδική αποκάλυψη ως προσεχθήσουμε να δεχθούμε αυτά τα Χριστούγεννα, όπως μας προτρέπει ο απόστολος: « ητε γαρ ποτε σκότος, νυν δε φως εν κυρίω • ως τέκνα φωτός περιπατείτε... υιοί φωτός εστέ και υιοί ημέρας».

Ώστε με ταπείνωση και υπερηφάνεια να αναφωνήσουμε μαζί με τους προγόνους μας; «Και γαρ ειμί του βασιλέως οπαδός Ηλίου».

Ε.Χ.ΠΑΠΠΑ

Η ελληνική σκέψη δεν υπαινίσσεται, δεν σχηματοποιεί, δεν συμβολίζει αλλά βλέπει με τα μάτια του σώματος και ερμηνεύει με τα μάτια της ψυχής μια πραγματικότητα υψηλής αισθητικής την οποία απεικονίζει σε όψη και σε βάθος όπως κανείς άλλος δεν μπόρεσε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ «X»

Ήταν κάπου στις αρχές της δεκαετίας του 2000 που ο Λεωνίδας αισθάνθηκε επιτέλους ελεύθερος μετά από τρία με τέσσερα χρόνια μιας πολύ κουραστικής και μονότονης δουλειάς, δουλειάς – δουλειάς δηλαδή, με λίγες μόνο χαρές και φωτεινά διαλλείματα. Δεν ήταν εύκολο πράγμα να συγκεντρώσεις τα μόρια για να περάσεις στην Νομική Αθηνών. Όμως ο Λεωνίδας το είχε επιτύχει, περνώντας ατέλειωτες ώρες αποστήθισης επάνω σε κακογραμμένα βιβλία ιστορίας και σε πρότυπα εκθέσεων για τον κακό ρατσισμό, την αλληλεγγύη των λαών, την ισότητα και άλλα πολλά που δεν του έλεγαν τίποτε και εάν ήταν ακόμη να του πουν έτσι όπως του τα δίνανε για να τα μάθει με το ζόρι, στην εφηβική του καρδιά που έβραζε, του προκαλούσαν στην αρχή αντίδραση και μετά αποστροφή και αηδία. Σαν φαγητό κακοχωνεμένο, σα χάπι πικρό που έπρεπε να πιεί και δεν το ήθελε ρούφηξε σαν σφουγγάρι όλες αυτές τις άχρηστες γνώσεις για να συγκεντρώσει τα πολυπόθητα μόρια για «να γίνει άνθρωπος και να πάρει ένα χαρτί...» Μα πάνω απ' όλα αυτό που εκείνος ήθελε(αλλά δεν το έλεγε...) ήταν να φύγει από την μικρή επαρχιακή πόλη που ζούσε και να βρεθεί στην Αθήνα. Την πόλη που πίστευε πως θα είναι ο τόπος των ονείρων του, αλλά που γρήγορα κατάλαβε ότι ήταν ένας βάλτος γεμάτος επιάλτες τρομακτικούς.

Όχι πως δεν την ήξερε γενικά και αόριστα την Αθήνα. Είχε επισκεφθεί κατά καιρούς συγγενείς, είχε πάει κάποιες βόλτες, αλλά τίποτε περισσότερο. Βρέθηκε να αναζητά στέγη, στέγη φοιτητική, κάπου στα τέλη του Σεπτεμβρίου, μέσα στην μεγάλη πόλη. Άγνωστος μεταξύ αγνώστων. Έτοιμος για την μεγάλη περιπέτεια. Περιπλανήθηκε στις συνοικίες του κέντρου. Το καλοκαίρι βαστούσε καλά ακό-

μα και τότε επιτέλους κατάλαβε τι εννοούσαν αυτοί που έλεγαν πως υπάρχει και αέρας που βρωμάει. Μια μπόχα απλωνόταν από τις σχάρες των υπονόμων και καθώς φαίνεται ύπουλα πλημμύριζε τις ψυχές των ανθρώπων, τα μυαλά, το νου τους και την καρδιά τους. Ψάχνοντας ένα δρόμο, όπου είχε διαβάσει σε μια αγγελία ότι κάτι νοικιάζεται ρώτησε έναν τύπο λαϊκό, που βρισκόταν η οδός «Τάδε» και εκείνος τον κοίταξε με τα μάτια ορθάνοιχτα και του απάντησε κάτι σε μια γλώσσα άγνωστη. Η Αθήνα τον είχε καλωσορίσει(...), όχι όμως σε γλώσσα Ελληνική...

Βρέθηκε τελικά και στο περίφημο κέντρο. Πέρασε από την πλατεία Κολωνακίου, τον πεζόδρομο της Βουκουρεστίου και είδε καλοβαλμένους αστούς και περιποιημένες κυρίες με βαμμένα νύχια να πίνουν τον freddo τους δίπλα από καλογουαλισμένα τζιπ και καμπριολέ κουρσάρες και χαρούμενοι όλοι μαζί να γελάνε και να συζητάνε ατέλειωτα. Πίσω από το γέλιο τους και τα δήθεν χαρούμενα πρόσωπα αισθάνθηκε ότι υπήρχε ένα επιβεβαιωτικό και χυδαίο κενό. Κατηφόρισε στην οδό Πανεπιστημίου. Μικροπωλητές, κόσμος που ασταμάτητα πηγαινοερχόταν, μια ολόκληρη πόλη ανακατεμένη, μια πύλη(η πύλη Συντάγματος – Ομόνοιας...), μια πύλη που διαβαίνοντάς την θα έλεγε πως περνούσες από έναν κόσμο δήθεν ελληνικό, καλοζωισμένο και χορτάτο σε έναν άλλο κόσμο διαφορετικό. Οδός Πανεπιστημίου και οδός Σταδίου (no man land...). Έχει απ' όλα. Κάθε φυλή του Ισραήλ(...) Και ύστερα βρέθηκε στην πλατεία Ομονοίας και αντίκρισε κόσμο πολύ, μαύρους, κίτρινους και άσπρους και στα περίπτερα κρεμασμένες εφημερίδες σε γλώσσες άγνωστες: Αλβανικά, ρώσικα, τούρκικα, αραβικά, κινέζικα, ότι ήθελες! Πέρασε κάτω από την πλατεία και στρίβοντας

αριστερά σε ένα στενό βρέθηκε ξαφνικά κάπου ανάμεσα στην... Αφρική και στην Άπω Ανατολή! Οσμές από μπαχάρια βαριά του ερέθιζαν τα ρουθούνια, ενώ γύρω του είδε πρόσωπα εντελώς διαφορετικά, βγαλμένα λες από το βιβλίο κάποιου εξερευνητή. Και όμως βρισκόταν στην καρδιά της Αθήνας! Λίγο πιο κάτω ένα ανθρώπινο ερείπιο ήταν πεσμένο κατάχαμα δίπλα από κιτρινοπράσινους εμετούς σε ένα πεζοδρόμιο, ενώ παραδίπλα δυο, τρεις κάτι ψιθύριζαν, ενώ κάτι μικρά πακετάκια άλλαζαν γρήγορα χέρια. Όμως ξαφνικά η ηρεμία διακόπηκε και ο αδύνατος και βρώμικος τύπος που κάτι ζητούσε και όλο και το ζητούσε άλλοτε με πείσμα και άλλοτε με θρήνο ζητιάνου, βρέθηκε πεσμένος κάτω με τους άλλους από πάνω να τον κλωτσάνε και να του φωνάζουν ελληνικά με μια αλλόκοτη βαριά προφορά «ψόφα πρεζάκια!» Έφυγε αλαφιασμένος με βήμα γοργό και χωρίς να το καταλάβει βρέθηκε κάτω από την σκιά της Ακροπόλεως, στο Μοναστηράκι. Είχε περάσει πια η ώρα, ο ήλιος βασίλευε και χρώματα ερυθρά, χρυσαφένια και πυρά μέχρι αιμάτινα μωβ, βγαλμένα λες ταυτόχρονα από κόλαση και παράδεισο μαζί χάθηκαν στον ορίζοντα, στεφανώνοντας την Ακρόπολη πριν το φως αποχαιρετήσει την πόλη και δώσει την θέση του στο σκοτάδι. Στάθηκε σαστισμένος αντικρίζοντας τον Ιερό Βράχο και χωρίς να καταλάβει πως και γιατί ένα δάκρυ κύλησε στο πρόσωπό του.

Βρισκόταν όμως στην Αθήνα και ήταν επιτέλους «ελεύθερος»... Μετά από ημέρες βρήκε κάπου να μείνει προσωρινά(:) σε μια γειτονιά σχετικά ήσυχη και κοντά στη σχολή του. Γκαρσονιέρα ημιϋπόγεια, επιπλωμένη... Ένα κρεβάτι που έτριζε, ένα ψυγείο παλιό μέσα στην σκουριά και μια βιβλιοθήκη γεμάτη σκόνη με παλιές εφημερίδες και βιβλία.

Γύρω στα τέλη του Οκτώβρη είχε την εμπειρία, έτυχε να είναι εκεί και να βρεθεί σε μια γενική συνέλευση της σχολής του, όπου τα κομματόσκυλα κάνανε το καθιερωμένο κυνήγι των πρωτοετών, τάζοντας λαγούς με πετραχήλια.

Ο Λεωνίδας από πολιτική δεν είχε μυρουδιά. Στο σπίτι του άλλοτε ψήφιζαν ΠΑΣΟΚ και άλλοτε Ν.Δ., αναλόγως τα κέφια και τα ρουσφέτια και το μόνο που άκουγε ήταν ότι όλοι τους τα ίδια είναι και δεν καταλάβαινε γιατί παρ' όλα αυτά όλους αυτούς τους «ίδιους» ψηφίζανε κάθε φορά! Όποτε ερχότανε ο βουλευτής στην μικρή επαρχιακή πόλη που ζούσε, όλοι φορούσαν τα καλά τους κοστούμια και τα καλά τους τα χαμόγελα και πηγαίνανε να τον συναντήσουν. Πολλές φορές μάλιστα πήγαιναν να συναντήσουν και αντίθετους μεταξύ τους βουλευτές. Συνηθισμένο... Απ' όλα αυτά είχε κρατήσει απόσταση και άλλωστε δεν του είχε ζητήσει και κανένας, ούτε και αισθανότανε την ανάγκη να έχει κάποια στενότερη επαφή με το «δρώμενο». Όταν μάλιστα έχεις να αποσπαστείς τρία ολόκληρα βιβλία ιστορίας για να μαζέψεις τα μόρια, το τελευταίο που σε ενδιαφέρει είναι εάν θα γίνει πρωθυπουργός και πάλι κάποιος Παπανδρέου ή ακόμα ένας Καραμανλής... Χωρίς καλά-καλά να το καταλάβει είχε μετατραπεί προς χάριν του μικροαστικού του καθήκοντος σε ένα απόλυτο τίποτε. Ένα χαρτί άγραφο, που καμιά φορά γίνεται επικίνδυνο, αλλά τις περισσότερες γίνεται πρόθυμο υλικό για να γράψουν πάνω του τα κομματικά τους τσιτάτα οι τσοπάνηδες των ιδεών.

Στην γενική συνέλευση, λοιπόν, και από την μια μεριά κάποιοι με σφυροδρέπανα που έλεγαν ότι ο λαός πρέπει να αντισταθεί (πως και γιατί δεν το έλεγαν) και στα κρυφά μεταξύ τους μιλούσαν και υμνούσαν τον πατερούλη Στάλιν. Κάποιοι άλλοι, που δηλώνανε σοσιαλιστές, υποσχόντουσαν πολλά «κονέ» με διορισμούς και ακόμη και κάποιοι δήθεν επαναστάτες, που φάνταζαν οργισμένοι και ήταν τίγκα στην τρίχα, μούσια μέχρι όσο πήγαινε, μαλλιά μέχρι τις πλάτες και καλά τρομοκράτες με βλέμμα απειλητικό, λες και ήταν έτοιμοι να κόψουνε λαρύγγια. Δεν έλειπαν και τα «καθώς πρέπει» παιδιά, που μιλούσαν για παραγωγή, οικονομία, φιλελευθερισμό, λιγότερο κράτος και φυσικά και αυτοί όπως και οι σοσιαλιστές

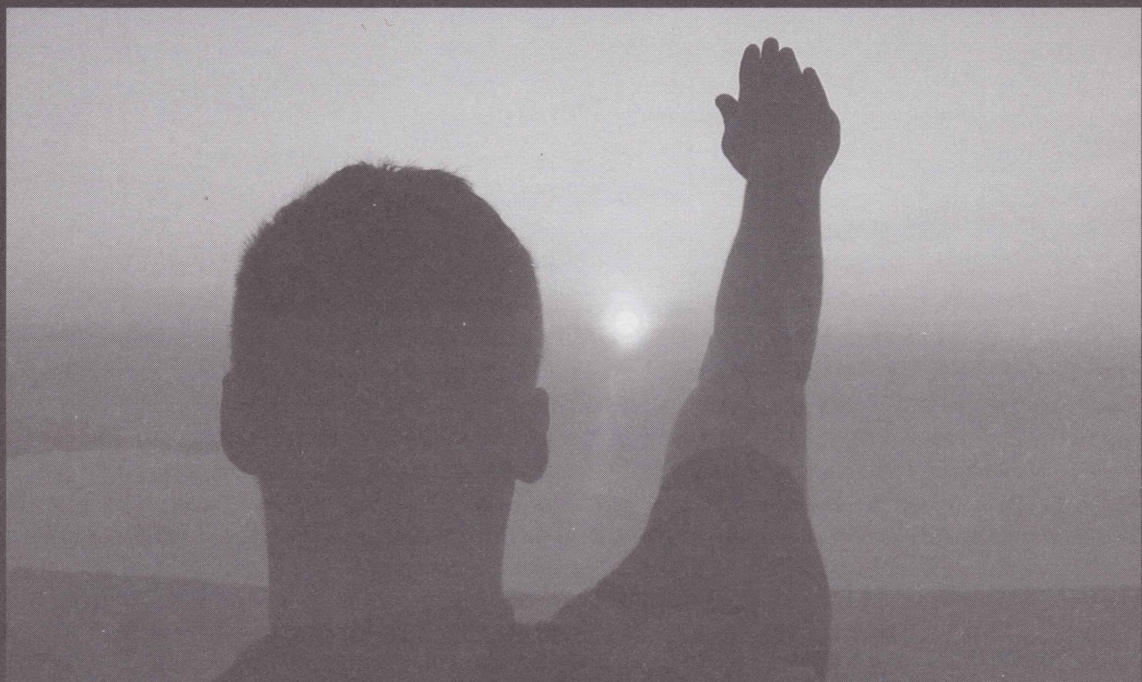
για «κονέ», μαθήματα μιλημένα, μελλοντικούς διορισμούς, πλάτες κλπ., κλπ. Τον πλησίασαν διάφοροι. Δεν είπε σε κανέναν όχι και δεν είπε και σε κανέναν ναι. Τίποτε δεν τον άγγιζε, τίποτε δεν τον συγκινούσε, όλα τα έβλεπε πολύ ψεύτικα. Χωρίς να έχει την γνώση γι' αυτό, μόνο και μόνο από ένστικτο.

Κλεινότανε ατέλειωτες ώρες στην κάμαρά του, πότε ακούγοντας μουσική, πότε διαβάζοντας, διαβάζοντας ό,τι έπεφτε στα χέρια του και πότε έβλεπε τηλεόραση. Το δωμάτιό του θύμιζε ζούγκλα. Κάποτε αποφάσισε να το τακτοποιήσει και το πρώτο που έπρεπε να κάνει ήταν να πετάξει τα παλιά βιβλία και τις παλιές εφημερίδες, που βρισκόντουσαν στον χώρο γεμάτες σκόνη και μούχλα. Του είχαν πει ότι ο προηγούμενος ενοικιαστής είχε φύγει ξαφνικά και είχαν έλθει οι γονείς του και φώναζαν γιατί είχε μπλέξει με άσχημες παρέες... Βρήκε και κάτι χειρόγραφα, που έμοιαζαν κάτι σαν ημερολόγιο, κάτι σαν σκέψεις σκόρπιες, δεν κατάλαβε... Αυτά που διάβαζε όμως ενώ του ήταν τελείως καινούργια, του έμοιαζαν σαν να τα ήξερε από πάντοτε και στόχευαν κατευθείαν στη καρδιά του:

«...Κάθε τι μέγα, κολοσσιαίο, αγαθό και επαναστατικό εύκολα μπορεί να ιδωθεί σαν απάνθρωπο, αρνητικό και επικίνδυνο από τις μάζες των αδυνάτων. Διότι οι αδύνατοι επιζητούν αποχαύνωση. Και την έχουν. Το κατώφλι της 3ης χιλιετηρίδας τους την υποσχεται. Είναι σαν την πόρτα ενός σφαγείου σε μία ταινία θρίλερ. Εννιά αποχαυνωμένοι κι ένας πολεμιστής την δρασκελίζουν... Να δούμε ποιός θα επιβιώσει στην απότομη αποκάλυψη της πραγματικότητας. Εμείς παιδιά της θύελλας και της καταγίδας, προσμονούμε...»

Και παρακάτω άλλο κείμενο:

«Πρεζάκια, αδελφές και γιάπηδες όλοι μαζί στη μεγάλη δεξίωση, επάνω από το ταριχευμένο πτώμα της ιστορίας, πίνουν σαμπάνια, γελούν όλοι μαζί δείχνοντας τα δόντια τους και είναι έτοιμοι για τον ανόσιο κανιβαλισμό τους. Πέρα από αυτούς, έξω από τα μεγάλα φώτα κάποιοι άλλοι. Κάποιοι που οι πολλοί τους μισούν (γιατί θέλουν την ησυχία τους...) και οι εξουσιαστές τους μισούν ακόμη πιο πολύ, για-

τί θέλουν την εξουσία τους. Πέρα από το ψεύτικο ανθρωπισμό, από τον πολιτισμό των χρηματιστηρίων, πέρα από την ηθική των βομβαρδισμών της «ειρήνης», κάποιοι άλλοι, διαφορετικοί, Δον Κιχώτες ή Πρωτόποροι δεν έχει σημασία, κάποιοι άλλοι, που έχουν τουλάχιστον την τόλμη να τους φτύνουν στα μούτρα...»

Οι λέξεις κυλούσαν γρήγορα και έπεφταν επάνω του σαν βροχούλα καλοδεχούμενη του Μάη και άλλοτε σαν κεραυνοί απειλητικοί του Δεκέμβρη, που τον συντάραζαν συθέμελα. Υπήρχε καθώς φαινότανε και ένας «άλλος κόσμος» και αυτόν τον κόσμο έπρεπε να τον βρει.

Κοιμήθηκε τα ξημερώματα, έναν ύπνο, όμως γεμάτον εφιάλτες και όνειρα παράξενα. Κάποια στιγμή μάλιστα, ξύπνησε και ένοιωσε ότι δίπλα από την πόρτα στεκότανε κάποιος και τον κοιτούσε με επιμονή. Μια μορφή αχνή, που όμως δεν τον φόβιζε, το αντίθετο! Προσπάθησε να σηκωθεί όμως κοιμήθηκε πάλι, αφού καθώς φαίνεται όλα ήτανε μία ονειροφαντασία.

Τα χαρτιά τα κιτρινισμένα του είχαν στοιχειώσει τον νου. Ήθελε να μάθει. Ο χρόνος πολυς. Μαθήματα αραιά, καταλήψεις, συνελεύσεις και ο καιρός να περνά. Την πόλη, την μεγάλη, την πόλη της «ελευθερίας» του, όλο και περισσότερο την μάθαινε και όσο πιο πολύ την μάθαινε, τόσο και περισσότερο την μισούσε. Τελικά ρώτησε και έμαθε. Έμαθε για τα κιτρινισμένα χαρτιά και γι' αυτόν που έμενε στην κάμαρά του πριν από αυτόν. Είχε φύγει ξαφνικά... Όχι δεν τον πήρανε οι γονείς του, αλλά είχε μπλέξει, είχε μπλέξει άσχημα! Ήτανε «νεοναζί» του είπανε, αν και φαινότανε καλό παιδί. Μια ημέρα κάποιοι του την είχανε στήσει και τον κτύπησανε άσχημα. Χαροπάλευε για δέκα ολόκληρες ημέρες μέχρι να αφήσει την τελευταία πνοή του. Τότε ο Λεωνίδας κατάλαβε πολλά, κατάλαβε τα λόγια στα κιτρινισμένα χαρτιά, ένοιωσε το νόημα που είχε το Μαυροκόκκινο λάβαρο, το διπλωμένο με απόλυτη ακρίβεια δίπλα από το παλαιό κρεβάτι και την Γαλανό-

λευκη Σημαία, που βρισκότανε στον απέναντι τοίχο. Όμως, δεν φοβήθηκε διόλου. Αισθάνθηκε ξάφνου πως έχει επιτέλους «παρέα» και ένας ολόκληρος κόσμος απλώθηκε μπροστά του. Όλο και πιο συχνά μέσα στον ύπνο του ξύπναγε και έβλεπε την σκιά δίπλα από την πόρτα. Κάποιο βράδυ μάλιστα του φάνηκε και πως του χαμογέλασε. Ένα άλλο, ένοιωσε μια φλόγα να αργοπαίζει και να πορεύεται αργά προς αυτόν. Όμως δεν τον έκαιγε, του έδινε μια θαλπωρή και μια αγαλλίαση, που δεν είχε ποτέ του ξανά νοιώσει.

Δύο χρόνια μετά ο Λεωνίδας ήταν ένας άλλος άνθρωπος. Είχε ξαναγεννηθεί μέσα στον βούρκο. Εκείνο το βράδυ στην Πλατεία κρατούσε υπερήφανος το Λάβαρο με τα χρυσά κρόσσια, που είχε το χρώμα της φωτιάς και στο κέντρο ένα σύμβολο Αρχαίο παντοτινό. Ξαφνικά όλα άλλαξαν, φωτιές του ζώσανε από παντού, πέτρες, κτυπήματα, θόρυβος, κόσμος πανικόβλητος να φεύγει, τα μαγαζιά να κλείνουν. Σειρήνες, δακρυγόνα, μάχη σώμα με σώμα. Το Λάβαρο το κράτησε εκεί στην πρώτη γραμμή, δεν έκανε βήμα πίσω. Αργά το βράδυ όταν όλα είχαν τελειώσει βρέθηκε να περιπλανιέται στους δρόμους. Ένοιωθε να μην είναι μόνος του και πως τα βήματά του ακολουθούσε μια σκιά.

Η μπόχα που έβγαине από τις σχάρες των υπονόμων και πότιζε ύπουλα με μία σιχαμερή οσμή τα μυαλά και τις καρδιές των ανθρώπων, αυτόν δεν τον άγγιζε. Το ξημέρωμα τον βρήκε στο Θησείο. Οι πρώτες ακτίνες του Ήλιου φώτιζαν τον Παρθενώνα. Αυτή την φορά δεν κύλησε κανένα δάκρυ από τα μάτια του. Σήκωσε το δεξί χέρι ψηλά και χαιρέτησε της ζωής τον αιώνιο Πατέρα. **Ένοιωσε πως μαζί με αυτόν χαιρέτησε δίπλα του και μια σκιά. Ο Ήλιος ανέβαινε και έμοιαζε ωσάν ένας πύρινος Σταυρός αγκυλωτός, που ευλογούσε την Ιερή Πόλη της Παλλάδος.**

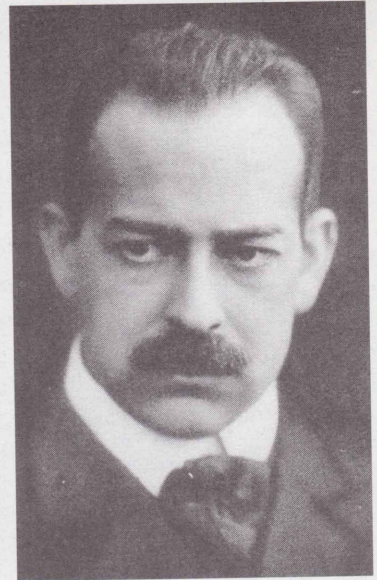
ΙΑΣΩΝ Α.

Oswald Spengler

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Στο λυκαυγές του Αρίου πολιτισμού και πριν η Δόξα σιλωβώσει από άκρου εις άκρον με την φωτοχυσία της την Ευρώπη μερικοί ρωμαλέοι στοχαστές αναγγέλλουν με το έργο τους τον νέο πολιτισμό που ανατέλλει. Ανάμεσα στους στοχαστές αυτούς, ο Όσβαλντ Σπένγκλερ κατέχει περίοπτη θέση, θρεμμένος από την γερμανική παράδοση της οντολογίας και του αντι-διαφωτισμού που εκκινεί από τον Χέρντερ και τον Γκράιτς και εκβάλλει στον μεγάλους προδρόμους του Αριανισμού, τον Βάγκνερ και τον Νίτσε.

«Ο Σπένγκλερ επαναφέρει στο επίκεντρο τον Μύθο»

Ο Σπένγκλερ επαναφέρει στο επίκεντρο του κοσμικού γίγνεσθαι τον Μύθο ο οποίος είναι το άχρονο παρόν. Ο μύθος όχι μόνον προηγείται αλλά και ορίζει την ιστορία, δηλαδή επίσης έπεται αυτής. Έτσι ένας μυθικός πολιτισμός σε αντίθεση με ένα βιβλικό δεν διαθέτει μνήμη παρά είναι ένα διαρκές παρόν. Κάθε μεγαλόσχημος μύθος τοποθετείται στην αρχή ενός αφυπνιζόμενου πολιτισμού, είναι η πρώτη μορφοπλαστική του πράξη. Ο ψυχισμός κάθε πολιτισμού είναι θρησκευτικής τάξεως, η ουσία του πολιτισμού είναι η θρησκεία. Για τον Έλληνα και τον πολιτισμό του, ο οποίος εξέλιπε με την πληθωριστική έκρηξη του Αλεξάνδρου και των επιγόνων, η αξίωση του Γιαχβέ να αναγνωρίζεται ως ο μόνος θεός είναι αθεΐα, αφού ο κόσμος δεν γίγνεται αλλά είναι.

Ο Σπένγκλερ υπερασπίζεται την θεμελιώδη αλήθεια του Αριανισμού ότι δεν υπάρχει μια γραμμική παγκόσμια ιστορία αλλά οργανικοί πολιτισμοί που διαγράφουν τον ιστορικό-βιολογικό κύκλο τους. Συνεπώς το Πτολεμαϊκό σύστημα της ιστορίας που έχει ως επίκεντρο τον χριστιανικό και εκείθεν τον δυτικό πολιτισμό όχι

απλώς είναι ξεπερασμένο αλλά είναι Ιουδαϊκό, δηλαδή αδυνατεί να ερμηνεύσει τον Άριο κόσμο έναντι του οποίου είναι σχήμα αλλότριο. Έτσι ο Πλάτων συναντά τον Γκράιτς στον λόγο και την θεωρία και οι δύο τους τοποθετούνται στον αντίποδα του Αριστοτέλη και του Κάντ που αναλίσκονται στην διάνοια και την ανάλυση, αυτήν την άτεγκτη θεραπευαίνιδα του δόγματος. Λόγος σημαίνει γίγνεσθαι, διάνοια σημαίνει γεγονός. Η διάνοια ανακαλύπτει λάθη. Ο λόγος λέγει αλήθειες.

«Η οργανική αναγκαιότητα του πεπρωμένου»

Επειδή ο πολιτισμός είναι ιστορικός μακρο-οργανισμός, ανάμεσα στην αναγκαιότητα αιτίας και αποτελέσματος παρεμβάλλεται η οργανική αναγκαιότητα του πεπρωμένου. Πεπρωμένο είναι ο τρόπος ύπαρξης του υποκειμένου που θεωρεί, δοκεί, ποιεί και πράττει, βαδίζοντας την προμηθεϊκή ή συσσύφεια ατραπό του, καθώς τειχίζει τις αναβαθμίδες του πολιτισμού. Το πεπρωμένο αναστρέφει την αιτιότητα και ρυμουλκεί το αποτέλεσμα μακράν της μαγνητικής Αυλίδας στην οποία αυτή το αλυσσοδένει: Ο κόσμος είναι το επαναλαμβανόμενο δράμα ενός θεού. Ο

**Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΙΝΑ Ο ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΑΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. ΚΑΘΕ ΤΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΙΚΗ Η ΤΗΝ ΗΤΤΑ. ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ Ο
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΚΑΤΙ, ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΓΙΑ ΚΑΤΙ.**

Δίας σηκώνει τον ζυγό του πεπρωμένου όχι για να κρίνει την μοίρα του Έκτορα αλλά για να την πληροφορηθεί. Το πεπρωμένο είναι πάντοτε νεανικό γιατί αισθάνεται τον εαυτό του ως το νόημα αυτού που θα συμβεί. Έτσι ο Πλάτων και ο Γκαίτε είναι τα αιώνια μειράκια, ο Αριστοτέλης και ο Καντ οι αιώνιοι γέροι. Ο πολιτισμός είναι ενιαίο ον ανώτερης τάξης.

Οι πολιτισμοί μοιάζουν με την φύση: είναι συνδεδεμένοι με τον χώρο και τον χρόνο. Ωστόσο σφυρηλατούν, δηλαδή μεταποιούν τον χώρο και τον χρόνο, γι' αυτό η φύση γίνεται συνάρτηση των πολιτισμών. Ιστορία είναι η πραγμάτωση μιας ψυχής. Η ψυχή μας μιλά την γλώσσα της που λέγεται πολιτισμός. Η ζώσα ιστορία είναι η βάση της νεκρής φύσης, το οργανικό η βάση του μηχανικού. Η άποψη ότι με την πρόοδο του πολιτισμού η ψυχή χάνει την μυθοποιητική της δύναμη είναι μια προκατάληψη της επιστήμης. Πεπρωμένο είναι το αίμα. Το αίμα των προγόνων κυλάει μέσα από την αλυσίδα των γενεών και τις συνδέει σε ένα μεγάλο πλαίσιο του πεπρωμένου, του ρυθμού και του χρόνου. Το ουσιώδες είναι το περιεχόμενο και όχι το νόημα της ζωής όπως διδάσκει ο στρουθοκαμηλικός ιδεαλισμός. Υπάρχουν τόσες ηθικές όσοι και πολιτισμοί. Η ανθρωπότητα δεν είναι μια βιολογική αλλά μια ιδεολογική έννοια κενή ιστορικού περιεχομένου. Βιολογικό και ιστορικό περιεχόμενο έχουν μόνον η φυλή, ο λαός και η Πόλις όπου το Πεπρωμένο πλάθει τον χαρακτήρα της ψυχής και της ύπαρξης. Τα πρόσωπα ζούν ως κόκκοι συνείδησης στην διαστρωμάτωση του ιστορικού κοιτάσματος της Πόλεως. Ο σοφός μιλά για το πεπρωμένο. Ο μεγάλος άνδρας είναι το πεπρωμένο. Ο πολιτικός άνδρας ενσαρκώνει την ιστορία στο πρόσωπό του. Είναι ο καταλύτης των πράξεων των πολλών. Το πρόσωπο του εκλεκτού είναι το κέντρο του κόσμου το κάλυμμα με

το οποίο η ιστορία ετοιμάζεται να περιβάλει το μέλλον. **Ο μέγας πολιτικός είναι ο σποροεάς και καλλιεργητής ενός λαού.**

**«Δεν υπάρχουν στην δημοκρατία
δικαιώματα του λαού αλλά
των πλουτοκρατών και των κομμάτων»**

Εναντίον του αίματος και της παράδοσης που κομίζει εξεγείρονται οι δυνάμεις του πνεύματος και του χρήματος. Τότε την θέση του οργανικού λαμβάνει το οργανωμένο, της ελίτ το κόμμα. Αλήθεια είναι το ιδανικό του κόμματος, γεγονός το ταμείο του. Δεν υπάρχουν στην δημοκρατία δικαιώματα του λαού αλλά των πλουτοκρατών και των κομμάτων, διότι τα συνταγματικά δικαιώματα χωρίς χρήματα είναι τίποτε, αλλά με χρήματα τα πάντα. Αλήθεια για την μάζα είναι αυτό που ακούει συνεχώς επαναλαμβανόμενο, διότι θέλει να σκέφτεται μόνον αυτά που θέλει να κατέχει και αυτό ακριβώς αισθάνεται ως ελευθερία της. **Η τελική αναμέτρηση είναι ανάμεσα στο χρήμα και το αίμα.** Μια εξουσία μπορεί να ανατραπεί από μια άλλη εξουσία. Δίκαιο σημαίνει δικαίωμα στην ύπαρξη. Η αλήθεια δεν είναι πιο σημαντική από την δύναμη. Δεν είμαστε ελεύθεροι να πράξουμε ένα μεταξύ πολλών, αλλά είμαστε ελεύθεροι να πράξουμε το δέον ή να μη πράξουμε τίποτε. Το πεπρωμένο οδηγεί τον δυνατό και σέρνει τον αδύναμο.

Δεν υπάρχουν αιώνιες αλήθειες, παρά μόνο στην φύση. Στην ιστορική πραγματικότητα δεν υπάρχουν αλήθειες αλλά μόνον γεγονότα. Στην ιστορία υπάρχει αιώνια διαδοχή αληθειών. Κάθε φιλοσοφία είναι μια έκφραση της εποχής και του πεπρωμένου της και μόνον αυτής. Πολιτική είναι ο ρυθμός που διέπει το όλον. Ο πόλεμος είναι ο δημιουργός και η πείνα ο καταστροφέας όλων των μεγάλων πραγμάτων. Κάθε τι σημαντικό

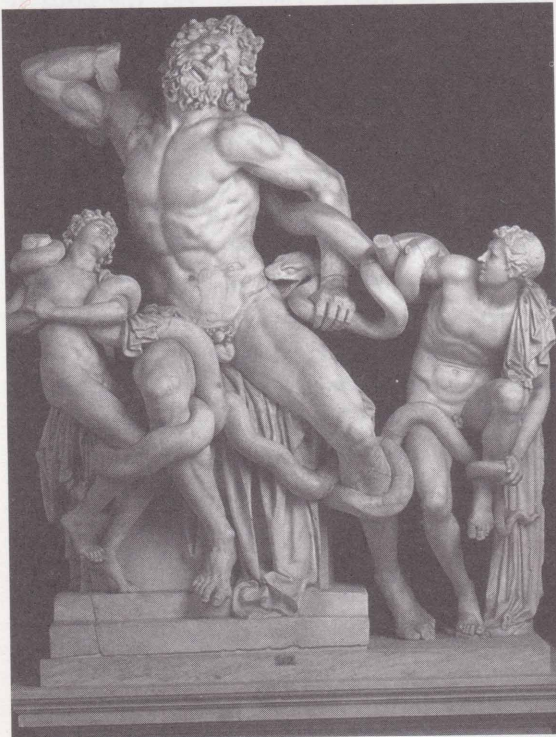
δημιουργήθηκε από την νίκη ή την ήττα. Στην ειρήνη ο άνθρωπος πεθαίνει από κάτι, στον πόλεμο για κάτι. Η μάζα βαριέται την άσκηση των δικαιωμάτων της. Αισθάνεται βολικότερα με την επιβολή ενός καθήκοντος. Οι πόλεμοι την εποχή της παγκόσμιας ειρήνης είναι ιδιωτικοί και γι' αυτό πιο φρικτοί διότι είναι άμορφοι. Ο πόλεμος είναι η πρωτογενής πολιτική όλων των έμβιων όντων. Μέσα σε αυτόν κι αν η ζωή δεν αξίζει τίποτε, βρίσκει περιεχόμενο η μεγάλη χειρονομία με την οποία καθένας την προσφέρει. Παγκόσμια ειρήνη είναι το άλλο όνομα μιας εξανδραποδισμένης ανθρωπότητας υποταγμένης σε μια δράκα εξουσιαστών.

Ο κλασικισμός και ο ρομαντισμός είναι η μετάβαση από την κουλτούρα στον τεχνικό πολιτισμό. Ο τεχνικός πολιτισμός ή η τεχνολογία είναι το αδήριτο πεπρωμένο κάθε πολιτισμού κατά την πτώση του είναι τα πνευματικά του γηραιά, η πέτρινη και απολιθωτική κοσμοπολη. Είναι ένα αμετάκλητο τέλος που περικλείει ωστόσο μια εσωτερική αναγκαιότητα. Ο κοσμοπολιτισμός στην θέση της πατρίδας, η κοινω-

νία στην θέση της πολιτείας. Κατα μεσής στην ύπαιθρο βρίσκονται οι κοσμοπόλεις, κενά κελύφη μιας σβησμένης ψυχής στα οποία φωλιάζει σιγά σιγά η ανιστορική ανθρωπότητα. Η μάζα είναι ο νομάς της κοσμοπόλης το τέλος, το ριζικό τίποτε. Η ιστορία που γίνεται ανιστορική. Στην κοσμοπολη, ο αγώνας αντικαθίσταται από τον αθλητισμό, η άμιλλα από τον ανταγωνισμό, η δημιουργία από τον ιμπεριαλισμό που είναι καθαρός τεχνικός πολιτισμός. Ο πνευματικά καλλιεργημένος άνθρωπος στρέφει την ενέργειά του προς τα μέσα ο τεχνικά πολιτισμένος προς τα έξω. Η κοσμοπολη μετατρέπει την τέχνη σε καλλιτεχνική βιοτεχνία. Η πολιτειακή τάξη της κοσμοπόλης είναι η δημοκρατία. Στην δημοκρατία η κυριαρχία του χρήματος βλέπει τον κόσμο ληστρικά, ως λεία. Οι λέξεις δημοκρατία, ελευθερία σήμερα δεν έχουν την παραμικρή συγγένεια με τις αντίστοιχες του παρελθόντος γιατί ανήκουν σε άλλους πολιτισμούς.

**«Οι εκριζωμένοι άνθρωποι της
κοσμοπόλης δεν έχουν μέλλον,
επιβάλλουν το χάος...
και πεθαίνουν καταστρέφοντας.»**

Η μόρφωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την καλλιέργεια δηλαδή την φυλετική εκτροφή. Η καλλιέργεια είναι ανατροφή, η μόρφωση είναι μάθηση. Οι εκριζωμένοι άνθρωποι της κοσμοπόλης δεν έχουν μέλλον, επιβάλλουν το χάος που φέρουν μέσα τους και πεθαίνουν καταστρέφοντας. Η κοσμοπολις είναι ο φυλετικός θάνατος από ατεκνία των τεχνικά πολιτισμένων στρωμάτων που αποκόπηκαν από την ύπαιθρο. Ο όχλος, ο μιγάς και η μάζα κατακλύζει την κοσμοπολη στην θέση του λαού. Η μάζα είναι το αντικείμενο της βουδικής, στωϊκής και σοσιαλιστικής προπαγάνδας. Αυτή απευθύνεται στους πολλούς, αλλά όχι στους καλούς, διότι στην κοσμοπολη δεν υπάρχει η τραγική ηθική της πόλεως αλλά η ηθική των πληβείων και των φιλισταίων. Η ώριμη κοσμοπολις εκπληρώνει το πεπρωμένο των έβραίων. Είναι θηλυκή, χωρίς ιστορία και διαδοχή των

γενεών.

Ο ρυθμός είναι η τεχνοτροπία των μεγάλων πολιτισμών. Ο τεχνικός πολιτισμός είναι η γεροντική ηλικία κάθε πολιτισμού. όπως η μινωική τέχνη μια βόρεια παραφυάδα αιγυπτιακού γούστου από την εποχή των Υξώς. Τότε το ύφος έχει εκτοπισθεί από το γούστο. Από το απολλώνειο μεταπηδούμε στο μαγικό και το φανταστικό. Αλλά η τέχνη είναι η ψυχή που έγινε μορφή, είναι οργανισμός και όχι σύστημα. Μια τεχνητή τέχνη είναι ανίκανη να εξελιχθεί οργανικά και σημαδεύει το τέλος. Σε ένα μεγάλο καλλιτέχνη αντιστοιχούν εκατό μικροί που δεν είναι περιττοί γιατί αποτελούν το έδαφος της παράδοσης πάνω στο οποίο πατεί ο ένας. Μόδα είναι το εφήμερο που διαρκώς μεταβάλλεται μια τεχνική που προδίδει έλλειψη τέχνης, όπως η αδιάντροπη φάρσα του εξπρεσιονισμού οργανωμένη από τους εμπόρους της τέχνης ως καλλιτεχνική βιοτεχνία. Ο μαγικός πολιτισμός είναι εγκλωβισμένος στην μικροκοσμική δυαρχία. Όταν ο άνθρωπος κουρασθεί να ζει ενστικτωδώς τότε χρειάζεται μια θεωρία να δικαιολογήσει την ζωή του. Τότε δεν θεωρεί την ζωή από ψηλά αλλά από την καθημερινότητα, είναι σαν να την επισκοπεί όχι από την θέα του αετού αλλά από αυτήν του βατράχου. Η δημιουργία δίνει την θέση της στην κατασκευή. Είναι η κλιμακτήριος του πολιτισμού, ο τεχνικός πολιτισμός.

Την φύση την πραγματευόμαστε επιστημονικά αλλά την ιστορία ποιητικά. Στον Γκαίτε η εξέλιξη είναι οργανική και υπέροχη. Στον Δαρβίνο μηχανική και ρηχή. Ο Δαρβίνος αποκλείει τις μεγάλες κοσμικές σχέσεις πάνω στο φαινόμενο της ζωής που προκύπτουν από την αλληλεπίδραση γής και ηλιακού συστήματος. Προϋποθέτει ότι στον φλοιό της γής λαμβάνουν χώρα γεγονότα εντελώς ανεξάρτητα από το λοιπό φυσικό πεδίο. Λεπτοφυέστερες καταγραφές οργάνων που τότε δεν υπήρχαν αμελούνται. Μεταξύ της ολοκλήρωσης του Γκαίτε και της εξέλιξης του Δαρβίνου βρίσκεται η αντίθεση πεπρωμένου και αιτιότητας. Οι κοσμικές συναρτήσεις που διέπουν το πεπρωμέ-

νο του ανθρώπινου γένους είναι αδύνατον να υπολογισθούν.

«Ο κοσμοπολίτης είναι ο άχρονος και ανιστορικός άνθρωπος»

Όλες οι αντιρρήσεις που προβάλλει η επιστήμη κατά της θρησκείας ισχύουν και για την ίδια. Οι φυσικές επιστήμες κολυμπούν μέσα στους επί μέρους πολιτισμούς. Πρέπει να ενδίδουμε στην σοφία της φύσης, διότι οι φυλές είναι ρεύματα της ύπαρξης. Οι τεχνικά πολιτισμένοι άνθρωποι είναι οι διανοούμενοι νομάδες. Η ψυχή της κοσμοπόλης αποχωρίζεται από τον γενικό ψυχισμό του πολιτισμού της. Πόλη σημαίνει λαός, αίμα, τιμή. Άστυ σημαίνει μιγάς, πνεύμα, χρήμα. Το γίνεσθαι είναι πεπρωμένο, το γεγονός αιτιότητα. Το αίμα αναλογεί στην φυλετική ψυχή η οποία είναι δεμένη με την πατρίδα. Λαός είναι η μορφή που λαμβάνει ο άνθρωπος κάθε πολιτισμού για να εκπληρώσει το πεπρωμένο του. Τον λαό τον ξεχωρίζει από τον πληθυσμό το εσωτερικό βίωμα της κοινότητας, του εμείς. Ένας δυνατός ψυχικός κόσμος καλλιεργεί το σώμα σαν έργο τέχνης. Στον Μυθικό πολιτισμό ανήκει ο πολίτης της πόλεως, στον Μαγικό ο νεόφυτος των μυστηρίων, στον Εβραϊκό ο περιτετμημένος, στον Χριστιανικό ο βαπτισμένος. Ο Εβραίος δεν καθορίζεται σύμφωνα με την καταγωγή αλλά σύμφωνα με τον Νόμο. Σε ένα μαγικό έθνος η αίσθηση της πόλεως έχει σβήσει άρα δεν χρειάζεται ούτε πατρίδα ούτε ενότητα φυλής. Η ιδέα της δυναστείας δημιουργεί φανταστικούς λαούς.

Ο κοσμοπολιτισμός είναι πολύ δυνατός στα επιχειρήματα και πολύ αδύνατος στην υπεράσπισή τους. Ο κοσμοπολίτης είναι άχρονος και ανιστορικός άνθρωπος των γραμμάτων, των λόγων και των αιτιών όχι του πεπρωμένου, αποξενωμένος από το αίμα και την ύπαρξη. Ενώ ο πολιτισμός είναι μορφή ρεύματος της ύπαρξης, η μάζα είναι άμορφη και ανιστορική που υπακούει μόνο στο σύνθημα καλύτερα δούλος παρά νεκρός.

Ι.Π.

ΑΡΙΟΣ ΨΥΧΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ίωνος Φιλίππου

«...Ένας πολιτισμός είναι ακμαίος όσο είναι αυθεντικός»

«Ένας πολιτισμός είναι ακμαίος όσο είναι αυθεντικός, όσο δηλαδή το φυλετικό υπόστρωμα των λαών που αποτελούν τον φορέα του είναι ομογενές και επιπλέον ταυτίζεται με το φυλετικό υπόστρωμα του υπερκείμενου ιερατείου και της ιθύνουσας τάξης που αποτελεί τον θεματοφύλακα της παράδοσης. Τότε οι αρχές και οι αξίες του πολιτισμού διαχέονται στο λαϊκό σώμα δίχως κριτική διήθηση και αφομοιώνονται δημιουργικά ως λαϊκή συνείδηση που χαρακτηρίζεται από ζωτικό αίσθημα, ενιαία βούληση και σφιχτή ηθική συνοχή. Ένας μιγαδικός λαός διαμορφώνει μία μιγαδική συνείδηση που έρχεται βαθμιαία σε ριζική αντίθεση με το ιερατείο και την αυθεντική παράδοση η οποία εκπορεύεται από αυτό. Τότε υφίστανται δύο εκδοχές εκάστη αντίστοιχη προς την πνευματική ισχύ του ιερατείου και της ιθύνουσας τάξης που συντηρεί την παράδοση. Εάν είναι ισχυρός, ο υπερκείμενος φορέας αποκόπτεται από το μιγαδικό λαϊκό σώμα διατηρώντας την αυθεντικότητά του μέσω της αριστοκρατίας των καστών, οπότε ο πολιτισμός στερημένος του ζειδωρου λώρου καταρρέει εκφυλιζόμενος σε πεπλατυσμένη θρησκεία. Τέτοιος υπήρξε ο Ινδικός πολιτισμός που συρρικνώθηκε στον Βραχμανισμό. Εάν είναι ασθενής, ο υπερκείμενος φορέας νοθεύεται από μιγαδικό αίμα οπότε ο πολιτισμός εκπίπτει σε μιγαδικό πολιτισμό ο οποίος μέσα από περιόδους κρίσης αναζητεί μια νέα ταυτότητα. Τέτοιος υπήρξε ο Σουμέριος πολιτισμός ο οποίος ως Ατλάντειος πολιτισμός υπό το Άριο Ιράνιο ιερατείο μεταλλάχθηκε σταδιακά στον μιγαδικό Μαγικό πολιτισμό, που ποτέ δεν ανέπτυξε μια νέα αυθεντικότητα λόγω της αμφίρροπης διαπάλης του ακαταστάλακτου φυλετικού αμαλγάματος της Μεσοποταμίας που εναλλάξ γνώρισε την κυριαρχία

σημιτικών (Ακκάδιων-Χαλδαίων-Βαβυλωνίων-Ασσυρίων-Φοινίκων) και αρίων φυλών (Χετταίων-Μήδων-Περσών) για να καταλυθεί οριστικά από την επέλαση του ώριμου Μυθικού πολιτισμού της Ελλάδος υπό τον Μέγα Αλέξανδρο.

Έτσι τις 2 τελευταίες πριν το Χριστό χιλιετίες πέντε εκφάνσεις του πολιτισμού διακρίνονται στην ιστορία με βάση τη σχέση του φυλετικού υποστρώματος Λαού και Ιερατείου. Τρεις κυρίαρχοι αυθεντικοί, ο Ελληνικός Μυθικός, ο Ιουδαϊκός Μωσαϊκός και ο Κίτρινος Σινικός, πολιτιστική έκφραση του Μογγολικού φυλετικού υποστρώματος στην Κίνα υπό την επιρροή της αυθεντικής παράδοσης του Ιερατείου του Θιβέτ. Και δύο δευτερεύοντες, ο δίδυμος μιγαδικός Μαγικός, που τόσο στην Μεσοποταμία όσο και στο Μεξικό με τους κόκκινους Ολμέκους, αποκομμένος από την αυθεντική παράδοση αποτελεί εκδήλωση μάλλον μιας δεσποτικής και μιμητικής θρησκείας των μάγων παρά μια πολιτιστική έκφανση και ο Φαραωνικός, σκιώδης διάδοχος του Αιγυπτιακού πολιτισμού...»

«...Η έξοδος από τον Μεσαίωνα διατηρεί ένα λεπτό άρωμα Μύθου και Παράδοσης, πιστού στις Ελληνικές καταβολές»

«...Στους κόλπους του Οντολογικού ρεύματος του Χριστιανικού πολιτισμού, η έξοδος από τον Μεσαίωνα διατηρεί ένα λεπτό άρωμα Μύθου και Παράδοσης, που πιστό στις Ελληνικές καταβολές αντιστάθηκε στον παπικό και φεουδαλικό δεσποτισμό. Από τον Δάντη έως τον Σαίξπηρ, τους Γερμανούς μυστικούς Μάϊστερ Έκχαρτ και Νικόλαους Κουζάνους μέχρι τον Γάκομπ Μπαίμε και τον Τζ. Μπρούνο, από τον Λεονάρντο ντά Βίντσι, τον Κοπέρνικο και τον Παράκελσο, έως τον Πασκάλ, τον Γαλιλαίο, τον Κέπλερ και τον Λάιμπνιτς το ρεύμα αυτό επιχειρεί να συζεύξει τον

Ελληνικό μύθο και τον Παγανισμό με την Χριστιανική δογματική και λατρεία. Το χειμαζόμενο αυτό ρεύμα αντιστάθηκε με πείσμα στην διαφαινόμενη τυραννία του Ορθολογισμού και ένεκα του συμβολισμού του οποίο διατήρησε στο τυπικό της μύησης του προκειμένου να διαφυλάξει ανόθευτη την Οντολογία του απεκλήθη Μυστικισμός. Στην Οντολογία, το θείο υφάδι που συνδέει τον Άνθρωπο με τον Θεό, ο εγκόσμιος Αιθέρας, όπου εγγράφεται η ψυχή και η αθανασία της παραμένει αλώβητο. Ο ενδιάμεσος κόσμος είναι πλήρης οντοτήτων και η μετάβαση από την Φυσική στην Μεταφυσική γίνεται όχι διά της υπερβατικής διανοίας αλλά δια της μεθέξεως, μέσω της Ιερής Τετρακτύας.

Άγγελος του Οντολογικού ρεύματος στην Δύση είναι ο μνημένος Δάντης, που με την Θεία Κωμωδία εμβαπτίζει τον Χριστιανισμό στον παγανιστικό μύθο και έτσι διασώζει την Παράδοση. Ο Δάντης, ως ευαίσθητος δέκτης του κλίματος της νέας εποχής γίνεται ο κήρυκας του πνεύματος του Γιββελινισμού των Γερμανών αυτοκρατόρων στην Ιταλική Αναγέννηση, δηλαδή της υπεροχής του τευτονικού σφρίγγους έναντι της φθίνουσας ρωμαϊκότητας. Συμβάλλοντας στην πολιτιστική κυριαρχία αυτού του πνεύματος αναλαμβάνει πολιτική δράση στην Φλωρεντία εναντίον της τάξης των Γουέλφων. Ο Γιββελινισμός υπήρξε η πολιτική και κοινωνική έκφραση του Ιπποτικού Ιδεώδους, το οποίο θα συντηρήσει αλώβητο τον μυστικό λόγο του παγανιστικού πνεύματος μέσα στην χριστιανική λατρεία και θα διεφυλάξει ανόθευτη την φυλετική παράδοση της τιμής και του αίματος κατά τους μεταβατικούς χρόνους από τον μεσαίωνα στην αναγεννησιακή Ευρώπη. Το Ιπποτικό Ιδεώδες, αναβαπτισμένο στα Μυστήρια των μοναχικών ταγμάτων, πέραν του Χριστιανικού περιβλήματος, δίσωσε τον πυρήνα του Μύθου ως αναγκαίου συνδετικού ιστού, ως κρίκου οντολογικής τάξεως, ανάμεσα στην ανθρώπινη περιπέτεια και τον θείο λόγο. Έτσι η Ιπποσύνη έγινε η ζείδωρη πηγή από όπου αναβλύζει ο χείμαρρος των Αρίων Φυλετικών Αξιών, που έκτοτε διατρέχει ανηφορικά την ιστορία ίσαμε τον καιρό μας...»

«Πλήθων: ο τελευταίος Βυζαντινός Έλληνας»

«...Στην ανατολή κατά τους μεταβατικούς χρόνους του μαρasmus του Βυζαντίου, το Οντολογικό ρεύμα επιζεί σε ολίγες εκλεκτές μορφές, η δογματική προσήλωση και το αναδρομικό πνεύμα των οποίων δεν τους επιτρέπει να νωτερίσουν φιλοσοφικά, αλλά τους εξαντλεί σε εσωτερικές έριδες και διαμάχες, αντίστοιχες ωστόσο με την φυλετική και πολιτιστική παρακμή της εποχής. Εν τούτοις στο ύστερο Βυζάντιο, ανάμεσα στα

μεταβατικά πνεύματα που αφομοιώνουν δημιουργικά τα μηνύματα των νέων καιρών ενδίδοντας στις προκλήσεις και τα αναδρομικά πνεύματα που τυμβωρυχούν σε πολιτιστικές σαρκοφάγους, δεσπόζουν δύο μεγάλα όσο και αντιδιαμετρικά αναγωγικά αναστήματα, δηλαδή μορφές που μέσα από μια ιστορική αναγωγή καθίστανται θεματοφύλακες παραδοσιακών αξιών σε χαλεπούς καιρούς, μεταλαμπαδεύοντάς τες από το παρελθόν, διά του παρόντος, στο μέλλον. Πρώτο υψώνεται το ανάστημα του μέγα μυστικού Αγ. Γρηγορίου Παλαμά, που παρά την δογματική προσήλωση και τον ανθελληνικό και εριστικό φανατισμό του, επαναφέρει με το Ησυχαστικό κίνημα την μυστική θεωρία στο επίκεντρο του Χριστιανικού κόσμου, όταν από την εποχή του Συμεών του Νέου Θεολόγου αυτή είχε εξοβελισθεί χάριν του δογματικού σχολαστικισμού και του μεταφυσικού ορθολογισμού. Δεύτερο αλλά πολύ μεγαλύτερο ιστορικό βεληνεκούς, δεσπόζει το ανάστημα του Πλήθωνος. Ο Πλήθων, τελευταίος Βυζαντινός Έλληνας, σφραγίζει με το αναγωγικό πνεύμα του την οριστική μετάβαση του Χριστιανικού πολιτισμού από την Βυζαντινή στην βόρεια Τευτονική έκφανσή του και αποθέτει το σπέρμα του λόγου του στην ιστορία αρνούμενος να ενστερνιστεί την νέα εποχή. Η μεγαλωσύνη του Πλήθωνος έγκειται ακριβώς σε ό,τι η ιστορία κατέγραψε ως παράδοξό του. Πώς αυτός, ο έσχατος Έλληνας στην πιο κρίσιμη για την αυτοκρατορία στιγμή αρνείται την ελληνίζουσα Δύση για να συνταχθεί με τους πλέον δογματικούς ανθενωτικούς; Ο Πλήθωνας είναι το μέγα αναγωγικό πνεύμα που συγκεράζει τις αξίες δύο πολιτιστικών κύκλων, του Μυθικού και του Χριστιανικού και γι' αυτό ίσταται υψηλότερα από την μεταβατική εποχή του. Αρνούμενος την Δύση, δεν συντάσσεται με τους ανθενωτικούς, αλλά αποτάσσει το ορθολογικό ρεύμα που εκφράζει ο παπισμός, διακρίνοντας την ριζική απόκλισή του από τον κορμό των παραδοσιακών αξιών...»

ALFRED ROSENBERG Μνήμες

Ο Alfred Rosenberg γεννήθηκε στο Ρέβαλ της Εσθονίας το 1893 και τελείωσε τον φυσικό του βίο στις αγχόνες της Νυρεμβέργης το 1946. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στη Μόσχα απ' όπου ανεχώρησε το 1917 μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση. Υπήρξε συνιδρυτής του N.S.D.A.P. το 1919. Το 1921 εξέδωσε τον "ΛΑΪΚΟ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ" την επίσημη εφημερίδα του κόμματος. Υπήρξε ένας από τους θεωρητικούς του Εθνικοσοσιαλισμού. Στη Δίκη της Νυρεμβέργης, εντυπωσίασε με την άψογη και ασυμβίβαστη στάση του, αρνούμενος δε κάθε υπεράσπιση. Στη διάρκεια της φυλάκισής του στο Srandau, το 1945, έγραψε ένα αυτοβιογραφικό κείμενο, με τίτλο: "ΜΝΗΜΕΣ". Στο τελευταίο κεφάλαιο αυτού του κειμένου το οποίο αποκαλεί «πολιτική διαθήκη» δίδει την δική του περιγραφή του εθνικοσοσιαλιστικού πολιτεύματος, στην μετά τον Χίτλερ εποχή:

Η ηγεσία του Hitler

Η ηγεσία του Hitler υπήρξε το αναγκαίο αποτέλεσμα της μεγάλης εθνικής αφύπνισης, η πολιτεία του Αρχηγού, μια οργανικά υγιής επαναδημιουργία της ιδέας του Reich. Η ηγεσία διαφέρει από την εξουσία όσο διαφέρει και απ' το χάος. Όπως τύραννος και μάζες είναι έννοιες αλληλένδετες έτσι κατ' αντιστοιχία αρχηγός και σπαδοί πάνε μαζί. Υπάρχουν αναγκαστικά μόνο ως ζεύγος, δεμένα με τον κοινό δεσμό του καθήκοντος. Η διαρκώς αυξανόμενη δύναμη που δόθηκε στον Hitler, ήταν μία προσωρινή εξάρτηση, επιτρεπτή μόνον μετά μια δεκαετή δοκιμασία. Δεν αποτέλεσε έναν από τους σκοπούς της Εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας του κράτους. Ο πρώτος αρχηγός έπρεπε να έλθει στην εξουσία όπως έκανε ο Hitler...

«Όλοι οι άλλοι επρόκειτο να εκλεχθούν...»

Όλοι οι άλλοι επρόκειτο να εκλεχθούν και να υπηρετήσουν για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Έτσι επρόκειτο να γίνει, αν και δεν ιδρύθηκε σώμα εκλεκτόρων (Wahl-Gremium). Ενώπιον του Συμβουλίου της Τάξης (Ordensrat), αποτελούμενου από 61 ανθρώπους, προερχομένων απ' όλα τα πεδία της ζωής, ο καθένας θα μπορούσε και θα όφειλε να ομιλεί τολμηρά και ελεύθερα...

Το αν ο επικεφαλής του κράτους θα έπρεπε να είναι και Καγκελάριος (πρωθυπουργός) του Reich, όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ, είναι κάτι που θα μπο-

ρούσε να αποφασισθεί αργότερα. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την αποδεδειγμένη τάση των Γερμανών να αντιλαμβάνονται τα πράγματα στη βασική τους δομή, θα ήταν ασφαλέστερο να διατηρήσουμε αυτές τις δύο θέσεις ξεχωριστές. (Το θέμα της δικαιοδοσίας ως προς τις ένοπλες δυνάμεις θα έπρεπε να σταθμιστεί προσεκτικά, σε σχέση με τα παραπάνω).

Ο Καγκελάριος του Reich, εν τούτοις δεν θα έπρεπε να έχει τον αποφασιστικό λόγο στην κυβέρνηση, αλλά να περιορίζεται, για όσο καιρό είναι στην υπηρεσία, μόνο στο να κατευθύνει την πολιτική γραμμή.

Η εκλογή ενός σώματος, των λεγομένων αντιπροσώπων του λαού δείχνει αναγκαία. Εκλογές με αναλογική μέθοδο, εν τούτοις, οδήγησαν σε χάος, στο παρελθόν. Γίνεται φανερή η ανάγκη ανεύρεσης μιας εκλογικής μεθόδου που να δίνει την δυνατότητα κυβέρνησης. Κανείς δεν μπορεί να κυβερνήσει ένα λαό όταν τρία κόμματα σχηματίζουν ένα συνασπισμό και ένα τέταρτο με λίγα μόνο μέλη, γίνεται ρυθμιστής της εξουσίας...

Η γερουσία του Reich

Η γερουσία του Reich, επιλεγμένη εν μέρει, με εκλογές εν μέρει με απευθείας διορισμό επίλεκτων ανδρών, πρέπει να χαρακτηρίζεται από την αξιόπιστη ρυθμιστική λειτουργία της ως προς εκείνο το τμήμα της κυβέρνησης που έχει να κάνει με τις ανοιχτές κοινοβουλευτικές συζητήσεις.

Το μονοκομματικό σύστημα ήταν δικαιολογημένο και ιστορικά αναγκαίο το 1933. Θα ήταν ιστορικό λάθος να γίνει προσπάθεια διαιώνισής του. Θα ήταν εξάλλου αδύνατον, καθόσον, μετά τον θάνατο του Hitler, τουλάχιστον τρεις διακριτές ομάδες μέσα στο εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα των Γερμανών Εργατών θα εισέρχεται στον πολιτικό στίβο. **Ο εθνικοσοσιαλισμός, αποτέλεσε, κάποτε, για να το πούμε έτσι, ένα υποκατάστατο του έθνους, όταν η χώρα επαπειλούνταν από διάλυση εκ των τριανταδύο κομμάτων.** Τα παλαιά κόμματα των ταξικών και θρησκευτικών πολέμων ήταν ξεπερασμένα και επιβίωναν πέρα από κάθε χρησιμότητα. Είχαν καταστήσει εν πολλοίς, άδεια όστρακα, κενά περιεχομένου κι έπρεπε να ξανασηματιστούν. Ήταν τόσο αναπόφευκτο όσο και η παραίτηση των εικοσιτριών γερμανικών δυναστειών το 1918.

Έτσι, η ιστορική αποστολή του εθνικοσοσιαλισμού, ήταν να γίνει η πνευματική και πολιτική βάση της ζωής (Εθνικισμός και Σοσιαλισμός), για όλο τον λαό. Με την εθνική ενότητα, εξασφαλισμένη, θα μπορούσαν κάποιες πτέρυγες ή ομάδες να γίνουν αποδεκτές...

Μιας και θα υπολογίζουμε σε περισσότερες από μία πολιτικές ομάδες η εθνικοσοσιαλιστική ταυτοποίηση του κόμματος με το κράτος αυτόματα θα περιοριστεί. Είναι γεγονός ότι από το 1933 ως το 1945 αυτή η ταυτοποίηση που ποτέ δεν έγινε απολύτως κατανοητή ως προς τα αποτελέσματά της, έθεσε σε κίνδυνο τους βασικότερους νόμους, που κυβερνούν την ζωή ενός λαού. Ούτε ένας από εμάς μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν ενέκρινε την ρήση: «το κόμμα κυβερνά το κράτος». Για ένα διάστημα,

αυτό ήταν δικαιολογημένο καθόσον δεν ήταν το κράτος που δημιούργησε εμάς, αλλά εμείς που δημιουργήσαμε το κράτος. Αρκετά αληθές, πράγματι, αλλά μήπως δεν ζούσαμε ήδη σ' ένα χιλιόχρονο κράτος, ένα κράτος που το κόμμα όφειλε να υπηρέτησε;...

«Ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν ταυτόχρονα ένα ιδανικό κι ένας οργανισμός...»

Ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν ταυτόχρονα ένα ιδανικό κι ένας οργανισμός, που όμως δεν προσέλαβε ακόμη την τελική του μορφή. Αυτή η διαπίστωση με προβληματίσε ήδη πολύ καιρό πριν τον πόλεμο, όταν άρχισα να εργάζομαι πάνω σ' ένα περιεκτικό βιβλίο με την προσωρινή ονομασία Die Macht der Form (Η δύναμη του προτύπου). Το Leitmotiv (κυρίαρχο θέμα) ήταν ότι σε κάθε δεδομένη ιστορική στιγμή, οι επαναστάσεις γίνονται νικηφόρες μέσω των ιδεών. Οι οργανώσεις είναι ποικίλες μορφές ωφελιμισμού. Η επανάσταση θα μπορέσει να διατηρηθεί όταν μόνο σχηματιστούν πρότυπα, δηλαδή, φυσικές έξεις, κοινές ψυχολογικές συμπεριφορές, χαρακτηριστικές γενικές αντιδράσεις ως προς τα περιβάλλοντα κόσμο και τελικά πνευματικοί κανόνες. Μόνο έτσι υπάρχουν εγγυήσεις για μια οργανική συνέχεια αν ο δημιουργός της ιδέας πεθάνει και η μοίρα δεν έχει δώσει έναν αποδεκτό διάδοχο.

Μόνο ένα γενικό πρότυπο ζωής – κάποιος θα το έλεγε τύπος ζωής αν και ουδέποτε σχήμα ζωής – μπορεί να υπηρετήσει τον σκοπό. Αυτό ισχύει σε κάθε επίπεδο της ανθρωπίνης δραστηριότητας.

Είχα ένα προσχέδιο τετρακοσίων περίπου σελίδων έτοιμο – χάθηκε στην διάρκεια του πολέμου – που ήταν λίγο οξύ ως προς τον τρόπο έκφρασης και επρόκειτο να ξαναγραφεί ολόκληρο και να εμπλουτιστεί αργότερα, σε πιο ώριμη εποχή. Αυτά τα κείμενα πάνω στο κράτος, την επιστήμη, την εκκλησία και την τέχνη χάθηκαν. (Ένα αντίγραφο σε καταφύγιο του Βερολίνου μετά από ένα αεροπορικό βομβαρδισμό, ένα δεύτερο σ' ένα ορυχείο στην Άνω Αυστρία, το τρίτο ανάμεσα στα έγγραφα που κατασχέθηκαν στο Castle Banz). **Ειδωμένο κι από αυτήν την γωνία, ένα μεγάλο επίτευγμα του Γερμανικού Έθνους – ο εθνικοσοσιαλισμός – έγινε κομμάτια πριν καν του δοθεί η ευκαιρία να σχηματιστεί ένα πρό-**

ΤΥΠΟ.»

«...Η ιδέα, της εθνικής και κυβερνητικής ενότητας δεν μπορεί, δεν πρέπει και δεν πρόκειται να εγκαταλειφθεί από ένα έθνος που αγωνίστηκε σε δύο παγκόσμιους πολέμους, ούτε από τη γενιά 1939-1945. Είναι αλήθεια ότι οι καιροί είναι σκοτεινοί, ότι οι τρομακτικές δυνατότητες απειλούν να στείλουν και τις καλλίτερες ακόμη θεωρίες στο απόμακρο πεδίο των υποθέσεων.

Η παγκόσμια κομμουνιστική επανάσταση απωθήθηκε με την έλευση δραστήριων, παθιασμένων ανθρώπων χωρίς τη βοήθεια της αστικής τάξης του 18ου αιώνα, η οποία από μόνη της ήταν ανίκανη να επιτύχει κάτι τέτοιο και που γρήγορα ξέχασε που όφειλε την σωτηρία της. Στην πράξη αυτή η αστική τάξη (μπουρζουαζία) επιτέθηκε κιάλας στους σωτήρες της, εξασφαλισμένη στο έδαφος χортаσμένων εθνών όπου αυτή η παγκόσμια επαναστατική κίνηση δεν κατάφερε ποτέ να ριζώσει.

Υπεράνω όλων, αυτές οι δίκες των εθνικοσοσιαλιστών εγκληματιών πολέμου, που δεν εξυπηρετούν κανένα άλλο σκοπό από το να συσκοτίσουν ένα γεγονός παγκόσμιας ιστορικής σημασίας, υπώνεται αυτό το κοινωνικοφιλοσοφικό και πραγματικά τρομερό πρόβλημα.

Ο εθνικοσοσιαλισμός επέστησε την προσοχή της Μεγάλης Βρετανίας (και εμμέσως έτσι και των ΗΠΑ) για την αναγκαιότητα μιας συμμαχίας με μια δυνατή Γερμανία, για το δικό τους συμφέρον. Για να είναι σίγουρη, η Μεγάλη Βρετανία απέρριψε τον κομμουνισμό, αλλά μετά το 1933, δεν βρέθηκε κανείς άνθρωπος με πραγματικό ανάστημα για να οδηγήσει τη μοίρα της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Το Λονδίνο απέτυχε να κατανοήσει το

παραδοσιακό δόγμα της ισορροπίας ισχύος στο Ηπειρωτικό τμήμα της Ευρώπης, όπως εφαρμόζεται στη νέα ιστορική κατάσταση, σύμφωνα με την οποία η Σοβιετική Ρωσία στέκεται από την μια μεριά και η υπόλοιπη Ευρώπη από την άλλη.

Με πραγματική αστική (μπουρζουαδική) αλαζονεία αρνήθηκαν να μας ακούσουν. Δεν θα υπήρχε κανένας λόγος για παράπονα αν μετά το 1933 είχαν σκεφτεί και πράξει μ' ένα μοντέρνο διορατικό τρόπο. Η Μεγάλη Βρετανία θα στεκόταν ακλόνητη όσο ποτέ άλλοτε και η Ευρώπη θα ήταν δυνατή κι άτρωτη, αν μόνο κάποιος ικανός δημόσιος άνδρας στο Λονδίνο είχε ενδυναμώσει και επεκτείνει την Τετραμερή συνθήκη και η αδικημένη Γερμανία είχε δικαιωθεί με εκτεταμένες αναθεωρήσεις προς Ανατολάς και την επιστροφή μιας τουλάχιστον αποικίας.

Το ότι ο Αδόλφος Χίτλερ έχασε την υπομονή του και την ελπίδα είναι η δεύτερη τραγωδία σ' αυτήν την διεργασία, η οποία μέχρι τώρα έχει προκαλέσει μόνο μια μεγάλη κατηγορία, όχι μια απόφαση.

Λόγω της επίθεσης στα νώτα της Γερμανίας από τις Δυτικές δυνάμεις, η Σοβιετική Ένωση κατάφερε να εξαπλωθεί τόσο πολύ ώστε σήμερα όλοι οι Σλαβικοί λαοί είναι κάτω από την κυριαρχία της και οι περιοχές που σήμερα εξουσιάζει η Ρωσία, σήμερα, αναπαριστούν τις βάσεις των σχεδίων κατάκτησης κατά την παλαιά Τσαρική παράδοση: Ο Περσικός κόλπος, ο Ατλαντικός και τα Δαρδανέλια. Σήμερα, πέραν τούτων, υπάρχουν Κομμουνιστικά Κόμματα με δράση στις δημοκρατίες όπως κι απειλές για επανάσταση στους έγχρωμους πληθυσμούς. Σε σύγκριση μ' αυτές τις απειλές η ατομική βόμβα είναι ένα πυροτέχνημα.

Αληθεύει ότι ανατολικά, η Σοβιετική Ένωση είναι πιο τρωτή απ' ότι οι Δυτικές δυνάμεις (κυρίως οι ΗΠΑ), αλλά η Μεγάλη Βρετανία είναι στην ακτίνα δράσης των Σοβιετικών ατομικών βομβών, μιας και η Αγγλία με την νίκη της επέτρεψε την προέλαση των Ρώσων ως το Lubeck και το Magdebourg...

«Ο Χίτλερ βίωσε την τραγωδία του Βόταν, στον ίδιο του τον εαυτό...»

Η Δυτική Γερμανία, δεν είναι τίποτα άλλο, από ένα προγεφύρωμα για τους Αγγλοσάξωνες και εί-

να σαφώς πιθανό ότι το προγεφύρωμα μπορεί να υπερκεραστεί και οι Ρώσσοι να φτάσουν στο Κανάλι και να υψώσουν το κόκκινο κουρέλι στο Παρίσι. Όπως είναι φυσικό τα γενικά επιτελεία των χωρών από τώρα, επιμελώς μελετούν το πρόβλημα, που κατά την διάρκεια των Δικών της Νυρεμβέργης καταδικάζεται με μια μεγάλη δόση ψυχικής πίεσης ως, κατ' αρχάς εγκληματική!

Από την μία όμως, βρίσκεται ένας Αμερικανός στρατός που θέλει να γυρίσει στο σπίτι του και δεν αισθάνεται ότι υπερασπίζει την δική του χώρα στην Ευρώπη. Από την άλλη είναι ο δικτατορικά κυβερνημένος κόκκινος στρατός, τα μέλη του οποίου ζουν καλλίτερα από ποτέ απομυζώντας τις κατακτημένες χώρες.

Οι αξιωματικοί των δυτικών δυνάμεων πρέπει να στρέψουν το βλέμμα τους, με αγανάκτηση στις καρδιές τους, πάνω σ' αυτούς τους εξελλους κατηγορούς που βιάζονται να εξοντώσουν τα τελευταία υπολείμματα ανδρών σε μια Γερμανία που από μόνη της θα μπορούσε να παρουσιάσει ένα νατισιμένο στρατό, αλλά τουναντίον υπόκειται σε καθημερινή δυσφήμιση. Χωρίς αμφιβολία σε πολλά κεφάλια Γερμανών, έχει περάσει η σκέψη ότι ίσως είναι καλλίτερες τώρα, που ούτως ή άλλως είναι προλετάριοι, να γυρίσουν την πλάτη τους σε όλα, να διακηρύξουν μία Γερμανική Σοβιετική Δημοκρατία κι έτσι να διατηρήσουν τουλάχιστον την ενότητα του λαού και της χώρας παρά τους όποιους επαχθείς όρους.

Εν τούτοις, τα όσα συμβαίνουν πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα αποθάρρυνε οριστικά τέτοιες σκέψεις, που αναμφίβολα, υποστηρίζονται από πολλούς εθνικοσοσιαλιστές. Έτσι η Γερμανία βρίσκεται πνευματικά και πολιτικά στην πλέον τρομακτική κατάσταση, η οποία μπορεί να γίνει πολύ χειρότερη αν η μεγάλη σύγκρουση που ο καθένας βλέπει ότι πλησιάζει θα συμβεί επί το ποτισμένου με αίμα, χώματός της.

Ο Αδόλφος Χίτλερ, ο μαγεμένος μαθητής του Ριχάρδου Βάγκνερ, άκουγε το τραγούδι των Νιμπελούγκεν στο Θέατρο του Linz. Κάποτε κάποιος μου έδειξε και την θέση όπου αυτός συνήθως καθόταν. Τώρα, όπως ο Wotan, θέλησε να χτίσει μια Βαλχάλλα, αλλά όταν η θέληση για δύναμη και δίκαιο έγινε κομμάτια, το κάστρο διαλύθηκε.

Ο Χίτλερ βίωσε την τραγωδία του Βόταν, στον ίδιο του τον εαυτό χωρίς προειδοποίηση κι έθαψε την Γερμανία κάτω από τα ερείπια της Βαλχάλλα του. Ναι, δεν πρέπει ποτέ να περιφρονούμε τις συμφωνίες ούτε να ανεχόμαστε έναν Loki να ψιθυρίζει άρρωστες συμβουλές στ' αυτιά μας...

«Ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν το περιεχόμενο της ζωής μου. Τον υπηρέτησα πιστά και θα τον υπηρέτησω, όσο μου μένει να ζήσω»

Οι δίκες-θέαμα της Νυρεμβέργης τελειώνουν και οι μοίρες μας αποφασίστηκαν. Ας παραμείνει η ομολογία πέραν όλων αυτών: Ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν η ευρωπαϊκή απάντηση σ' ένα προαιώνιο ερώτημα. Ήταν η ευγενέστερη των ιδεών για την οποία ένας Γερμανός θα διέθετε όλη του τη δύναμη. Έκανε στο γερμανικό έθνος ένα δώρο ομόνοιας κι έδωσε στο Γερμανικό Reich ένα νέο περιεχόμενο. Ήταν μια κοινωνική φιλοσοφία κι ένα ιδανικό πολιτιστικής καθάρτητας ρυθμισμένης από το αίμα.

Ο εθνικοσοσιαλισμός υπέστη κατάχρηση και στο τέλος και ηθική εξαχρείωση από ανθρώπους, στους οποίους ο δημιουργός του, τόσο μοιραία, εναπόθεσε την εμπιστοσύνη του. Η κατάρρευση του Reich είναι ιστορικά συνδεδεμένη μ' αυτό.

Η Ιδέα όμως, υπήρξε δράση και ζωή και αυτό δεν μπορεί ούτε πρόκειται να ξεχαστεί. Όπως κι άλλες ιδέες γνώρισαν ύψος και βάθος, έτσι και ο εθνικοσοσιαλισμός θα ξαναγεννηθεί μια μέρα, από μία νέα γενιά, ατσαλωμένη από τον πόνο... Ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν το περιεχόμενο της ενεργού ζωής μου. Τον υπηρέτησα πιστά αν και με κάποια αδεξιότητα κι ανθρώπινη ανεπάρκεια. Θα παραμείνω αφοσιωμένος σ' αυτόν, όσο μου μένει να ζήσω.»

Savitri Devi

ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

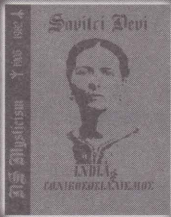
Η Σάβιτρι Ντέβι, γεννήθηκε στη Γαλλία, στις 30/9/1905, από πατέρα Έλληνα και μητέρα Αγγλίδα. Μεγάλωσε στην Ελλάδα και έζησε μεταξύ Ευρώπης και Ινδίας, για ν' αποσυρθεί οριστικά στο Νέο Δελχί το 1967. Στην Ευρώπη έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως στους μυστικιστικούς-εσωτερικούς κύκλους για την θαυμάσια γνώση που κατείχε σε τέτοια θέματα. Η ενθουσιώδης όμως υποστήριξη του εθνικοσοσιαλισμού και της προσωπικότητας του Χίτλερ, έστω και πάντοτε εν τω πλαισίου των παραδοσιακών διδασκαλιών του Ινδουισμού, αλλά και όπως αυτές παρουσιάστηκαν στην Ευρώπη από τον Ρενέ Γκενόν, είχε αποτέλεσμα την λογοκρισία πολλών βιβλίων της από δυτικές κυβερνήσεις. Έγραψε κυρίως στα αγγλικά και τα γαλλικά και ένα έργο της, το οποίο αναφέρεται στον Αιγύπτιο Φαραώ Αμνεχτοτέπ Δ', γνωστό ως Αχενατών, με τίτλο «Ο Υιός του Ηλίου», γνώρισε αλλεπάλληλες εκδόσεις σε Ευρώπη και Αμερική. Άλλα αξιόλογα έργα της: «Προσκύνημα», «Η αστραπή και ο Ήλιος», στα αγγλικά, και «Πάυλος εκ Ταρσού ή Χριστιανισμός και Ιουδαϊσμός», στα γαλλικά. Το βιβλίο, απόσπασμα του οποίου παρουσιάζουμε εδώ, συνιστά το δέκατο κεφάλαιο του «Σκέψεις και ενθυμήματα μιας αρίας» (Νέο Δελχί 1976), ενός βιβλίου που γράφηκε μεταξύ του 1968 και 1971, του οποίου οι σελίδες, όπως μας πληροφορεί η συγγραφέας «αντικατοπτρίζουν την εμπειρία μιας μακράς ζωής κυριαρχουμένης από μία και μοναδική κατάσταση ψυχής – τη νοσταλγία της αρχικής Τελειότητας – και αφιερωμένη σε μία και μοναδική μάχη: τον αγώνα εναντίον κάθε μορφής παρακμής».

...Δεν είναι μόνον με τους μύστες της απαγορευμένης πόλεως της Λάσσα (και ίσως με τον ίδιο το Δαλάι Λάμα) που η πνευματική ελίτ του Τάγκατος SS – που ήταν αυτή ενός νέου παραδοσιακού πολιτισμού εν δυνάμει, αν όχι εν κήσει – ζητούσε να έλθει σε επαφή. Κατά την ταπεινή μου γνώση, υπήρχαν παρόμοιες συναντήσεις και στις Ινδίες. Συναντήσεις, τις οποίες λίγοι υποψιάζονται στη Δύση – και αυτό τελείως ξέχωρα από πολιτικές συζητήσεις που μπορεί να έλαβον χώραν με ωρισμένους Ινδουιστές ηγέτες, όπως ο Σούμπας Τσάντρα Μπζ στην Ινδία και στην Γερμανία, πριν και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το 1935 εμφανιζόταν στην Καλκούτα ένα «πολιτιστικό» περιοδικό, «Ο Νέος Ερμής», εκδιδόμενο θαυμάσια από τον Σρι Ασίτ Κρίσνα Μουκχέρι, εν συνεργασία με τον Σρι Βινάγια Ντάτα και ορισμένους άλλους. Οι λόγοι του Φύρερ, των οποίων μόνον αποσπάσματα δημοσίευε ο επίσημος τύπος, τόσο στα αγγλικά όσο και στη διάλεκτο της Βεγγάλης, παρετίθεντο εκτενέστατα, ιδίως αν παρουσίαζαν, όπως συχνά συνέβαινε, ενδιαφέρον που υπερέβαινε την «πολιτική». (Ένας απ' αυτούς, που τράβηξε τότε ιδιαίτερα την προσοχή μου, είχε τον τίτλο «Έθνος και αρχιτεκτονική».) Αλλά το ανωτέρω περιοδικό δημοσίευε ακόμη μελέτες γύρω από κάθε τι που θα χρησίμευε για να βγάλει στο φως μια βαθειά, μη πολιτική, εκκινούσα από πολύ μακριά και πολύ παλιά, σύνδεση μεταξύ του παραδοσιακού ινδικού πολιτισμού, που δεν έπαψε να υπάρχει και του παραδοσιακού γερμανικού πολιτισμού, που υπήρξε και προ του Χριστιανισμού και επεδίωκε να αναγεννηθή, όσον αφορά ό,τι ουσιώδες περιείχε. Οι μελέτες αυτές απεκαλύπταν ότι οι συγγραφείς τους είχαν, πέραν της απαραίτητης αρχαιολογικής πολυμάθειας, μία σοβαρή γνώση του κοσμικού συμβολισμού. Πολλές ήταν, περιττό να πούμε, επικεντρωμένες στον Αγκυλωτό Σταυρό. Έμοιαζαν να θέλουν να δείξουν έμμεσα τον εξέχοντα χαρακτήρα ενός μεγάλου συγχρόνου Κράτους που ανεγνώριζε για «δικό του» ένα Σύμβολο τοιαύτης παγκοσμίου σημασίας, αναπαρηγμένο σε όλα τα δημόσια μνημεία, σε όλα τα λάβαρα. Οι μελέτες αυτές σημείωναν την ίδια στιγμή την επιδίωξη αυτού του μεγάλου Κράτους να ανανεώσει την επαφή με την πρωταρχική Παράδοση – από την οποία απεκόπη για αιώνες η Ευρώπη, αλλά της οποίας η Ινδία διατήρησε την ανεκτίμητη παρακαταθήκη.

Δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι υπηρεσίες της Ahnenerbe έπαιξαν οιονδήποτε ρόλο στην έκδοση του

κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΝΕΑ ΣΠΑΡΤΗ

Savitri Devi

Ινδία και Εθνικοσιαλισμός

περιοδικού «Νέος Ερμής». Αυτό μου φαίνεται ακόμη λιγώτερο πιθανόν, αφού αυτό το ειδικό τμήμα των SS ιδρύθηκε μόλις το 1935, τον ίδιο χρόνο με την ανωτέρω έκδοση. Γνωρίζω όμως ότι η τελευταία υποστηρίχτηκε, εν μέρει, οικονομικά από την κυβέρνηση του Γ' Ράιχ. Οι Γερμανοί και οι αντιπρόσωποι – Γερμανοί και μη – των γερμανικών βιομηχανιών στην Ινδία, εκαλούτο να γίνουν συνδρομητές. Και ένας από αυτούς τουλάχιστον, εξ όσων γνωρίζω, ανεκλήθη στη Γερμανία, αφού επαύθη της διευθύνσεως του υποκαταστήματος που διηύθυνε από χρόνια, επειδή αρνήθηκε να το κάνει και εδήλωσε ότι «αυτή η προπαγάνδα νέου στυλ» (sic) δεν τον ενδιέφερε.

Ο ιδρυτής και διευθυντής του περιοδικού, Σρι Α.Κ. Μουκχέρι, παρέμεινε σε άμεση επαφή με τον Χερρ φον Ζέλτσαμ, Γενικό Πρόξενο της Γερμανίας στην Καλκούττα, καθ' όλο το διάστημα που αυτός παρέμεινε στη θέση του. Και αυτός ο επίσημος εκπρόσωπος του Α. Χίτλερ του παρέδωσε, την προηγούμενη της αναχωρήσεώς του, ένα έγγραφο απευθυνόμενο στις γερμανικές αρχές, όπου εδηλώνετο ξεκάθαρα ότι «κανείς στην Ασία δεν παρέσχε

στο Ράιχ υπηρεσίες ανάλογες των δικών του». Έχω δει αυτό το έγγραφο. Το διάβασα και το ξαναδιάβασα, με χαρά, με υπερηφάνεια – ως Αρία, Χιτλερική και σύζυγος του Σρι Α.Κ. Μουκχέρι ως εκδότης μιας διμηνιαίας περιοδικής εκδόσεως, παραδοσιακής και συγχρόνως ινδουιστικής και φιλο-γερμανικής.

Φαίνεται ότι θα τα είχαν ξεπεράσει – αφού το περιοδικό κράτησε μόνο δύο χρόνια, γιατί οι αγγλικές αρχές το απηγόρευσαν περί τα τέλη του 1937, λίγο μετά την οριστική «στροφή» στην εξέλιξη της βρετανικής πολιτικής έναντι του Γ' Ράιχ. Εν πάση περιπτώσει, δεν εγνώριζα ακόμη προσωπικά τον Σρι Μουκχέρι εκείνη την εποχή. Το όνομά του μου έφερνε απλώς στο νου την ύπαρξη του μοναδικού εντύπου με καθαρά χιτλερικές τάσεις που γνώριζα στην Ινδία. Κάτι όμως με ωθεί να πιστέψω ότι η γνώση που εκείνος κατείχε από τότε και πιο πριν ακόμη για τον εσωτερικό χιτλερισμό, δηλαδή με τη βαθειά σύνδεση της μυστικής διδασκαλίας του Φύρερ με την αιώνια Παράδοση, δεν είχε τίποτε το κοινό με τις ασαφείς εντυπώσεις που εγώ μπορούσα να έχω στο ίδιο θέμα. Κατά την πρώτη συζήτηση που είχα μαζί του, αφού είχα την τιμή να του συστηθώ – στις 9 Ιανουαρίου 1938 – εκείνος που, λιγώτερο από δύο χρόνια αργότερα, έμελλε να μου δώσει το όνομά του και την προστασία του, με ρώτησε παρεμπιπτόντως τι γνώμη είχα για τον ...Ντήτριχ Έκκαρτ. Γνώριζα ότι επρόκειτο για τον συνθέτη του διάσημου ποιήματος Deutschland Erwache (Γερμανία ξύπνα), για τον αγωνιστή των πρώτων ημερών του Kampfzeit, που πέθανε λίγες εβδομάδες μετά το αποτυχημένο κίνημα της 9ης Νοεμβρίου 1923, 55 ετών. Για τον σύντροφο, στον οποίο ο Α. Χίτλερ αφιέρωσε το δεύτερο μέρος του Mein Kampf. Αγνοούσα ακόμη, εν τούτοις, την ύπαρξη της Εταιρείας της Θούλης και ευρισκόμενη επομένως μακράν του να υποφιασθώ τον ρόλο που ο ποιητής της Εθνικής Επανάστασεως μπορούσε να έχει παίξει κοντά στον Φύρερ. Εξέθεσα με ενθουσιασμό την αξιοθρήνητα πτωχή μου πολυμάθεια. Ο συνομιλητής μου, που παρέσχε στο Γ' Ράιχ (και αργότερα στους Ιάπωνες συμμάχους του) «υπηρεσίες ανάλογες κανενός άλλου», χαμογέλασε και πέρασε σε άλλο θέμα.

Ήλιος - Χριστός - Απόλλων - Διόνυσος - Μίθρας

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ

Το φωτοβόλο βρέφος κατέρχεται από τον ουρανό, σαν ενσαρκωμένη Ηλιακή Δύναμη, την ίδια ακριβώς ημέρα που ο πλανήτης φθάνει στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο. Τότε, που η νύχτα φθάνει στο έσχατο σημείο της κι αμέσως αρχίζει να φθίνει, δίνοντας τη θέση της στο ολόχρυσο φως της ημέρας. Όταν ο Ήλιος ξαναγεννιέται και δίνει ζωή σε ολάκερη την πλάση. Για μια ακόμη φορά, ο Προστάτης του Ωραίου και του Αγαθού, ο Αχούρα Μάζδα, καταβάλλει τον βέβηλο και σκοτεινό Αριμάν, στέλνοντας ανάμεσα στους Αρίους τον Μίθρα-Χριστό. Δεν είναι καθόλου τυχαία η καθιέρωση των Χριστουγέννων (που μέχρι και τον 4ο μ. Χ. αιώνα γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια) στις ημέρες της πανάρχαιας Yule (Julletinde-Julfest), της μεγάλης γιορτής των Αρίων, που επέζησε στον βορειοευρωπαϊκό χώρο, τιμώντας με πολυποικίλους τρόπους στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο τα γενέθλια του Ήλιου.

Ο ενσαρκωμένος Ήλιος-Χριστός, νεώτερη όψη του Απόλλωνα, του Διονύσου, του Μίθρα, εμφανίζεται στον κόσμο σταλμένος από τον Ένα, τον Ύψιστο Θεό Πατέρα του κόσμου, Δία, Βόταν, Αχούρα Μάζδα, για να προσφέρει την ευλογία του στους λάτρες του Ουράνιου και να συντρίψει τις δαιμονικές λεγεώνες του σκότους και του ψύχους. Θεραπευτής, Διδάσκαλος, Μουσηγέτης, φορέας της συγχώρεσης και δαιμονοκτόνος, εμφανίζεται ο Χριστός, Άδωνις και Balder μαζί, Διόνυσος Ελευθερέυς και Σωτήρ. Τα Θεοφάνεια ή Επιφάνεια

είναι τα γενέθλια του Ανίκητου Ηλίου, του ενσαρκωμένου Θεού Λόγου, του Λατρευτού παιδιού του Υψίστου. Ολόκληρη η Φύση καλωσορίζει τον ερχομό του..

Το Έλατο των Χριστουγέννων, θαυμαστό κατάλοιπο της πανάρχαιας δειδολατρίας, στολίζεται με χίλιες λάμπεις, όντας μια εικόνα της Φύσης που πανηγυρίζει για τον ξαναγεννημό Εκείνου. Το Έλατο, αύρα των βουνών, εικόνα της αρχέγονης πρωτοπατρίδας και «άλλο εγώ» της ιερής φηγού, στέκει δίπλα μας όπως περήφανο κατανίκησε το κοσμικό ψύχος και την πτώση του μαρασμού, σημαίνει σαν βέλος τον δρόμο προς τον ουρανό και λάμπει, ακτινοβολώντας τις Δυνάμεις του Φωτός και της Ζωής, αιώνιο σύμβολο της μυστικής Ygdrasil.

Ο Ήλιος γεννάται σαν Σωτήρ, Σμινθείς και Διόνυσος και προσφέρει σ' όλους τα δώρα του κι όλοι χαρίζουν στους οικείους τους και τους γείτονες δώρα, σφυρηλατώντας την άρρηκτη αλυσίδα του αίματος και της κοινότητας. Στολίδια, γλυκίσματα, φροντισμένα τροφεία κι άφθονα μαγικά φυτά στήνουν ένα χαρμόσυνο σκηνικό. Όπως χιλιάδες χρόνια πριν, στα μικρά ή κατ' αγρούς Διονύσια και τα Λήνια, στις ανάλογες μέρες. Με συντροφικότητα, συγγνώμη, όνειρα, ευχές και υλικές προσφορές, οι Άνθρωποι γιορτάζουν τα Γενέθλια του Ανίκητου Ήλιου-Χριστού και τα Θεοφάνεια, την γενέθλια γιορτή του Φωτός.

Οι καλικάντζαροι της παράδοσης, τα δύσμορφα

Ω ΛΙΓΟΣΤΟΙ , Ω ΔΙΑΛΕΧΤΟΙ !

Ώ ΛΙΓΟΣΤΟΙ ΚΙ Ω ΔΙΑΛΕΧΤΟΙ ΚΙ ΑΡΙΦΝΗΤΟΙ ΑΥΡΙΟ ΙΣΩΣ !
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΤΟΥ ΕΔΩ ΠΟΥ ΤΗ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΟ ΜΙΣΟΣ,
ΕΙΝ ΕΔΩ ΠΕΡΑ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ ΠΟΥ Η ΚΑΤΑΦΡΟΝΙΑ ΔΕΝΕΙ,
ΚΙ ΕΙΝ ΕΔΩ ΠΕΡΑ ΜΙΑ ΑΡΕΤΗ ΔΕΙΛΗ ΚΑΙ ΝΤΡΟΠΙΑΣΜΕΝΗ.
Ώ ΝΕΟΙ, Ω ΠΡΩΤΟΕΥΠΗΝΗΤΟΙ ΣΤΟ ΦΩΣ, ΧΑΡΕΣ Τ' ΑΠΡΙΑΗ,
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ ΚΟΡΜΟΥΣ ΓΙΝΟΝΤ' ΟΙ ΑΣΠΡΟΙ ΣΤΥΛΟΙ !
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΙ ΟΙ ΛΑΤΡΕΥΤΑΔΕΣ ΕΙΣΤΕ•
ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ• ΕΜΠΡΟΣ ! ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ, Ω ΝΕΟΙ, ΠΟΛΕΜΕΙΣΤΕ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

μικρά δαιμόνια, που πριονίζουν το δέντρο της γης, στοιχειακά πλάσματα ανάλογα των τευτονικών Trolls, χάνονται στο φως του ενσαρκωμένου Ήλιου κι έτσι ο κορμός της μελίας Ygdrasil, που στηρίζει τον κόσμο, όλη η ίδια η Φύση, δέχεται την Ουράνια ευλογία και συνεχίζει την Άνοδο στον δρόμο της εξέλιξης.

Ακριβώς όπως στο Θερινό Ηλιοστάσιο (Sonnenwende, Midsommer των Βορείων) ανάβουν οι φωτιές τ' Αγιαννιού και έρχεται ο Κλήδονας, καθώς οι πυρές καίνε σ' όλη την Ευρώπη κι όπου υπάρχει Λευκός Άνθρωπος, έτσι Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά και Θεοφάνεια στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο σηματοδοτούν την επάνοδο του Χριστού, ενσαρκωμένου παιδιού του Υψίστου. Ο Χριστός-Sol invictus κατέρχεται στους Ανθρώπους για να τους βοηθήσει στον αγώνα της Ανόδου. Ο φυλετικός ανθρωπισμός ανθοφορεί, τα παιδιά, βλαστάρια και συνέχεια της ράτσας, γίνονται αντικείμενο ξέχωρης φροντίδας και τιμής, δώρα και στοργή προσφέρο-

νται στους αναξιοπαθούντες, τα άτυχα μέλη της κοινότητας. Η μυθική συμβολική μορφή του Αγίου Βασίλη - Santa Nicklauss, που μοιράζει σ' όλους καλοκάγαθος προσφορές, σκορπάζει χαρά στον παιδόκοσμο. Μορφή γεννημένη και θρεμμένη από το φυλετικό ασυνείδητο των Αρίων κι επενδεδυμένη ιστορικές ταυτότητες.

Το πιο μεγάλο καυσόξυλο ανάβει στην εστία (γνωστό σαν μαμμή και μπάμπω), ακτινοβολώντας φως και θέρμη, εικόνα μικροσκοπική του ξαναγεννημένου Ήλιου. Οι Ιερείς ευλογούν τα νερά, το νερό μ' αλάτι ξορκίζει τα ξωτικά απ' τα σπίτια των χωρικών και μαζί μ' όλα αυτά το καράβι των Χριστουγέννων ξαναζωντανεύει τις αρχέγονες μνήμες του Ποσειδεώνα μήνα, χαρισμένο στον γαιοσειστή δαιμονομάχο Θεό των Νερών. Οι λιτανείες, όπου χιλιάδες κεριά και λαμπάδες ανάβονται, ξυπνούν κάτι από τα Δελφικά Δαδαφόρια, ο Διόσθιος μήνας των Σπαρτιατών ξαναζεί κι ακόμα η Ήρα-Freya χαμογελάει στα Ουράνια, καθώς η οικογενειακή-συζυγική αγάπη ανθεί και ευωδιάζει τούτες τις μέρες, ζωντανεύοντας τα προγονικά Γαμήλια. Αυτή είναι η μυστική, μύχια ψυχική εμπειρία που ξυπνάει στα βάθη της καρδιάς μας η γιορταστική περίοδος του χειμώνα. Η αθάνατη γιορτή των Γενεθλίων του Ανίκητου Ήλιου. Κι εμείς, οι εξωμότες της πληροφορικής, τελευταίοι πιστοί σ' ένα κόσμο που οδηγείται στην Αθεία και διαλέγει ειδωλό του τον φριχτό σημιτικό Μολώχ, νοιώθουμε μέσα μας παντοδύναμα τα λόγια του Εθνικού Βάρδου:

**“Η Γη μας, Γη των άφθαρτων
αερικών κι ειδώλων
Πασίχαρος κι υπέρτατος Θεός μας
είν' ο Απόλλων”**

«...Την 25η Δεκεμβρίου, στην χειμερινή τροπή, ο Θεός Βάκχος παριστάνεται με την παιδική του εικόνα, συμβολίζοντας την νέα ημέρα, κατεβαίνει στον Άδη, ανασταίνεται, ενώ στα μυστήρια των Παθών που καλούνται Τιτανικές εορτές της Τέλειας Νύχτας, θυσιάζεται ένας Ταύρος, αφού ο Βάκχος-Ήλιος με την μορφή βοός κομματιάστηκε από τις Τιτανικές Νύχτες. Ο Θεός Βάκχος προλέγει το μέλλον, κάνει θαύματα, θεραπεύει ασθενείς, ενώ στην παιδική του ηλικία απειλείται να χάσει την ζωή του. Στις 6 Ιανουαρίου στον Ναό του Βάκχου στην Άνδρο, εορτάζεται το Θαύμα των Τριών Υδρίων όπου το νερό έγινε κρασί στον ναό του... Ο Βάκχος καλείται Υιός του Θεού, και Σωτήρ ενώ οι μνημένοι στα Μυστήριά του περίμεναν την Δεύτερη παρουσία του, όπου θα ξανάπαιρνε την διακυβέρνηση του Σύμπαντος και ο άνθρωπος θα επέστρεφε στην προτέρα ευτυχία του... Στην λατρεία του Μίθρα που γεννιέται σε μια σπηλιά στην Σφαίρα των Μάγων ο Μίθρας λεγότανε χριστός, διότι το μεσονύκτιο της 25ης Δεκεμβρίου το ζώδιο που ανέελλε στον ορίζοντα στην ανατολική παρυφή του ήταν η Παρθένος. Κατά την κοίμηση της Θεοτόκου, την εποχή δηλαδή της σύνδεσης της μητέρας με το παιδί της, ο Ήλιος την περιβάλλει με την πυρά του ευθυγραμμιζόμενος με αυτήν...»

Από την Ιστοσελίδα Εκκλησία των Ελλήνων στο Θρήσκειμα

Από τον Σείριο έρχομαι και στην κορφή κανέλλα...

Κατ' αρχάς δύο λόγια για τους «διδασκάλους». Όποιος έχει παρακολουθήσει αμερικανική τηλεόραση, γνωρίζει πολύ καλά δύο είδη (του αυτού ύφους) εξαιρετικά επιτυχημένων παρουσιαστών με μεγάλη επιτυχία στο κοινό. Είναι οι τηλε-πωλητές και οι τηλε-ευαγγελιστές. Αγχώδης ομιλία, γρήγορη, σε βαθμό που δεν προλαβαίνεις να κρίνεις αυτά που λένε, αποκαλύψεις από το πουθενά και υποσχέσεις για κρυμμένες αλήθειες που θα μάθεις, για αποκαλύψεις που επιτέλους θα έλθουν στο φως. Αυτός ο επιτυχημένος τρόπος τηλε-μάρκετινγκ μεταφέρθηκε και στις ιδέες, την πολιτική σε συνδυασμό πάντοτε με το εμπόριο. Ποιοι είναι αυτοί; Τους γνωρίζετε πολύ καλά. Πριν όμως βρεθεί αυτός ο τρόπος του επιτυχημένου πλασαρίσματος, είχαμε και κάποιους θεωρητικούς, οι οποίοι είχαν γράψει και βιβλία και θεωρούνται από ημιμαθείς και αμαθείς ως βαθυστόχαστοι, διανοούμενοι και γνώστες και οι οποίοι, ούτε λίγο, ούτε πολύ έχουν γράψει ότι στην μάχη του Μαραθώνα οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποίησαν λείζερ, πυραύλους στην ναυμαχία της Σαλαμίνας ενώ διέθεταν και ρομπότ και ραντάρ...

Όλα αυτά τα εξωφρενικά παραμύθια βρήκαν την ανάλογη απήχηση και επιτυχία, όπως όλα τα παραμύθια.

Από τον Μύθο του Μαρμαρωμένου Βασιλιά Στο παραμύθι του εξωγήινου... τσολιά!

Προσωπικώς έχω παραβρεθεί σε συνάντηση κατά την οποία ούτε λίγο, ούτε πολύ ένας κύριος ο οποίος φαινόταν καθ' όλα σοβαρός, μου είπε ότι η επανάσταση του 1821 ήταν έργο εξωγήινων και ότι υπάρχει μαρτυρία για εμφάνιση ιπτάμενου δίσκου, ο οποίος επάνω του είχε την επιγραφή: «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ»! Όταν μετά από λίγο έληξε η συνάντηση αυτή νοητικά πανικόβλητος είπα στους φίλους μου: «Όλα περίμενα να τα ακούσω, αλλά να μου μιλήσουν και για τον δόκτορα Σποκ με φουστάνελα δεν το φανταζόμουν...».

Ας πιάσουμε όμως τα πράγματα από την αρχή και ας κάνουμε μια μικρή περιήγηση στον θαυμαστό αυτό κόσμο του «ελληνοκεντρικού κώμικς», στο οποίο συμμετέχουν εκδότες, συγγρα-

Εδώ και δέκα τουλάχιστον χρόνια ίσως και λίγο περισσότερα, ανθεί στην Ελλάδα και αποδίδει και καρπούς πολλών ειδών, ένας θα μπορούσαμε να τον αποκαλέσουμε «ελληνοκεντρικός χιλιασμός». Όπως ακριβώς οι μάρτυρες του Ιεχωβά Χιλιαστές περιμένουν την έλευση του Μεσσία, έτσι και κάποιοι άλλοι, κάτω από τις διδασκαλίες κάποιων «σοφών μυημένων» περιμένουν την έλευση κάποιων Ελλήνων εξωγήινων είτε κάποιας μυστικής ομάδος, είτε κάποιων υπερόπλων τα οποία θα δώσουν την σωτηρία!

γράφει ο «ΧΕΙΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ»

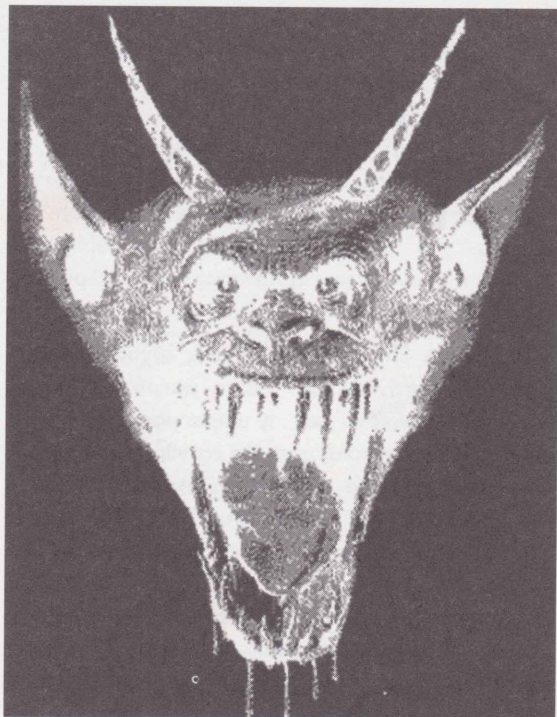

φείς, πολιτικοί κλπ., κλπ. Πρώτα απ' όλα οι κύριοι αυτοί θέλοντας να ανατρέψουν την κλασική ιστορία αμφισβήτησαν τον Άριο χαρακτήρα του Ελληνικού έθνους και με φανατισμό υποστήριξαν την θεωρία ενός αδιαμφισβήτητου «αυτοχθονισμού». Τι γίνεται όμως όταν έρχεται μια νέα θεωρία περί εξωγήινης προελεύσεως των Ελλήνων; Τότε, παντρεύουν τις δύο θεωρίες! Και ιδού το αποτέλεσμα μέσα από ένα από τα περισπούδαστα κείμενά τους:

«Η ευλογημένη μας χώρα υπήρξε το πρώτο στερεοποιημένο τμήμα του πλανήτη και το γεγονός αυτό δεν διέφυγε της προσοχής των επιτηρητών. Πρέπει να ήταν γύρω στα 137.000.000 χρόνια (τόσο είναι χρονολογημένα κάποια ασάβινα καρφιά που βρέθηκαν σε πετρώματα, και 15.000.000 η ηλικία του αποτυπώματος μπότας αστροναύτη) θα είχαμε την πρώτη επίσκεψη και ενδεχόμενα την δεύτερη. Οι Πελασγοί ήταν οι πρωτο-Έλληνες οι αυτόχθονες και ανεπανάληπτοι οι οποίοι βελτιώθηκαν αργότερα από Ειδικούς απεσταλμένους (βοηθούς και ακολούθους των Θεοβασιλειάδων) από το άστρο της Αυγής τον Σείριο «ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ»

Η λύση βρέθηκε λοιπόν, οι σημερινοί Έλληνες είναι και αυτόχθονες και εξωγήινοι! Έλα όμως που το «κοπιράιτ» για την προέλευση από τον Σείριο το διεκδικούν και άλλοι... Κάποιοι Τούρκοι έχουν και αυτοί ανάλογες θεωρίες, όπως αποκάλυψε σε άρθρο του το «Τρίτο Μάτι» τον περασμένο μήνα, ενώ και οι αφροκεντριστές δεν λείπουν από το παιχνίδι. Σας παραθέτω το σχετικό:

«Οι Ντόγκον (Dogon) και ο Σείριος: Οι Ντόγκον είναι μια φυλή περίπου 100,000 ατόμων που ζουν στη δυτική Αφρική. Σύμφωνα με τον Robert Temple και το βιβλίο του The Sirius Mystery (Το μυστήριο του Σειρίου), οι Ντόγκον είχαν επαφή με κάποιους άσχημους, αμφίβιους εξωγήινους, τους Νόμμος. Οι εξωγήινοι ήρθαν εδώ για κάποιο άγνωστο λόγο, από ένα πλανήτη που περιφέρεται γύρω από το Σείριο, κάποια 8.6 έτη φωτός μακριά από τη Γη. Οι αφροκεντριστές ισχυρίζονται ότι οι Ντόγκον μπορούσαν να δουν τον Σείριο Β χωρίς τη χρήση τηλεσκοπίων, αλλά λόγω της ειδικής όρασης τους που οφείλεται στα επίπεδα μελατονίνης τους (Welsing, F. C. 1987. "Lecture 1st Melanin Conference, San Francisco, Σεπτέμβριος 16-17, 1987").»

Επιστροφή στο «ελληνοκεντρικό κόμικς»

Ας επιστρέψουμε τώρα στο «ελληνοκεντρικό κόμικς» και ας σας παραθέσω διάφορα αποσπάσματα περί εξωγήινων και Ελλήνων. Όλα τα παρακάτω είναι από βιβλία και άρθρα «εγκρίτων» διανοουμένων, που εάν κανείς τους αμφισβητήσει αυτομάτως βαπτίζεται... ανθέλληνας! Από την άλλη πλευρά, βέβαια, οι αριστεροί και οι αντεθνικιστές κάνουν πανηγύρι και ταυτίζουν την εθνική ιδέα με όλες αυτές τις εξωφρενικές αρλούμπες, με τις οποίες κάποιοι 'κονομάνε καλά και έφθασαν μέχρι του σημείου να αναγορευθούν και σε πολιτικούς ηγέτες! Ιδού μερικά από τα βαθυστόχαστά τους:

«...Το «περίεργο» της όλης υπόθεσης, έγκειται στο ότι ο Σείριος Β' και ο Σείριος Γ' δεν φαίνονται με «γυμνό μάτι», γεγονός που προϋποθέτει την ύπαρξη φακού, τηλεσκοπίου ή κάποιου άλλου τεχνολογικού επιτεύγματος για να διαπιστωθεί η ύπαρξή τους, ή κάποια επαφή των αρχαίων προγόνων μας με εξωγήινους και -γιατί όχι;- την πιθανή καταγωγή τους από αυτούς... Το Ελληνικό γράμμα Ε υπήρχε στην μετώπη του ιερού του Απόλλωνα, θεού φωτός, στους Δελφούς και συνδέει

την θεική επιλογή του χώρου με την φυλή που τον λάτρευε, την θεική φυλή των Ελλήνων οι ρίζες της οποίας υπάρχουν στον ουρανό στο άστρο Ε του Σείριου...»

«Από τα έπη του Ομήρου, καθώς και από τα έργα της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας (Αισχύλος, Ευριπίδης, Πλάτων, Αριστοτέλης κ.ά.) μαθαίνουμε για την έλευση-κάθοδο των περίφημων ουρανίων εξωγήινων επισκεπτών στην χώρα του φωτός, την Ελλάδα.»

«ΟΜΑΔΑ ΕΨΙΛΟΝ Οι Έλληνες ερχόμαστε από μακριά και πηγαίνουμε ακόμη μακρύτερα! Αυτό είναι το πεπρωμένο μας, η μοίρα μας. Αυτή είναι και η θεική αποστολή μας: Να εξανθρωπίσουμε και να επανελληνίσουμε την Οικουμένη με τα νάματα των ανθρώπων, οι οποίοι συνέθεσαν το Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα και τον Πανανθρώπινο εκείνο Πολιτισμό.»

«Οι Ιπτάμενοι Δίσκοι που εμφανίζονται στη Γη αφήνουν γραπτές μαρτυρίες ότι είναι πρόγονοι των Ελλήνων, που ζουν εντός ατράκτου, οι οποίοι διέφυγαν στο διάστημα μετά την τιτανομαχία. Το πλήρωμα του χρόνου όμως έφθασε. Οι αρχαίοι αργοναύτες επιστρέφουν. Από όλα τα έργα του Πλάτωνα πρέπει να τοποθετηθεί πρώτο στη σειρά της μελέτης ο «Κρατύλος». Το βιβλίο αυτό αποτελεί ένα είδος κώδικα που μπορεί να βοηθήσει στην αποκρυπτογράφηση. Κρύβει όλες τις παραδόσεις του Σείριου και φτάνει σε συγκλονιστικές λεπτομέρειες για τις ορατές και τις αόρατες περιοχές του άστρου αυτού...»

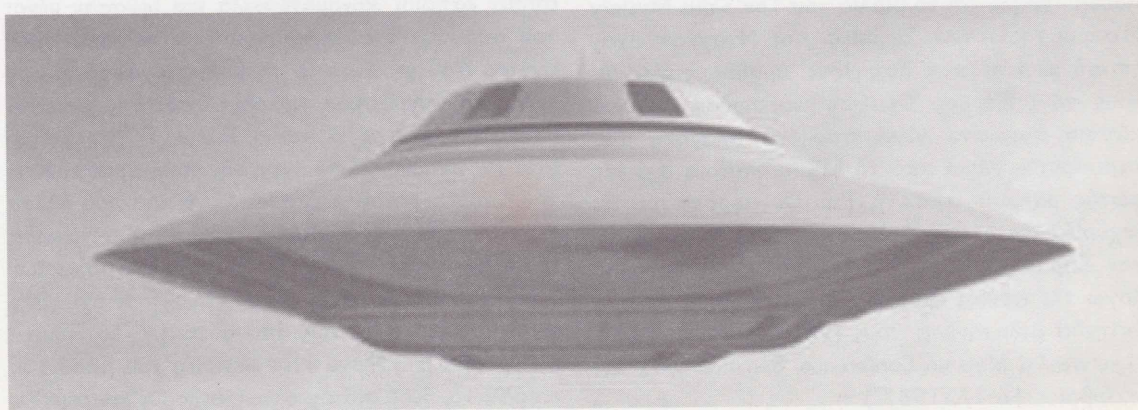
«Μετά από τις πολυάριθμες εμφανίσεις ιπτάμενων δίσκων σε όλα τα μέρη του κόσμου, δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί η παρουσία τους, η οποία όπως μας φανερώνουν τα αρχαία κείμενα

ήταν γνωστή εδώ και χιλιάδες χρόνια. Καθώς επίσης ότι στο παρελθόν υπήρξε ο προκατακλυσμιαίος πολιτισμός του Διός, δημιούργημα Ηλιακών όντων, των Ελλήνων, που ήλθαν από ανώτερους κόσμους και βοήθησαν να εξελιχθούν οι πρωτόγονοι κάτοικοι της γης. Αλλά μετά συνέβη η Γιγαντομαχία, ο καταστροφικός πόλεμος μεταξύ Ελλήνων και ασεβών Ατλάντων, οι οποίοι θέλησαν να υποτάξουν όλο τον κόσμο και επιπλέον όρμησαν να καταλάβουν τον Ουράνιο Όλυμπο περνώντας από τα δυναμικά πεδία της Στυγός. Οι ηλιακοί φύλακες έκλεισαν τις πύλες. Για αιώνες η συνύπαρξη ανθρώπων και θεών είχε διακοπεί. Τώρα όμως έχουμε ενδείξεις ότι «οι Κοσμοναύτες» μέσα από την «Σήραγγα του Χρόνου», προσπαθούν να αποκαταστήσουν την θαυμαστή επικοινωνία θεών τε και ανθρώπων της Χρυσής Εποχής.»

Εάν κατορθώσατε να διαβάσετε όλα τα παραπάνω και δεν τρελαθήκατε, μπορείτε να συνεχίσετε. Να συνεχίσετε ήσυχοι γιατί οι πρόγονοί μας δεν μας ξέχασαν και με τα διαστημόπλοιά τους θα επιστρέψουν στην γη να μας σώσουν. Ότι βρουν να σώσουν βέβαια, γιατί όπως πάμε δεν θα βρουν και τίποτε.

Προσοχή! Προσοχή! **Ανάμεσα μας κυκλοφορούν** **μεταμφιεσμένοι αιμοβόροι Νεφελείμ**

Εκεί όμως όπου το πράγμα ξεφεύγει και θυμίζει κάτι από μπλακ μέταλ, ζόμπι, θρίλερ και ταινίες με τον αείμνηστο Κρίστοφερ Λη είναι με τους περίφημους Νεφελείμ, τους οποίους ευτυχώς ο Μέγας Αλέξανδρος έκλεισε στα βάθη της γης και για τον λόγο αυτό ακριβώς έκανε

**«ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΠΟΥ
ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΓΗ ΑΦΗΝΟΥΝ
ΓΡΑΠΤΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΠΟΥ
ΖΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΑΤΡΑΚΤΟΥ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ
ΔΙΕΦΥΓΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ...»**

την... εκστρατεία του! Απολαύστε σχετικά αποσπάσματα:

«ΝΕΦΕΛΙΜ ΚΑΙ ΕΛΟΧΙΜ Σύμφωνα με την γένεση πρώτα ο Θεός εποίησε το Ελοχείμ και μετά τους αγγέλους. Οι Ελοχείμ θεωρούνται ανώτερες οντότητες από τους αγγέλους. Ειδικά ο πρώτος Ελοχείμ. Ο παλαιός όλων των εποχών όπως λέει ο Ενώχ. Και αφού ολοκληρώθηκε η Δημιουργία έδωσε εντολή να δημιουργηθεί ο άνθρωπος (σε ποιον;) καθ' εικόνα και ομοίωση (στον πρώτο Ελοχείμ). Αφού ο άνθρωπος θα ήταν καθ' ομοίωση των Ελοχείμ κατά την εξέλιξη του θα ήταν ανώτερος από τους αγγέλους. Για αυτό το λόγο έγινε η ανταρσία των αγγέλων με αρχηγό τον Σαμαέλ, τον γνωστό και ως διάβολο. Οι άγγελοι που εξεγέρθηκαν έμειναν γνωστοί ως εκπεσόντες άγγελοι. Μετέπειτα ήρθε και η πτώση του ανθρώπου από τον ουρανό με την γνωστή ιστορία του Αδάμ την Εύα και το μήλο. Κατά την πτώση του ανθρώπου έδωσε εντολή ο Θεός να επιτηρούν την γη και τον άνθρωπο 201 Ελοχείμ ... Οι 201 Ελοχείμ που δεν έχουν το δικαίωμα του αυξάνεσθαι και πληθύνεσθαι πράξανε μια μεγάλη αμαρτία. Ποια; την αμαρτία του πληθύνεσθαι. Σύμφωνα λοιπόν με τις ελάχιστες δημοσιοποιημένες πηγές, που είναι η αρχαία ελληνική μυθιστορία, η Παλαιά Διαθήκη και ο απόκρυφο βιβλίο του Ενώχ, κάποιοι σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη (Γένεση, κεφ 6, 1-2), οι Ελοχείμ, παρά το θέλημα του Θεού συνευρέθηκαν με τις κόρες των ανθρώπων και δημιουργήθηκαν όντα, πλάσματα, ξεχωριστά μεν, αποκυήματα πράξεως ανομίας δε. Τα πλάσματα αυτά πολέμησαν μεταξύ τους (τιτανομαχία) και οι νικητές έκλεισαν τους ηττημένους στα "Τάρταρα", σφραγίζοντας τους μέσα στη Γη με ειδικές "πύλες" που τίποτε δε μπορούσε θεωρητικά να τις ανοίξει. Οι νικητές παρεξέτράπησαν παίζοντας το θεοί και θεές μεταξύ των ανθρώπων, αφού οι δυνάμεις τους και οι ικανότητές τους ήσαν υπεράνθρωπες.»

«Τα όντα του σκότους»

Η συνέχεια του κερδοφόρου αυτού κακόγουστου «ελληνοκεντρικού παραμυθιού» εξελίσσεται πλέον σε θρίλερ! Απολαύστε το:

«Τα γένη αυτών είναι: ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ-ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΩΝ, ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΩΝ ΜΑΛΤΣΕΧ Ή ΤΟΥ ΑΝΟΥΒΙ, ΜΕ ΣΩΜΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΤΣΑΚΑΛΙΟΥ. Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΩΝ ΝΑΡΟΥΝΤΧ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΜΟΡΦΩΝ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΒΑΛΑΧ ΜΕ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΤΡΑΓΟΥ. ΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΩΝ ΡΕΒΑΧ, ΤΩΝ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΑΧΡΕΧ, ΜΕ ΣΩΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΤΑΥΡΟΥ. ΘΥΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΜΙΝΟΤΑΥΡΟ; ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΩΜΑ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΝΤΟΥΣΒΕΧ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΥΚΛΩΠΕΣ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΛΟΝΣΙΝΤΒΕΧ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΑΙΛΟΥΡΟΕΙΔΟΥΣ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΣΑΧΕΡΝΕΧ ΜΕ ΚΕΦΑΛΙ ΠΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΛΑΧΜΕΧ ΜΕ ΣΩΜΑ ΑΙΛΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΠΟΥΛΙΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΑΣΝΑΧ ΜΕ ΣΩΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΕΡΠΕΤΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΜΑΣΡΑΒΕΧ ΜΕ ΣΩΜΑ ΦΤΕΡΩΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΖΑΣΡΑΝΤΕΧ ΤΩΝ ΓΝΩΣΤΩΝ ΕΚΑΤΟΧΕΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ. ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΜΠΑΧΟΜΕΘ ΤΩΝ ΝΥΧΤΕΡΙΔΟΜΟΡΦΩΝ. Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΩΝ.ΚΛΠ. ΚΛΠ.

...Με τα χρόνια η καταπίεση των Νεφελείμ έφτασε στα άκρα. Μας χρησιμοποιούσαν είτε σαν δούλους είτε σαν τροφή. Μέχρι που γεννήθηκε ο Δίας. Ένας Κρόνιος Νεφελείμ που παρ' όλα τα ελαττώματα του χαρακτήρα του είχε ανεπτυγμένο το αίσθημα της δικαιοσύνης. Οι δυνάμεις του πλησίαζαν αυτές των προπατόρων τους των Ελοχείμ. Έτσι δημιουργήθηκαν δύο στρατόπεδα. Αυτό των Νεφελείμ που ακολουθούσαν τον Κρόνο, τον πατέρα του Δία, και πίστευαν ότι οι άνθρωποι είναι για να τους υπηρετούν και από την άλλη με αρχηγό τον Δία που πίστευε ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν δικαιώματα. Μετά την επικράτηση του μαζί με άλλους ανθρωπόμορφους Νεφελείμ αυτοονομαστήκαν «ΕΛ». Ο Δίας κατάφερε να περιορίσει σε πολύ μεγάλο βαθμό τους Νεφελείμ και να δώσει ελευθερία και δικαιώματα στους ανθρώπους. Έχετε αναρωτηθεί γιατί ακόμα και σήμερα έχουμε ονόματα σε οδούς όπως την οδό Σωτήρος

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΠΟΥ ΤΑ ΕΧΕΙ ΛΙΓΟ ΧΑΜΕΝΑ ΚΑΙ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΣΟΒΑΡΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Ο ΚΟΥΡΕΑΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ Η Ο ΨΙΔΙΚΑΤΖΗΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΦΕΛΕΙΜ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΦΑΕΙ. ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΤΟΜΑΡΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΤΟΥ ΨΙΔΙΚΑΤΖΗ ΝΕΦΕΛΕΙΜ ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝΑΝ ΜΠΑΛΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΠΟΥΚΑΡΕΙ ΣΤΟ ΨΙΔΙΚΑΤΖΙΔΙΚΟ...

Διός; Ο πατέρας του Δία ο Κρόνος περιορίστηκε στην Ατλαντίδα μαζί με τους ομοϊδεάτες του και ο Δίας έστησε σαν διοικητήριο τον Όλυμπο. Είναι οι γνωστοί μας 12 θεοί. Δεν άργησε όμως να έρθει ο πόλεμος. Έτσι έγινε ο πόλεμος μεταξύ ΕΛ-λήνων και Ατλάντων με ολέθρια αποτελέσματα. Γνωστά από την αρχαία ελληνική γραμματεία. Οι ηττημένοι επιζώντες Νεφελείμ κλείστηκαν όλοι στα τάρταρα και σφραγίστηκαν εκεί, εκτός από 1900. Η βασιλεία του Διός κράτησε 1000 χρόνια και μετά του δόθηκε εντολή από τον Θεό μέσω Ελοχείμ να αποχωρήσει από την γη, πράγμα που δεν του άρεσε καθόλου αλλά δεν μπορούσε να κάνει και αλλιώς. Είναι γνωστό πώς κάποια πύλη άνοιξε μετά την αποχώρηση του Διός και δόθηκε εντολή στον Μέγα Αλέξανδρο να την ξανακλείσει...

Γνωρίζουμε από κείμενο του 15ου αιώνα του οποίου ο συγγραφέας παραμένει άγνωστος, ότι ο Αλέξανδρος έκλεισε τα βδελυρά έθνη με χάλκινες πύλες οι οποίες περιβάλλονταν από "ασύγκριτον ύαλον"...

Σε διάφορα βιβλία σχετικά με αυτό το θέμα, λέγετε πως η έδρα των Νεφελείμ βρίσκεται στην έρημο Τάκλα Μακάν στην επαρχία Ξιν Γιανγκ, στην Βόρεια Κίνα. Το όνομα Τάκλα Μακάν στην τοπική γλώσσα σημαίνει μπαίνεις μέσα αλλά δεν βγαίνεις έξω. Εκεί λοιπόν υπάρχει μια πανάρχαια και τεραστίων διαστάσεων πυραμίδα που στην κορυφή της κάποτε υπήρχε ο ναός του Βάαλ. Κάτω λοιπόν από την αρχαία αυτή πυραμίδα η οποία ονομάζεται Λευκή Πυραμίδα, υπάρχει

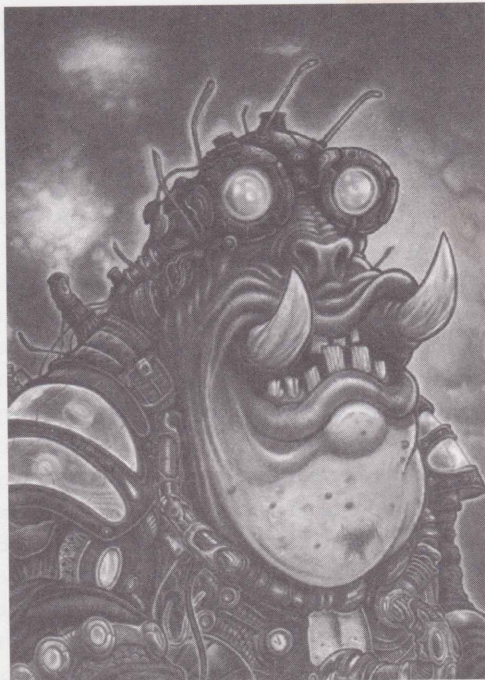
μια υπόγεια πολιτεία που ονομάζεται Μαχ-Τανέ, που στην γλώσσα των Ναχρμπέν σημαίνει Λευκή Πολιτεία.

Το Λευκό Αδελφάτο για το οποίο και οι γέροντες του Αγίου Ορούς γνωρίζουν. Είναι ουσιαστικά ένα 12μελές συμβούλιο το οποίο αποτελείται από Νεφελείμ και άλλους αρχέγονες δαίμονες οι οποίοι είναι ο Αζαζέλ, ο Αζαζελόν, ο Αζαραντέλ και ο Αζαέλ. Στους τέσσερις αυτούς δαίμονες-αγγέλους, θα δοθεί εξουσία να κάνουν μεγάλες καταστροφές πάνω στην γη στα έσχατα χρονιά.

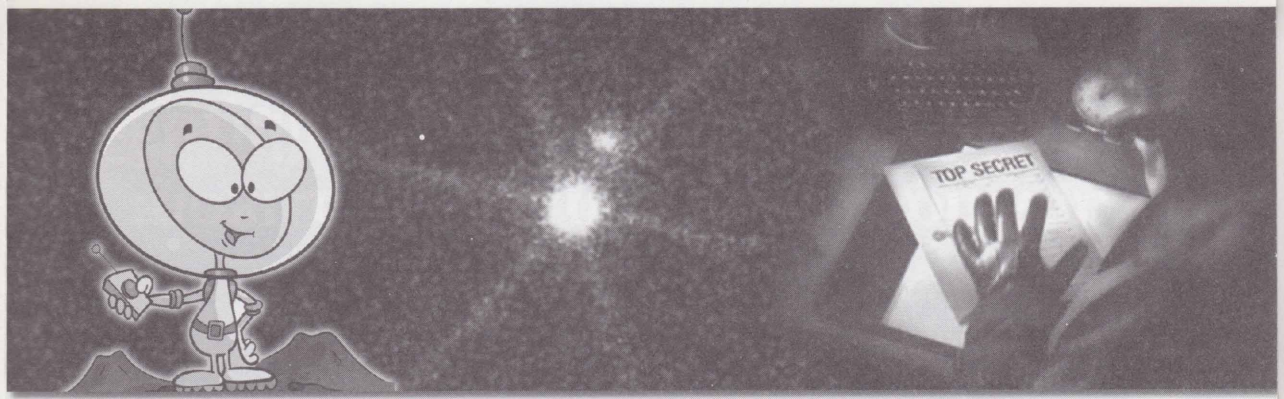
Οι Νεφελείμ έχουν εκτροφεία κλωνοποιημένων ανθρώπων που τους χρησιμοποιούν σαν δούλους και σαν τροφή... Την επάνοδο τους στη γη την ονομάζουν Μεγάλη Επιστροφή. Τις πύλες αυτές θα ανοίξει ο αντίχριστος στα έσχατα χρονιά. Δεν είναι τυχαίο που έχει ειπωθεί ότι οι μάρτυρες αυτών των χρονών θα είναι οι μεγαλύτεροι όλων των εποχών...

Τα ονόματα των 72 Βασιλιάδων είναι τα ακόλουθα: ΒΑΑΛ, ΑΓΑΡΗΣ, ΒΑΣΣΑΓΟΣ, ΜΑΡΜΠΑΣ, ΣΑΜΙΓΚΙΝΑ, ΒΑΛΕΦΟΡ, ΒΑΡΒΑΤΟΣ, ΑΜΟΥΝ, ΜΠΟΥΕΡΟΣ ΚΛΠ, ΚΛΠ.

Κάθε ένας από αυτούς διευθύνει και ένα συγκεκριμένο τομέα πάνω στην γη, από τις θετικές επιστήμες μέχρι τις βιομηχανίες καλλυντικών και ρούχων. Ελέγχουν την show biz, την πορνεία, τα ναρκωτικά μέχρι τις παιδικές τροφές. Οι Νεφελείμ καταλαμβάνουν σώματα ανθρώπων. Οι Νεφελείμ που «ζουν ανάμεσά μας» είναι χωρισμένοι σε δύο κλάδους. Στους διοικη-

τικούς και στους παρατηρητές. Οι παρατηρητές, που είναι και οι περισσότεροι, συμμετέχουν στα κέντρα αποφάσεων σε όλο τον κόσμο και κυρίως ζουν σαν απλοί πολίτες σε όλη την υφήλιο για να αφουγκράζονται τον πραγματικό παλμό των λαϊκών μαζών. Μπορεί να είναι ο γείτονας της διπλανής πόρτας, ο φούρναρης της γωνίας, ο ταξιτζής που περνά από μπροστά μας, ο γιατρός που εμπιστευόμαστε και ούτω καθ' εξής...»

Σκεφτείτε κάποιον συμπολίτη μας που τα έχει λίγο χαμένα και ο οποίος παίρνοντας σοβαρά όλα αυτά τα παραμύθια πιστέψει ότι ο κουρέας της γειτονιάς του ή ο ψιλικατζής είναι Νεφελείμ που θέλει να τον φάει. Μια ωραία ημέρα προκειμένου να σώσει το τομάρι του και να μη καταλήξει στην κατσαρόλα του ψιλικατζή Νεφελείμ δεν αποκλείεται να πάρει αυτός έναν μπαλτά και να μπουκάρει στο ψιλικατζίδικο... Όπως και να το κάνεις όμως είναι αξιοθαύμαστη η φαντασία τους. Τι φίδια με κεφαλές ανθρώπων έχουν βρει, τι ανθρώπους με κεφαλή λύκου που κυκλοφορούν ανάμεσά μας, αλλά φαίνονται σαν άνθρωποι. Απ' όλα έχει... Απύθμενη η φαντασία του ανθρώπου. Άλλωστε έχουν περάσει πολλά χρόνια από την εποχή που πουλούσαν σκονάκια οι ψευτομάγοι στον Λούκι-Λουκ και έπρεπε να εφευρεθούν νέα κόλπα.

Ένα συμπέρασμα – Για να σοβαρευτούμε

Όλα όσα διαβάσατε παραπάνω σας διαβεβαιώνω ότι τα γράφουν, τα τυπώνουν και τα εκδίδουν άνθρωποι, οι οποίοι έχουν στην διάθεσή τους δημόσιο βήμα και σε κάποιες μάλιστα περιπτώσεις και δημόσιο αξίωμα! Ας τα πιάσουμε όμως επιγραμματικά τα θέματα για να κάνουμε μία μικρή σύνοψη.

Α) Οι Έλληνες δεν προέρχονται από τον πλανήτη Γη, αλλά από τον Σείριο και οι πρόγονοί τους ήλθαν εδώ με διαστημόπλοια!

Β) Οι «συγγενείς από τον Σείριο» κάθε τόσο επισκέπτονται την Γη με διαστημόπλοια και πρόκειται σύντομα να μας σώσουν...

Γ) Στα αρχαία ελληνικά κείμενα υπάρχουν μαρτυρίες... για διαστημόπλοια και UFO!

Δ) Ζουν ανάμεσά μας τέρατα, τα οποία κατευθύνουν την ζωή μας και τα οποία θα τα εξοντώσουν οι συγγενείς μας από τον Σείριο όταν θα έλθουν με τα διαστημόπλοια.

Ε) Ο Μέγας Αλέξανδρος έκανε την εκστρατεία του όχι για να δημιουργήσει μία Ελληνική Αυτοκρατορία και να εκδικηθεί τους βαρβάρους, αλλά για να ταπώσει μια και καλή τα τέρατα (τους Νεφελείμ στην έρημο Τάκλα Μακάν...) στα έγκατα της Γης!

ΣΤ) Κάποια, όμως, από τα τέρατα κυκλοφορούν ανάμεσά μας μεταμφιεσμένα (για να μας παρακολουθούν) και μπορεί να είναι ένα από αυτά ο οποιοσδήποτε άνθρωπος της γειτονιάς μας!

Αδυνατώ να συνεχίσω και δεν νομίζω ότι χρειάζεται. Θέλω όμως να τονίσω ότι όλες αυτές τις αρλούμπες δυστυχώς τις πιστεύουν πολλοί και δυστυχώς έχουν πάρει και σφραγίδα... ιδεολογική και πολιτική(!) και έτσι ένα εθνικό κίνημα κινδυνεύει να καταστεί και δικαίως μάλιστα ένας περίγελως κυριολεκτικά.

Επαναλαμβάνω όμως ότι όποιος τολμήσει να φέρει αντίρρηση στα λεγόμενα αυτά των «φωτισμένων» κηρύκων των ΕΛ αυτομάτως καταδικάζεται ως ανθέλληνας και γιατί όχι σαν πράκτορας των Νεφελείμ. Θα τελειώσω με μία φράση: «Καλύτερα Νεφελείμ, παρά καραγκιόζηδες».

Ήταν «Ρατσιστής» και «αντισημίτης» ο αρχιμάστορας του Φανταστικού;

Howard Phillips Lovecraft

Είναι αναμφισβήτητα ένα πρόσωπο θρυλικό για τους Ερασιμάχους της φιλολογίας του φανταστικού ή αλλιώς της ηρωϊκής φαντασίας, εάν θέλετε ακόμη και του σύγχρονου «gothic» ύφους του 20ου αιώνας. Τα έργα του έχουν διαβαστεί από δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπους στον κόσμο, ενώ έχει αναπτυχθεί μία ολόκληρη σχολή και μυθολογία γύρω από τους τόπους και τα πρόσωπα που αναφέρονται στα βιβλία του. Ακόμη και κινηματογραφικές ταινίες έχουν γυριστεί βασισμένες στα διηγήματα και τα μυθιστορήματα του Λάβκραφτ. Ο Λάβκραφτ γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου 1890 στο Πρόβιντενς του Ρόουντ Άιλαντ. Μεγάλωσε με την μητέρα του και τον παππού του Βαν Μπέρεν Φίλιπς. Ο Λάβκραφτ ήταν παιδί θαύμα. Μπορούσε να απαγγείλει ποίηση σε ηλικία δύο ετών, ενώ συνέθετε ολόκληρα ποιήματα στα έξι του. Ο παππούς του τον ενθάρρυνε να διαβάζει κλασσική λογοτεχνία, όπως το Χίλιες και μία νύχτες, την Θρυλική εποχή του Μπελφιντς, καθώς και παιδικές εκδόσεις της Ιλιάδας και της Οδύσσειας. Υπήρξε θερμός φιλέλληνας και είχε μάλιστα και γνώση της ελληνικής παιδείας και γλώσσας. Επισημαίνεται ότι πολλές λέξεις στις επιστολές του τις έγραφε με την ελληνική γραφή). Ο παππούς του ήταν επίσης αυτός, ο οποίος του διηγήει το ενδιαφέρον για το παράξενο, λέγοντάς του ιστορίες Γοθικού τρόμου με φαντάσματα, ξωτικά και στοιχειωμένους πύργους. Το 1899 άρχισε να εκδίδει μόνος του διάφορα πολυγραφημένα έντυπα. Έγραφε φανταστική λογοτεχνία αρχικά αλλά, μετά την παραμέριση για χάρη της ποίησης. Τελικά, επέστρεψε στην φανταστική λογοτεχνία το 1917 με τα πιο καλογραμμένα διηγήματα, όπως Ο Τάφος και ο Δαγών. Η τελευταία δεκαετία της ζωής του ήταν και η πιο δημιουργική του περίοδος. Τότε έγραψε τα περισσότερα από τα διηγήματα του, όπως και τα μυθιστορήματα «Η Περίπτωση του Τσαρλς Ντέξτερ Ουόρντ» και το «Στα Βουνά της Τρέλας».

Συχνά στον τάφο του Λάβκραφτ θα βρει κανείς συνθήματα με πιο συνηθισμένο αυτό από το διηγημά του «Το κάλεσμα του Κθούλου - Η Πόλη χωρίς Όνομα»:

“Δεν είναι νεκρό αυτό που αιώνια κείται,”

**“Κι ίσως έρθουν παράξενες εποχές,
όταν ακόμη και ο θάνατος θα πεθάνει”**

Ο Λάβκραφτ ήταν φανατικός επιστολογράφος. Στην Ελλάδα έχουν εκδοθεί μεταφρασμένες επιλεγμένες επιστολές του Λάβκραφτ από τις εκδόσεις Αίολος.

Όσοι έχουν πάθος με την Λογοτεχνία του Φανταστικού, πιστεύουν ότι υπήρξε ο κορυφαίος του είδους. Εκτός όμως από διηγήματα και μυθιστορήματα, ο Λάβκραφτ, είχε και ιδέες και απόψεις για τον σύγχρονο κόσμο, που κυρίως εκφραζόντουσαν μέσα από τις επιστολές του. Τι γνώμη θα είχαν αλήθεια γι' αυτόν οι σημερινοί «political correct», γνωρίζοντας ότι ο Λάβκραφτ υπήρξε φυλετιστής και σύμφωνος εν πολλοίς με τον

«Οι Άριοι δε θα έπρεπε να αφήνουν την καθοδήγησή τους στα χέρια της ασυμφιλίωτης σημερινής κουλτούρας. Στην πραγματικότητα αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα και στην Αμερική -όπου η πόλη της Νέας Υόρκης έχει ουσιαστικά απολεσθεί για τον εθνικό ιστό, λόγω του τραγικού και απανταχού και παρόντος εκσημιτισμού της...»

Lovecraft 29/5/1933

Χίτλερ και την εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία εις ό,τι αφορά την πολιτική τους έναντι του σιωνισμού; Για του λόγου το αληθές, αποσπάσματα από επιστολές του Λάβκραφτ:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ FRANK BELKNAP LONG 21/08/1926

“...Δεν είμαι έτοιμος να παραδεχθώ ότι η ουσιαστικά εξωτική και Ανατολική πολιτιστική εβραϊκή παράδοση μπορεί να έχει νόμιμη θέση στο Δυτικό και Άρειο πολιτισμό...”

«...Οι Άρειοι, ως Άρειοι, θα αισθάνονται πάντα μια βαθιά εδραζόμενη και ανήσυχη αντιπάθεια για τους εβραίους ως εβραίους: και η εισαγωγή ενός πολυπληθούς εβραϊκού στοιχείου στην κοινωνική, διανοητική και αισθητική ζωή μιας κοινότητας, μοναδικό αποτέλεσμα μπορεί να έχει τη διατήρηση δύο διαφορετικών ρευμάτων χωρίς επαφή μεταξύ τους.»

«...Τέλος πάντων -όπως και με τους νέγρους, μονόχα ένα επείγον μέτρο μπορούμε να λάβουμε για να σώσουμε τους εαυτούς μας. Να τους κρατήσουμε μακριά από την εθνική και φυλετική ζωή μας. Η μάχη ενάντια στο νέγρο είναι καθαρά βιολογική, ενώ ενάντια στον εβραίο είναι κυρίως πνευματική, αλλά η αρχή παραμένει η ίδια.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ BERNARD AUSTIN DWYER 6/1927

“Όλη η αυθεντική τέχνη, πιστεύω, είναι τοπική και ριζωμένη στο χώμα γιατί ακόμα και όταν τραγουδά κανείς για απίστευτες μακρινές χώρες του λυκόφωτος, απλά τραγουδά για την Πάτρια Γη, που την ντύνει με κάποιον λαμπρό και εξωτικό μανδύα. Αποσπάστε έναν άνθρωπο από τους αγρούς και τα δάση που τον γαλούχησαν -ή που διαμόρφωσαν τις ζωές των πατέρων του- και αποκόπτετε εντελώς τις πηγές από τις οποίες αντλεί την δύναμη του. Όπως ο παλιός Ανταίος, χρειάζεται το άγγιγμα της μάνας γης για να διατηρήσει τη δύναμη του. Η δημιουργική καλλιτεχνική δύναμη είναι πάντα τοπική και εθνικιστική...”

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ROBERT E. HOWARD 16/1/1932

“... Ενθουσιάζομαι όταν σκέφτομαι τους Έλληνες στο Μαραθώνα να πετσοκόβουν τους Πέρσες, γιατί αυτό εκπροσωπεί την αντίσταση της Δύσης ενάντια στην Ασιατική Ανατολή. Αλλά πιστεύω ότι πάντα σεβόμουν τα σπορ γιατί αναγνώριζα την ιστορική τους θέση ως ιδιοτήτων όλων των μεγάλων πολιτισμών, ιδίως του Ελληνικού.”

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ JOHN VERNON SHEA 29/5/1933

“... Όσο για τους Ναζί, ο αντικειμενικός αναλυτής δεν μπορεί να μην αισθανθεί κάποια συμπάθεια για μερικές φάσεις των θέσεων τους. Αγωνίζονται εναντίον μιας εξαπλωμένης και ύπουλης διάθεσης των τελευταίων χρόνων που οπωσδήποτε προδικάζει την πιθανή παρακμή του δυτικού κόσμου -και δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει την πρόθεση, όσο απαίσιες αλλά και επικίνδυνες μπορεί να φαίνονται μερικές από τις μεθόδους τους. Ο Χίτλερ δεν είναι Μουσολίνι -αλλά να με πάρει ο διάβολος αν δεν είναι ο κακόμοιρος βαθιά ειλικρινής και πατριώτης. Το γεγονός ότι δεν προσυπογράφει τις κενοδοξίες των ιδεαλιστών “φιλελεύθερων”, η πολιτική των οποίων δεν οδηγεί παρά μόνο στο χάος και την κατάρρευση, είναι μάλλον υπέρ του παρά εναντίον του. Όσο για την πολυδιαφημιζόμενη και υστερικά καταδικαζόμενη εβραϊκή πολιτική του θα μπορούσαν να ειπωθούν πολλά θετικά. Γενικά σε αυτό υπάρχει συμφωνία...”

Κατά την άποψη μου όλα τα έθνη θα έπρεπε να κάνουν διακριτικά και μετριοπαθή βήματα ώστε να θέσουν τις κρίσιμες σημασίας εκείνες δυνάμεις, όπως η παιδεία, ο ευρείας απήχησης εκδοτικός μηχανισμός, η νομική σκέψη, η κριτική, η διαχείριση της θεατρικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας, κτλ, στα χέρια εκείνων που κληρονομούν τα αντίστοιχα κύρια ρεύματα της σκέψης και των συναισθημάτων αυτών των εθνών. Οι Κινέζοι δεν θα έπρεπε να επιτρέπουν στους Αμερικανούς ιεραπόστολους να υπαγορεύουν και να διερμηνεύουν την πολιτική της χώρας τους -και με τον ίδιο ακριβώς τρόπο οι Άριοι δε θα έπρεπε να αφήνουν την καθοδήγησή τους στα χέρια της ασυμφιλίωτης σημιτικής κουλτούρας. Στην πραγματικότητα αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα και στην Αμερική -όπου η πόλη της Νέας Υόρκης έχει ουσιαστικά απολεσθεί για τον εθνικό ιστό, λόγω του τραγικού και απανταχού και παρόντος εκσημιτισμού της...”

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ CLARK ASHTON SMITH 28/10/1934

(Αμερικανός συγγραφέας, γλύπτης και ζωγράφος) “...Στην αστική κουλτούρα δεν υπάρχει τίποτα άξιο πένθους. Ήταν εξαρχής φθηνή και αξιοπεριφρόνητη. Μπορώ να κατανοήσω και να συμπαθήσω την αντιεμπορική στάση της Κλασικής Ελλάδας, που διαφοροποιείται τόσο από τις θεμελιακά αστικές διαθέσεις της Φοινίκης.»

Γεννημένος στο Ηυζί στις 13 Σεπτεμβρίου 1899 ο Κορνήλιος από τον Εθνικιστή δάσκαλο Ίων Ζέλεα Κοντρεάνου (Ion Zelea Codreanu) και την Βαυαρικής καταγωγής Elise Brauner, σπούδασε νομική στο Ιάσιο ξεκινώντας ταυτόχρονα την ενεργή Εθνικιστική του δράση. Προηγουμένως όμως, μεταξύ των έντεκα ως και δεκάξι ετών του, ασκήθηκε στην διάσημη στρατιωτική Σχολή Manastirea Dealului όπου έμαθε στην σκληρή πειθαρχία και διάφορες στρατιωτικές τεχνικές. Το 1916 χωρίς να βρίσκεται καν σε ηλικία στράτευσης βρέθηκε στο πλευρό του πατέρα του στον λόχο που διοικούσε, εγκαταλείποντας την οικογένειά του, λαμβάνοντας μέρος στον ρουμανο-αυστροουγγρικό πόλεμο. Κατόπιν αυστηρής εντολής του πατέρα του αναγκάστηκε τελικά να επιστρέψει στην οικία του. Παρόλα αυτά το ανήσυχο πνεύμα του τον έκανε να βρίσκεται με το πέρας του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου σε σχολή αξιωματικών ως δόκιμος.

Κατά την διάρκεια των σπουδών του στα πρώτα χρόνια του Μεσοπολέμου, η Πατρίδα του είχε οδηγηθεί σε διάλυση εξαιτίας της οικονομικής ύφεσης και των επαναλαμβανόμενων απεργιών. Μέσα

*Salut pe ai ce merg
spre marea biruință
Legiune. Corneliu Zelea Codreanu
1935.*

στο γενικό χάος οι κομμουνιστές εμφανίζονταν όλο και πιο πολύ κηρύττοντας την διεθνιστική ιδεολογία τους. Ακόμα και στην σχολή του, μεγάλος αριθμός καθηγητών του δήλωναν μαρξιστές και καλούσαν τους σπουδαστές τους να τους ακολουθήσουν. Ανάμεσά τους όμως βρήκε τον ιδεολογικό μέντορά του, έναν ακαδημαϊκό καθηγητή, τον Αλέξανδρο Κούζα (Alexandru C. Cuza).

Αηδιασμένος από την μαρξιστική πανώλη της εποχής του, ο Κοντρεάνου κατήρτισε ιδεολογικά τις θέσεις του επηρεασμένος από τα μεγαλύτερα

Εθνικιστικά Κινήματα της Ευρώπης, κυρίως από το (PNF) Εθνικό Φασιστικό Κόμμα του Μουσολίνι και το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών Εργατών (NSDAP). Έγινε μέλος μιας τοπικής πατριωτικής οργάνωσης, της Φρουράς Εθνικής Συνείδησης, του σωματώδους ηλεκτρολόγου σιδηρουργού Constantin Panu και σύντομα έκανε αισθητή την παρουσία του με την ακατάβλητή του δράση. Μέσα σε έναν πολύ σκληρό Αγώνα που πολλές φορές τον έφερε αντιμέτωπο με ένοπλες ομάδες εβραίων και μπολσεβίκων, αποφοίτησε από την νομική και έκανε αίτηση για μεταπτυχιακές σπου-

Ο Κορνήλιος Κοντρεάνου και η Σιδηρά Φρουρά

γράφει ο Αλέξανδρος Γεράκης

Κορνήλιος Ζέλεα (Ζελίνσκι) Κοντρεάνου (Corneliu Zelea Codreanu), ήταν το όνομα εκείνου που πέρασε σαν το κυρίαρχο πρόσωπο του Ρουμανικού Εθνικιστικού Κινήματος της περιόδου του Μεσοπολέμου, γνωστού σαν η Λεγεώνα του Αρχάγγελου Μιχαήλ (Legiunea Arhanghelul Mihail), ή αλλιώς Σιδηρά Φρουρά (Garda de Fier).

δές στην Γερμανία όπου συναντήθηκε με τους Γερμανούς Εθνικοσοσιαλιστές και τον Α. Χίτλερ. Όμως η φοιτητική του ζωή στην Γερμανία, διακόπηκε σύντομα έπειτα από την έντονη δράση του σε συνεργασία με άλλους Γερμανούς συμφοιτητές ομοϊδεάτες του.

Επιστρέφοντας στην Ρουμανία ίδρυσε μαζί με τον καθηγητή Κούζα, μια πατριωτική χριστιανική οργάνωση γνωστή ως η Λίγκα Εθνικής και Χριστιανικής Άμυνας. Η οργάνωση αυτή, παρά τον δυναμικό της χαρακτήρα και την ευρεία αποδοχή της από την Ρουμανική κοινωνία, δεν μπόρεσε τελικά να επικρατήσει έναντι της εβραϊκής παντοδυναμίας και της διαφθοράς που είχε πλήξει όλους τους τομείς της Ρουμανίας. Με την πάροδο του χρόνου σχεδόν διαιρέθηκε σε δυο μέρη: τους ακολούθους του συντηρητικού καθηγητή Κούζα και τους Επαναστάτες Οπαδούς του Εθνικιστή ριζοσπάστη Κορνηλίου Κοντρεάνου.

Ο Κοντρεάνου στις 24 Ιουνίου του 1927, ίδρυσε κατά την διάρκεια μιας σύναξης λίγων και πιστών οπαδών του, στα πρότυπα του Φαλαγγιτισμού την δική του οργάνωση, την Σιδηρά Φρουρά. Αυτό που έκανε το Κίνημά του διαφορετικό με τα μέχρι τότε άλλα Εθνικιστικά Κινήματα, ήταν η απόλυτη προσήλωσή του στον Ορθόδοξο Χριστιανισμό απαλλαγμένου από κάθε ιουδαϊκό κατάλοιπο, η μεγάλη επιρροή που ασκούσε αυτός στις ιδεολογικές θεωρήσεις του ιδρυτή του αλλά και ο τρόπος που τον συνδύαζε με τις Λαϊκές Εθνικιστικές αντιλήψεις του.

Η Σιδηρά Φρουρά, ήταν Εθνικιστικό και Σοσιαλιστικό, αντιδημοκρατικό και αντισιωνιστικό Κίνημα. Ο χώρος που αντλούσε για την στρατολόγηση των Λεγεωνάριων του, ήταν οι «χαμηλού επιπέδου» πολίτες αγρότες κι εργάτες της Ρουμανίας, η λεγόμενη συντηρητική αντικομμουνιστική μερίδα που αντιστεκόταν στην καπιταλιστική ισοπέδωση, φοιτητές και νεαροί διανοούμενοι. Με αυτό τον τρόπο, άρχισε να αυξάνεται με αργούς αλλά σταθερούς ρυθμούς σε ολόκληρη την επικράτεια της Ρουμανίας, λαμβάνοντας μέρος σε πολλές εκλογικές αναμετρήσεις στις οποίες κι αποτύγχανε, εβρικό-μενο αντιμέτωπο με το σύνολο των δημοκρατικών δυνάμεων. Ο Κοντρεάνου όμως και οι Λεγεωνάριοί του, δεν έθεταν τέρμα στον αιματηρό πόλεμο που είχαν επιδοθεί και τελικά, μετά από τιτάνια προσπάθεια (Δεκέμβριος του 1937) κατόρθωσαν να εκλέξουν βουλευτές και να φθάσουν τρίτοι σε εκλο-

γική δύναμη. Οι εκλογές αυτές, ανέδειξαν επίσης τον πρώην σύντροφο και μέντορα του Κοντρεάνου –και τότε εμπαθή εχθρό του-, Αλέξανδρο Κούζα, υπουργό παρά τω πρωθυπουργώ στην κυβέρνηση του συντηρητικού βασιλόφρονα Οκταβιανού Γκόγκα (Goga).

Χρόνια πριν από την αύξηση του αριθμού τους και της επιρροής τους στην Ρουμανική κοινωνία και την πολιτική τους επιτυχία, οι Λεγεωνάριοι Εθνικιστές ονόμασαν Αρχηγό (Căpitanul) τον Κοντρεάνου, τίτλο που κράτησε μέχρι την φυλάκιση και την δολοφονία του, στις 30 Νοεμβρίου 1938, από το αστικό καθεστώς του βασιλέα της Ρουμανίας, Καρόλου του 2ου. Κατόπιν μιας μεγάλης σε βάρος του συνομοσίας που πίσω της κρυβόταν η εβραϊά ερωμένη του βασιλιά Madga Elena Lupescu, αλλά και υψηλόβαθμοι κληρικοί.

Η συμμαχία των Γκόγκα-Κούζα, κατόρθωσε να δημιουργήσει μια στενόμυαλη συντηρητική παράταξη βασιλοφρόνων, που αντιτάχθηκε στην Σιδηρά Φρουρά, σχηματίζοντας μάλιστα και παραστρατιωτικά τμήματα, τους Lăncieri («Λογχοφόροι»). Τελικά αφού οι ακέφαλοι Λεγεωνάριοι παραγκωνίστηκαν με βίαιες μεθόδους, ο βασιλιάς Κάρολος προχώρησε σε πραξικόπημα, εγκαθιδρύοντας ένα προσωποπαγές δικτατορικό καθεστώς,

του οποίου την διαχείριση παρέδωσε στην συνέχεια στον πρώην στρατηγό Ίων Αντωνέσκου (Ion Victor Antonescu) που με την σειρά του, η μητριά και η σύζυγός του, ήταν επίσης εβραϊκής καταγωγής. Οι Λεγεωνάριοι, εξεγέρθηκαν σαν σε κύκνειο άσμα, μεταξύ της 21ης και 23ης Ιανουαρίου του 1941 φθάνοντας την χώρα στα όρια εμφυλίου. Με την λήξη των ένοπλων συγκρούσεων υπέρ του Αντωνέσκου, απαγορεύτηκε κάθε λειτουργία της Σιδηράς Φρουράς και φυλακίστηκαν 9,000 μέλη της. Ο επικεφαλής τους φαλαγγάρχης Horia Sima, διέφυγε στην Γερμανία, όπου μετά από πολλές περιπέτειες κατατάχθηκε μαζί με άλλους συντρόφους του, στις δυνάμεις του Γ' Ράιχ μέχρι και την πτώση του τελευταίου.

Ο Ηρωικός κι Επαναστατικός Αγώνας του Κορνήλιου Κοντρεάνου, αγιοποιήθηκε μετά τον Θάνατό του. Οι συνεχιστές του Έργου του κυνηγήθηκαν ανηλεώς μέχρι το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και μετά, κατά την διάρκεια της σοβιετικής κατοχής της χώρας και του μαρξιστικού καθεστώτος του Τσαουσέσκου.

**“Totul pentru Țară”,
“Όλα για την Πατρίδα”**

Του Corneliu Zelea Codreanu

**ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις, προερχόμενες από την καθημερινή μου εμπειρία, με έναν τρόπο που θα μπορούν να γίνουν κατανοητές από κάθε Λεγεωνάριο ή Εργάτη.

Φορούμε το ιμάτιο και αποδεχόμαστε τις μορφές της δημοκρατίας. Αξίζουν τίποτα; Ακόμα δεν το γνωρίζουμε. Αλλά γνωρίζουμε κάτι σίγουρα. Ότι μερικά από τα πιο μεγάλα και πιο πολιτισμένα Έθνη της Ευρώπης, έχουν αποτάξει αυτά τα ιμάτια και έχουν ενστερνιστεί νέα. Τα ξεφορτώθηκαν δια παντός; Άλλα Έθνη κάνουν ότι το δυνατόν καλύτερο, να τα απορρίψουν και να λάβουν νέα επίσης. Γιατί; Όλα τα Έθνη έχουν τρελαθεί; Είναι οι πολιτικοί στην Ρουμανία, οι μόνοι σοφοί που απέμειναν στον κόσμο; Πολύ το αμφιβάλλω.

Εκείνοι που άλλαξαν κι εκείνοι που θέλουν να αλλάξουν, πρέπει να έχει ο καθένας τους λόγους τους.

Αλλά γιατί θα έπρεπε να ενδιαφερθούμε εμείς για

τους λόγους των άλλων Εθνών; Ας ασχοληθούμε με τους λόγους οι οποίοι μας κάνουν έτοιμους να απαλλαγούμε από τα ιμάτια της δημοκρατίας.

Εάν δεν έχουμε λόγους να το κάνουμε, αν οι λόγοι δεν είναι σωστοί, τότε να τα κρατήσουμε, ακόμα κι αν σε όλη της Ευρώπη τα ξεφορτωθούν.

Εντούτοις, δεν μας ωφελούν διότι:

1. Η δημοκρατία καταστρέφει την ενότητα του Ρουμανικού Έθνους, διαιρώντας το μεταξύ πολιτικών κομμάτων, κάνοντας τον Ρουμάνο να μισούν ο ένας τον άλλο και έτσι εκθέτει τον διαιρεμένο Λαό στην δύναμη της ενωμένης εβραϊκής κοινότητας, σε δύσκολους καιρούς της Ιστορίας του Έθνους μας.

Αυτό το επιχείρημα από μόνο του, είναι τόσο πειστικό ώστε να επιτρέπει την απόρριψη της δημοκρατίας προς χάριν, όποιου θα μπορούσε να εξασφαλίσει την ενότητά μας —ή την Ζωή την ίδια. Καθώς η έλλειψη ενότητας σημαίνει τον θάνατο.

2. Η δημοκρατία χρίζει Ρουμάνους πολίτες εκατομμύρια εβραίων κάνοντάς τους ίσους με τους Ρουμάνους. Δίνοντάς τους τα ίδια νομικά δικαιώματα. Ισότητα; Για τί; Είμαστε εδώ για χιλιάδες έτη. Με το αλέτρι και το όπλο ανά χείρας. Με την Εργασία μας και το Αίμα μας. Γιατί να έχουμε ισότητα με εκείνους που βρίσκονται εδώ εκατό, δέκα,

ΈΝΑ ΈΘΝΟΣ ΖΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

ΣΥΝΕΠΩΣ: ΟΧΙ ΨΩΜΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΚΟΣΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΤΙΜΗ ΜΕ ΚΑΘΕ ΚΟΣΤΟΣ.

ή ακόμα και πέντε χρόνια; Ας κοιτάσουμε στο παρελθόν: Εμείς συγκροτήσαμε αυτό το κράτος. Ας κοιτάσουμε στο μέλλον: Εμείς οι Ρουμάνοι είμαστε πλήρως αρμόδιοι για την δημιουργία μιας μεγάλης Ρουμανίας. Εκείνοι δεν έχουν καμιά σχέση. Ποια θα είναι η υπευθυνότητα των εβραίων, στα βιβλία της Ιστορίας, για την εξαφάνιση του Ρουμανικού κράτους;

Επομένως: καμιά ισότητα στην Εργασία, την Θυσία και τον αγώνα για την δημιουργία του κράτους και καμιά ισότητα στις ευθύνες για το μέλλον του. Ισότης; Σύμφωνα με ένα παλιό αξίωμα: Η ισότητα αντιμετωπίζει με άνισο τρόπο, τους άνισους. Ποιοι είναι οι λόγοι, που οι εβραίοι απαιτούν ίση μεταχείριση με τους Ρουμάνους;

3. Η δημοκρατία είναι ανίκανη στο να συντηρεί. Εφόσον μοιράζεται στα πολιτικά κόμματα που κυβερνούν για ένα, δυο, ή τρία έτη, είναι ανίκανη να συλλάβει και να φέρει σε πέρας σχέδια μακράς διάρκειας. Το ένα κόμμα υποσκάπτει τα σχέδια

και τις προσπάθειες του άλλου. Ότι συλλάβει και χτίζει ένα κόμμα σήμερα, καταστρέφεται από κάποιο άλλο αύριο.

Σε μια χώρα, στην οποία έχουν πολλά να κατασκευαστούν, στην οποία το χτίσιμο είναι πραγματικά ιστορική ανάγκη, το μειονέκτημα αυτό της δημοκρατίας αποτελεί έναν πραγματικό κίνδυνο. Είναι μια περίπτωση παρόμοια με οικοδομή όπου τα αφεντικά αλλάζουν κάθε χρόνο, κάθε νέο φέρνει και τα δικά του σχέδια, σωριάζοντας σε ερείπια με την σειρά τους θα καταστρέψουν τα αυριανά αφεντικά.

4. Η δημοκρατία αποτρέπει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενός πολιτικού προς το Έθνος του. Ακόμα και ένας ευσυνειδητος πολιτικός μετατρέπεται, στην δημοκρατία, σκλάβος των υποστηρικτών του, διότι ικανοποιεί τα προσωπικά τους συμφέροντα διαφορετικά καταστρέφεται η οργάνωσή του. Ο πολιτικός, ζει υπό την τυραννία και την μόνιμη απειλή των εκλογικών του προϊσταμένων.

Τον τοποθετούν σε μια θέση από την οποία πρέπει να επιλέξει μεταξύ της λήξης της διαβίου απασχόλησής του και την ικανοποίηση των αιτημάτων των κομματικών του μελών. Και ο πολιτικός, λαμβάνοντας υπόψιν μια τέτοια επιλογή, επιλέγει το τελευταίο. Το κάνει όχι από την δική του τσέπη, αλλά από εκείνη της χώρας. Δημιουργεί θέσεις εργασίας, αναθέτει αποστολές, θεσπίζει επιτροπές, αργόμισθους —όλα από τον Εθνικό προϋπολογισμό—, οι οποίες ασκούν συνεχώς αυξανόμενες βαριές πιέσεις στον κουρασμένο Λαό.

5. Η δημοκρατία δεν μπορεί να διαχειριστεί την εξουσία, διότι δεν μπορεί να επιβάλει τις αποφάσεις της. Ένα κόμμα δεν μπορεί να κινηθεί εναντι του εαυτού του, εναντίον των μελών του που εμπλέκονται στην διάπραξη σκανδαλωδών αδικημάτων, που ληστεύουν και αρπάζουν, διότι φοβάται πως θα χάσει τα μέλη του. Ούτε και μπορεί να κινηθεί εναντίον των αντιπάλων του, διότι αν το κάνει τότε ρισκάρει την αποκάλυψη των δικών του αδικημάτων και των σκιωδών του επιχειρήσεων.

6. Η δημοκρατία εξυπηρετεί τις μεγάλες επιχειρήσεις. Εξαιτίας του ακριβού, ανταγωνιστικού χαρακτήρα του πολυκομματικού συστήματος, η δημοκρατία απαιτεί πακτωλό επιχορηγήσεων. Επομένως, εκ του φυσικού της γίνεται υπηρέτης των μεγάλων διεθνών εβραϊκών χρηματοδοτήσεων, οι οποίες την υποδουλώνουν πληρώνοντάς την.

Την 30η Νοεμβρίου του 1938, δεκατέσσερις Λεγεωνάριοι φυλακισμένοι, οδηγούνται δέσμοι με δυο στρατιωτικά οχήματα σε δασική περιοχή κοντά στο Βουκουρέστι. Εκεί στραγγαλίζονται και στην συνέχεια ο δίοικητής του εκτελεστικού αγήματος τους πυροβολεί στο κεφάλι. Η ρηξικέλυθη δικαιολογία, είναι «σκοτώθηκαν κατά την απόπειρα απόδρασής τους».

Τα πτώματά τους διαλύονται σε οξύ και θάβονται στον περίβολο των φυλακών Jilava, κάτω από επτά ολόκληρους τόνους τσιμέντου. Ανάμεσά τους βρισκόταν και ο Κορνήλιος Κοντρεάνου. Εβδομήντα ολόκληρα χρόνια μετά ο Υμνος της Νεολαίας των Λεγεωνάριων ακούγεται ακόμα:

*Θάνατος, μόνο ενός Λεγεωνάριου
ο θάνατός
είναι ο καλύτερος γάμος
από όλους τους γάμους,
για τον Ιερό Σταυρό, για την χάρη
νικάμε δάση και κατακτούμε βουνά*

*καριά φυλακή δεν μας τρομάζει
ούτε και κανένα βασανιστήριο,
ή επίθεση του εχθρού
Αν όλοι πέσουμε, χτυπήστε το μέτωπο,
ο θάνατος για τον Αρχηγό
είναι ο καλύτερος για εμάς!*

Κατ' αυτό τον τρόπο, η μοίρα ενός Έθνους, τοποθετείται στα χέρια μιας κλίκας τραπεζιτών.

ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Όταν μιλάμε για το Ρουμανικό Έθνος, αναφερόμαστε όχι μόνο στους Ρουμάνους που αυτή την στιγμή ζουν στο ίδιο έδαφος, με το ίδιο παρελθόν και μέλλον, τις ίδιες συνήθειες, την ίδια γλώσσα, τα ίδια συμφέροντα. Όταν μιλάμε για το Ρουμανικό Έθνος αναφερόμαστε σε όλους τους Ρουμάνους, ζωντανούς ή νεκρούς, που έζησαν στην γη μας από τις αρχές της Ιστορίας μας και θα συνεχίσουν να ζουν σε αυτή και στο μέλλον.

Το Έθνος συμπεριλαμβάνει:

1. Όλους τους Ρουμάνους που ζουν.
2. Τις ψυχές και τους τάφους των νεκρών και των απογόνων μας.
3. Όσους θα γεννηθούν Ρουμάνοι.

Ένας Λαός, αποκτά συνείδηση της ύπαρξής του όταν αντιλαμβάνεται την ολότητά του, όχι μόνο των τμημάτων που τον συστήνουν και των ιδιωτικών τους συμφερόντων.

Το Έθνος κατέχει:

1. Μια φυσική, βιολογική κληρονομιά: την σάρ-

κα του και το αίμα του.

2. Μια υλική κληρονομιά: το έδαφος της χώρας του και τον πλούτο της.

3. Μια πνευματική κληρονομιά η οποία περιλαμβάνει:

α) Την έννοια που δίνει το ίδιο στον Θεό, τον Λαό και την Ζωή. Αυτή η έννοια αποτελεί μια κατοχή του, μια πνευματική του κληρονομιά. Τα όρια της επικρατείας του τίθενται υπό τα όρια της λαμπρότητας της έννοιας αυτής. Υπάρχει μια χώρα που στεγάζει το Εθνικό Πνεύμα, τις προσδοκίες αυτού του πνεύματος, ενός πνεύματος που προκύπτει από την αποκάλυψη και τις προσπάθειες του ίδιου του Έθνους.

β) Την Τιμή του, η οποία φωτίζεται αναλογικά με την αποδοχή της από το Έθνος, κατά την διάρκεια της ιστορικής του ύπαρξης, από τις νόρμες που προέρχονται από την έννοια του Θεού, του Λαού και της Ζωής.

γ) Ο Πολιτισμός του: ο καρπός της Ζωής του, το προϊόν των ίδιων του των προσπαθειών στην σκέψη και την τέχνη. Αυτή η πολιτισμική καλλιέργεια δεν είναι διεθνής. Είναι η έκφραση της Εθνικής ευφυΐας, του Αίματος. Ο Πολιτισμός είναι διεθνής στην λαμπρότητά του, αλλά η προέλευσή του Εθνική. Κάποιοι έκαναν μια λεπτή σύγκριση:

το ψωμί και ο σίτος μπορούν να καταναλωθούν διεθνώς, αλλά πάντα φέρουν την σφραγίδα του χρώματος από το οποίο προήλθαν.

Κάθε ένα από αυτά τα κληροδοτήματα έχει την δική του σημασία. Και τα τρία πρέπει να υπερασπίζονται από το Έθνος. **Αλλά ακόμα πιο σημαντικό από όλα είναι η πνευματική κληρονομιά, γιατί είναι η μόνη που φέρει την σφραγίδα της αιωνιότητας, αυτή μονάχη ξεπερνά τον χρόνο.** Οι αρχαίοι Έλληνες είναι σήμερα μαζί μας όχι εξαιτίας της σωματικής διάπλασής τους, ανεξαρτήτως του πόσο αθλητικοί ήταν —αυτά είναι τέφρα τώρα— ούτε εξαιτίας του υλικού τους πλούτου, αν είχαν τέτοιο, αλλά λόγω του Πολιτισμού τους.

Ένα Έθνος ζει για πάντα μέσω των εννοιών της Τιμής και του Πολιτισμού. Είναι γι' αυτό τον λόγο που οι κυβερνήτες των Εθνών πρέπει να κρίνουν όχι μόνο βάσει των φυσικών και υλικών συμφερόντων του Έθνους, αλλά στην βάση της ιστορικής του Τιμής, των αιωνίων συμφερόντων του Έθνους. Συνεπώς: όχι ψωμί με κάθε κόστος, αλλά Τιμή με κάθε κόστος.

Ο ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Είναι η Ζωή;

Εάν είναι η Ζωή, τότε τα μέσα με τα οποία τα Έθνη επιδιώκουν να την εξασφαλίσουν είναι ανεπαρκή. Όλοι έχουν αξία, ακόμα και ο χειρότερος.

Η ερώτηση μπορεί επομένως να υποβληθεί κι έτσι: Ποιοι είναι οι κανόνες για τη διεθνή συμπεριφορά; Τα ζωώδη ένστικτα των Εθνών; Η τίγρη μέσα τους; Ισχύουν οι νόμοι των ψαριών στη θάλασσα, ή των κτηνών στο δάσος;

Ο τελευταίος στόχος δεν είναι ζωή. Είναι η Ανάσταση. Η Ανάσταση των Εθνών στο όνομα του Ιησού Χριστού του Σωτήρος. Η δημιουργία και ο Πολιτισμός είναι μόνο τα μέσα —όχι σκοπός— της Ανάστασης. Ο Πολιτισμός είναι ο καρπός του ταλέντου, το οποίο ο Θεός εμφύτευσε στο Έθνος μας και για το οποίο είμαστε υπεύθυνοι. Θα έρθει ο καιρός όταν όλα τα Έθνη του κόσμου θα εγερθούν εκ των νεκρών, μαζί με όλους τους νεκρούς τους, με όλους τους βασιλιάδες και τους αυτοκράτορές τους. Το κάθε Έθνος έχει την θέση του στον θρόνο του Θεού. Εκείνη την τελική στιγμή, «η Ανάσταση εκ νεκρών», είναι η ύψιστη ο και πιο θαυμαστός στόχος για τον οποίο ένα Έθνος μπορεί να αγωνιστεί. Το Έθνος συνεπώς είναι μια οντότητα που ζει ακόμα και πέραν αυτής της γης. Τα Έθνη είναι πραγματικότητες επίσης και στον άλλο κόσμο, όχι μόνο σε αυτό. Για εμάς τους Ρουμάνους, για το δικό μας Έθνος, όπως και για κάθε Έθνος στον κόσμο, ο Θεός ανέθεσε μια ειδική αποστολή' ο Θεός μας έχει δώσει ένα ιστορικό πεπρωμένο.

Ο πρώτος νόμος τον οποίο κάθε Έθνος πρέπει να τηρεί είναι αυτός της επίτευξης εκείνου του πεπρωμένου, εκπληρώνοντας την αποστολή που του εμπιστεύτηκε.

Το Έθνος μας δεν έχει εγκαταλείψει αυτό τον στόχο, ανεξαρτήτως του πόσο μακρύς και δύσκολος ήταν ο Γολγοθάς του.

Και τώρα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με εμπόδια ψηλά σαν τα βουνά.

Θα είμαστε αυτή η αδύναμη και δειλή γενιά που θα απαλλαχθεί, επ' απειλών, το Ρουμανικό πεπρωμένο και θα αποταχθεί την Εθνική μας αποστολή;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ Διώξεις εναντίον μελών του BNP

Δώδεκα μέλη του πατριωτικού κόμματος BNP συνελλήφθησαν στο Λίβερπουλ με την υποψία «διακίνησης ρατσιστικών φυλλαδίων» όπου αναγραφόταν ότι «ο λαός μας αντιμετωπίζει επιδημία ρατσιστικής βίας, σεξουαλικής εκμετάλλευσης και δολοφονιών από μουσουλμάνους».

Το φυλλάδιο ανέφερε ότι "ο μέσος ρατσιστής δилоφόνος" είναι 40 φορές πιθανότερο να προέρχεται από μια Εθνική μειονότητα από ότι "ένας γηγενής Βρετανός. Οπουδήποτε υπάρχουν μεγάλοι αριθμοί νέων μουσουλμάνων, ομάδες τους κακοποιούν τα κορίτσια -συχνά νεώτερα από 12 ή 13 ετών- σε έναν κόσμο επιβαρυντή της σεξουαλικής κακοποίησης, βιασμού, ξυλοδαρμών, εθισμού στα ναρκωτικά και πορνείας". Τα 12 άτομα, ηλικίας από 19 έως 70, είναι από το Λίβερπουλ, Wirral, Knowsley και το ST Helens.

Προ ημερών επίσης, λίστα με ονόματα 13.500 μελών του BNP είχε διαρρεύσει στον τύπο από ένα πρώην μέλος του κόμματος. Ήταν τόσο αναλυτική

λίστα, που οι ενδιαφερόμενοι μπορούσαν να μάθουν ακόμα και τηλέφωνα ή διευθύνσεις φερόμενων μελών του κόμματος.

ΗΠΑ «Για μια θέση στο... «καταναλωτικό όνειρο»

Τρεις άνθρωποι σκοτώθηκαν την Παρασκευή, στη διάρκεια της λεγόμενης «Μαύρης Παρασκευής», ενός εθίμου κάθε χρόνο μετά την γιορτή των Ευχαριστιών, όταν οι έμποροι κάνουν ασυνήθιστα μεγάλες εκπτώσεις σε μια προσπάθεια να προσελκύσουν το καταναλωτικό κοινό κι εν όψει της εορταστικής περιόδου.

Στη νότια Καλιφόρνια, σε ένα κατάστημα παιχνιδιών της αλυσίδας Toys R Us στην πόλη Παλμ Ντέζερτ η διένεξη ανάμεσα σε δύο πελάτισσες οδήγησε σε ανταλλαγή πυροβολισμών. Σύμφωνα με την αστυνομία, οι πυροβολισμοί άρχισαν όταν υπάλληλοι επιχείρησαν να επέμβουν για να διαλύσουν τον καυγά των δύο γυναικών, που χειροδίκουσαν και αλληλοϋβρίζονταν.

Αυτόπτες μάρτυρες είπαν στην εφημερίδα The Los Angeles Times ότι και οι δύο γυναίκες συνοδεύονταν και ο ένας εκ των ανδρών έβγαλε όπλο. Τον ακολούθησε ο δεύτερος, και οι δύο άνδρες αλληλοεξοντώθηκαν.

Σε ανακοίνωσή της η διοίκηση του καταστήματος σημειώνει ότι το επεισόδιο μοιάζει να οφείλεται σε «προσωπική διένεξη».

Παράλληλα, στο Λονγκ Άιλαντ ένας υπάλληλος της αλυσίδας πολυκαταστημάτων Wal-Mart έχασε τη ζωή του όταν μια ομάδα ανυπόμονων πελατών όρμησε στο κατάστημα, έσπασε τις πόρτες και κυριολεκτικά ποδοπάτησε τον 34χρονο.

Τα ακριβή αίτια του θανάτου του δεν έχουν γίνει γνωστά.

Τέσσερις από τους πελάτες, περιλαμβανομένης μιας 28χρονης εγκύου, μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία με ελαφρά τραύματα και κατάγματα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Επιχειρούν διώξεις για «αντισημιτισμό, ρατσισμό κι αντιαμερικανισμό»

Μια εβραϊκή οργάνωση στη Γερμανία «θορυβήθηκε» με αφορμή τις δηλώσεις ενός Εθνικιστή όπου χαρακτηρίζει την εκλογική νίκη του Μπαράκ Ομπάμα, «αμερικανική συμμαχία εβραίων και Νέγρων» επικρίνοντας την στάση του κοινού της χώρας του υπέρ του νέου αμερικανού προέδρου.

Το παράρτημα της οργάνωσης αυτής στο Βερολίνο καταδίκασε τις ρατσιστικές δηλώσεις που έγιναν από ένα στέλεχος του NPD ενάντια στην εκλογή του Ομπάμα ως του πρώτου έγχρωμου προέδρου των ΗΠΑ.

“Η Αφρική κατέκτησε τον Λευκό Οίκο”, ήταν ο τίτλος μιας δήλωσης που εκδόθηκε από το γραφείο του στελέχους του NPD Juergen Gansel, από την Γερμανική επαρχία της Σαξωνίας. Ο Gansel αναφέρθηκε στο ότι ο Ομπάμα γεννήθηκε από μια λευκή μητέρα και έναν Κενυάτη Νέγρο πατέρα.

“Πολλοί άνθρωποι στην αντιφατική δημοκρατική Γερμανία έχουν πληγεί από τον μανιόδη πυρετό του Obama που μοιάζει με αφρικανική τροπική ασθένεια” είπε. Η Deirdre Berger, διευθύντρια του αμερικανικής εβραϊκής επιτροπής (AJC) στο Βερολίνο δήλωσε στα πρακτορεία ειδήσεων συγκλονισμένη από “την ανοικτή έκφραση του ρατσισμού, του αντισημιτισμού και του αντιαμερικανισμού εκ μέρους του Gansel”.

Δήλωσε επίσης ότι το AJC ήλπισε ότι οι αρχές θα εξέταζαν δελτίο τύπου του Gansel «Ερευνάμε τη νομική κατάσταση σχετικά με τη δήλωση και θα συνεχίσουμε με προσοχή τις πολιτικές δηλώσεις που χρησιμοποιούν εξτρεμιστική γλώσσα. Πιέζουμε τις κρατικές αρχές για να κάνουν το έπακρο τους μέσα στα νομικά όρια για να διώξουμε ποινικώς αυτό το θράσος».

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Πως χτίζεται η σιωνιστική «ειρήνη»

Το Ισραήλ ενέκρινε την απελευθέρωση 250 Παλαιστίνιων κρατουμένων, σε μία προσπάθεια να ενισχύσει τον πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς στον ανταγωνισμό του με την Ισλαμιστική Χαμάς για την επικράτηση στην εξουσία στα ελεύθερα Παλαιστινιακά εδάφη. Οι κρατούμενοι, μικρό μόνο μέρος

από τους 11.000 Παλαιστίνιους που βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές, θα αφεθούν ελεύθεροι στη Δυτική Όχθη, όπου επικρατεί η κυβέρνηση του Αμπάς, πριν την μουσουλμανική εορτή Αιντ-αλ-Αντα, τόνισαν επίσημες πηγές για την απόφαση, η οποία εγκρίθηκε με ψήφους 13 προς 5 από το ισραηλινό υπουργικό συμβούλιο.

«Πρόκειται για ένα μέτρο οικοδόμησης εμπιστοσύνης», τόνισε ο εκπρόσωπος του σιωνιστή πρωθυπουργού Εχούντ Ολμέρτ, Μαρκ Ρεγκέβ. Ο ίδιος τόνισε πως οι απελευθερωθέντες θα είναι μέλη της οργάνωσης Φάταχ του Αμπάς και άλλων μη Ισλαμιστικών οργανώσεων.

Το Ισραήλ δεν έχει ανακοινώσει ακόμη εάν μεταξύ των απελευθερωθέντων θα βρίσκονται επίσης προσωπικότητες του Παλαιστινιακού κινήματος, όπως ο ανερχόμενος Μαρουάν Μπαργουτί, που από πολλούς θεωρείται ως ο πιθανός μελλοντικός διάδοχος του Αμπάς στην προεδρία.

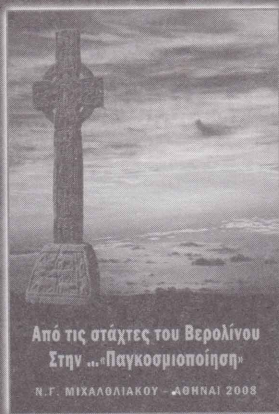
Εν τω μεταξύ, τρεις Παλαιστίνιοι ακτιβιστές τραυματίστηκαν από ισραηλινά πυρά σε κεντρική περιοχή της Λωρίδας της Γάζας. Σύμφωνα με ιατρικές πηγές, οι τρεις άνδρες επλήγησαν από θραύσματα οβίδων κοντά στα σύνορα με το Ισραήλ, ανατολικά του προσφυγικού καταυλισμού Μαγκάζι. Ο υφυπουργός Αμύνης του Ισραήλ, Ματάν Βιλνάι δήλωσε ότι μια ευρεία στρατιωτική επιχείρηση στη Λωρίδα της Γάζας είναι όλο και πιο πιθανή, μετά τον τραυματισμό επτά ισραηλινών στρατιωτών από παλαιστινιακούς όλμους.

Στη Χεβρώνα, ισραηλινόί έποικοι έσκασαν τη νύχτα τα λάστιχα 30 παλαιστινιακών αυτοκινήτων και έσπασαν τα παμπρίζ τους.

Λίγες ώρες νωρίτερα, είχαν σημειωθεί συγκρούσεις ανάμεσα σε Παλαιστίνιους και εβραίους εποίκους που έχουν καταλάβει ένα τετραώροφο σπίτι στην πόλη.

Οι Νέες Εκδόσεις από την ΝΕΑ ΣΠΑΡΤΗ

"Από τις στάχτες του Βερολίνου
Στην... Παγκοσμιοποίηση"

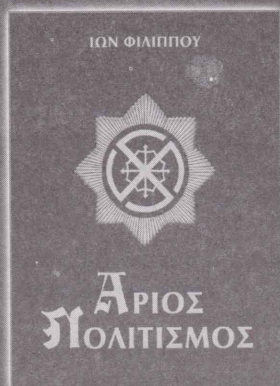
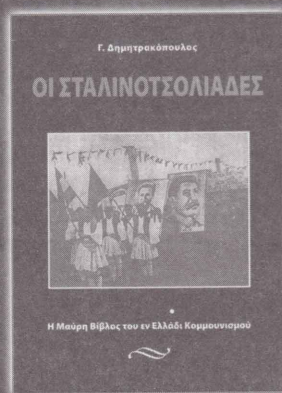
-Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

Ένα βιβλίο «Αιρετικό» που βλέπει τα πράγματα εντελώς διαφορετικά από την κρατούσα άποψη και επιχειρεί να φωτίσει άγνωστες πτυχές της μεγάλης Ιδεολογικής Μάχης. Από τα περιεχόμενα του βιβλίου: «Τα αρχαία Μπόρμαν και το επικό φινάλε. Περισσότερα βιβλία έχουν γραφτεί για τον Χίτλερ από όλα όσα έχουν γραφεί συνολικά για Στάλιν, Ρούζβελτ, Τσώρτσιλ, Ντε Γκωλ, Μουσολίνι και Μάο! Ο «παρανοϊκός» Χίτλερ. Η ψευδολογία περί... εβραϊκής καταγωγής! Καρλ Γιουνγκ: Η δύναμη του Χίτλερ δεν είναι πολιτική... Μεταφυσικές προσεγγίσεις. Επανάσταση ενάντια σε διαφωτισμό και ορθολογισμό. Από το Βερολίνο του 1945 ξεκινάει η ιστορία του σήμερα.»

"Οι Σταλινοτσολιάδες"

-Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πολλά χρόνια έχει να κυκλοφορήσει στην χώρα μας βιβλίο για τα εγκλήματα των κομμουνιστών. Από το βιβλίο και το παρακάτω απόσπασμα: «...Βρισκόμαστε στις αρχές του 1946... Το ΚΚΕ δρούσε μετά την Βάρκιζα, υπό συνθήκες πλήρους ελευθερίας... Στην Καλαμάτα αναγκάζεται ο ηρωικός Μαγγανάς, αρχηγός της «Χ» στην περιοχή, να εισέλθει με τους άνδρες του στην πόλη και να αποφυλακίσει τους εθνικόφρονες, που κρατούντο στις φυλακές ως... δοσίλογοι!... Στα βουνά ακόμη και δίπλα από την Αθήνα με εντολή του κόμματος, δρούσαν ομάδες εμπειροπόλεμων συμμοριτών, περιμένοντας το σύνθημα για την έναρξη της ανταρσίας. Αυτοί ήταν οι δήθεν «καταδιωκόμενοι αγωνιστές».

"Άριος Πολιτισμός"

-ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Μία πρωτότυπη φιλοσοφική μελέτη, που ρίχνει φως στην Αρχαία Ελληνική θεολογία και την ουσία της με έναν τρόπο μοναδικό. Από το βιβλίο και το παρακάτω απόσπασμα: «Η δημοκρατία έχει απογυμνώσει τον λαό από την ιστορική του συνείδηση. Αγνοεί την ιστορική βούληση και προβάλλει το πολιτικό φρόνημα. Το ανεργμάτιστο πολιτικό φρόνημα του δήμου είναι ριζικά αδιάφορο προς τα θεμέλια της πόλεως διότι είναι ιδιοτελής και κεντρομόλο. Ο γενικευμένος οικουμενικός ανθρώπινος τύπος της πανσπερμίας που ελλοχεύει στα κράσπεδα του λίαν ανδραποδώδους πλήθους είναι ο κερδώς άνθρωπος του υλισμού».

ΝΕΑ ΣΠΑΡΤΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48, ΟΜΟΝΟΙΑ / ΤΗΛ. 210 52 42 876

15 χρόνια Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

15 χρόνια...

η μαχητική Φωνή των Ελλήνων Εθνικιστών

15 χρόνια...

στην πρώτη γραμμή του Αγώνα για Πατρίδα και Σοσιαλισμό!

για την Πατρίδα και τον Λαό
ενάντια στους συμβιβασμένους!

